

\f1 "Ad Petri Vaticanae" - Al luglio 1959

\f1 "Ad Petri Vaticanae" - Seconda domenica del mese: omelia ceca

o tutti i giorni, con ripetizione una seconda domenica del mese: omelia ceca

\f1 "Ad Petri Vaticanae"

"Ad Petri Vaticanae"

1 P.Ovečka, S.J. 14 "Bollettino ecclesiastico"/L'Os.Romano 2-7/

25 anni di sacerdozio di un sacerdote nero
ordinato a Praga

P.Feřt

Il libro "Cor Jesu"

3 P.Ovečka

L'Encyclica "Ad Petri Vaticanae"

4 P.Feřt

Il dono di fede

5 P.Ovečka

Passi scelti dell'Encyclica - Concerto

6 P.Novotný

Papi e comunismo - Pio XI

7 P.Novotný

Il Convegno dei atei a Mosca

8 P.Ovečka

La Chiesa in Thailandia - Notizie dalle Missioni

9 P.Ovečka

"Ad Petri Vaticanae"/1/

10 P.Ovečka

Commemorazione dell'anniversario dell'intervento

11 Abb.Ondrák P.Ovečka

segregazione del Mons.Beran - Notizie

12 Dott.Vrána P.Ovečka

Messaggio ai cattolici cechi in Cecoslovacchia

12 P.Ovečka

Omelia

13 P.Ovečka

Terzo convegno Unionistico a Lisle USA

14 P.Novotný

"Ad Petri Vaticanae" /2/

15 P.Ovečka

Pio XI e il comunismo

16 P.Ovečka

Notizie dal mondo cattolico

Ulteriori notizie dal Convegno unionistico a Lisle

- 7 P.Ovečka, S.J. 14 "Ad Petri Cathedram" /3/
 3 P.Ovečka Securita stradale /Int.Ap.Or./
 3 P.Ovečka Notizie dal Vaticano - Concerto
 3 Il Byzanțio e il primato del Papa
 1 P.Ovečka "Ad Petri Cathedram"/4/
 1 P.Novotny "Divini Redemtprois"
 2 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
 3 Drapela P.Ovečka America del Nord aiuta l'America del Sud
 4 P.Ovečka "Ad Petri Cathedram"/5/
 5 P.Ovečka Per la festa di S.Anna - Escortazioni al clero
 ed alla Chiesa del Silenzio della Encyclica
 5 P.Ovečka Santa Tunica a Treviri - Concerto
 7 P.Ovečka "Ad Petri Cathedram"/6/
 3 P.Novotny "Divini Redemtoris"
 9 P.Ovečka Notizie dal mondo cattolico
 1 Jan Stauber -P-Ovečka I gesuiti di Boemia a Mosca nel seicento /1/
 1 P.Ovečka "Ad Petri Cathedram"

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

AVU sestří s oslavou sv. Cyrila a Metoda
 "Ad Petri Cathedram" /6/
 "Divini Redemtoris"
 "Notizie dal mondo cattolico"
 "I gesuiti di Boemia a Mosca nel seicento /1/
 "Santa Tunica a Treviri - Concerto"
 "Securita stradale /Int.Ap.Or./"
 "Concerto dal Vaticano - Notizie dal mondo cattolico"
 "Il Byzanțio e il primato del Papa"
 "Ad Petri Cathedram" /3/
 "Divini Redemtprois"
 "Notizie dal Vaticano - Concerto"
 "America del Nord aiuta l'America del Sud"
 "Ad Petri Cathedram" /4/
 "Notizie dal mondo cattolico"
 "Per la festa di S.Anna - Escortazioni al clero
 ed alla Chiesa del Silenzio della Encyclica"
 "Ad Petri Cathedram" /5/
 "Divini Redemtoris"
 "Notizie dal mondo cattolico"
 "I gesuiti di Boemia a Mosca nel seicento /1/
 "Ad Petri Cathedram"

**ústav pro studium
totalitních režimů**

..zprávy a aktuality z kat. světa.

VM. Vat. deník 1' Os. Romano uveřejnil blahopřejný list sv. Otce Jana 23. září hřebskému arcibiskupovi kard. Aloisu Stepincovi, k 25. výročí jeho biskupské konsekrace. Sv. Otec chválí jeho mravní vlastnosti, jimiž vynikl, jeho zbožnost, pevnost a zvl. jeho horlivou a usilovnou pastorační činnost. Tato činnost brzy přinesla své ovoce, aby byla by přinesla ještě hojnější ovoce, kdyby bolestné oklnosti ho nedonutily opustit své stádce a dlít v internaci. "Poz zvedni svou mužnou mysl, píše sv. Otec, byla to chast a ne provinění, jež tě přivedla do nynější bolestné internace; a všmutku pocituješ radost. Je lepší poestoupit nespravedlnost než se jí dopustit. Aby zásluhu získané činy a utrpením zářily před zraky všech, náš předchůdce bl. paměti Pius XII. tě vyznamenal kardinálským purpurem." Záverem sv. Otec přeje kard. Stepincovi aby jeho uprení se stalo zdrojem skrytých radostí, sil a zásluh pro celou Církev. Kard. Stepinac byl r. 1946 odsouzen na 16 let do vězení. Od r. 1951 je internován ve svém rodišti krasicích.

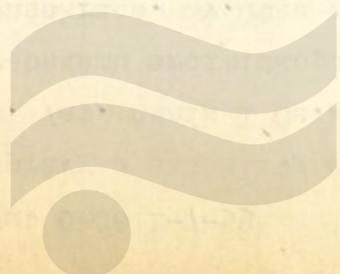
VM. Svůj úvodník věnuje vat. deník komentáři k 2Církevnímu buletinu", který znova rozesílá z ČSR do Západních zemí, aby dokázali, že v ČSR je úplná náboženská svoboda, a že s náboženské stránky všechno je jen růžové a pokojné. Už jen první pohled do Buletinu ale ukazuje, že jeho pravé cíle jsou: poněkud úzce: mají sloužit propagandě komunistické tzv. mírové činnosti a dosvědčova zcela dobrovolnou účast katolíků v ČSR na sociální ismu výstavbě a dovršení. Ve zprávách z náboživota jsou jmenováni 4 biskupové; jak známo, v ČSR je celkem 1⁵ sidelních biskupů. Kde jsou ti nejmenovaní, tázka se vat. deník. Věstník mluví zásadně o ordinářích; jsou to kapitulní vikáři, zvolení více méně násilím když byli právoplatní biskupové odvezeni ze svých diecézí. Zmínky zaslouhuje poznámka v dlouhém líčení o hojně účasti věřících na svatopostních a velikonočních obřadech; šli na bohoslužby z pohnutek pravé víry, ze zbožné poslušnosti a účinné lásky k Bohu a k své vlastní duši, ne byli k tomu nuceni. pocházejícími z omylů, utrpení, z vědomí nedostatečnosti nebo strachu. V těchto slovech se skrývá marxistický podklad, který opakuje Lukreciovo: Strach plodí bohy; v ČSR prý jsou všichni zcela šťastní, lidé věří ne ze strachu a z bídy, nýbrž z vnitřního přesvědčení, které jim marxismus zcela ponechává. Tato verše pro zahraničí je naprostě odlišná od toho, co

čteme v čs.tisku nebo slyšíme v rozhlasu, kde se ze široka opakují slova Lukreciova, a se říká, že to už jen zaostalci a duševní chudáči chodí do kostela. Kdežto v buletinu se komunisté do zahraničí chlubí, že do kostela přišla i mládež, v rozhlasu ~~že~~^{že} rodiče zato jen kárají, že děti do kostela posílají. Církevní buletin je nepřímá potvrzení, ale výmluvné, smutné situace v níž žije C.v ČSR. Podává svědečtví zotročení, do něhož komunismus chce uvést C.

*Náš výrok
dok. Mgr. Rudolf Rumpál (Nž, 1959, n. 157)*

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Zprávy: Dnes byla uveřejněna první encyklika sv.Otce Jan 23. Podle prvních slov encykliky má název "Ad Petri Cathedram", a je datována 29.června. Encyklika má 3 části s hesly: Pravda, Jednota, Pokoj. ^{Závěr tvoří řada} ~~X~~^{XXX} napomenutí a povzbuzení, určených jednotlivým skupinám v Církvi: biskupům, kněžím misionářům, řeholním sestrám, členům kat.kace; dále též trpícím a skliče-ným, chudým, uprchlíkům a konečně biskupům kněžím a veřícím Církve Umlčené. ^{V jiném} ~~Podílím se na~~ ~~X~~^{XXX} jejich bolestech, na jejich úzkostech, ^a trápeních, a pro sime Boha, aby konečně nadešly červánky lepších časů." ^{Sv. JUDITH} ~~nasem~~ zítřejším vy-sílání podáme ~~xxx~~ obsah celé encykliky; úplný její překlad podáme později.

Sv.Otec zaslal telegram belgickému králi Balvínovi k ~~má~~^{užitečného} marností jeho bratr prince Alberta. ~~Další~~ Další blahopřejný telegram zaslal též oběma manželům, princ Albertovi a princezně Pavle. Posílá jim oběma, ~~jejich~~ ^{uv} bové rodině, ~~královs~~ své apoštolské požehnání. ^{v les. w. fudl u B.}

Ve zvl. audienci přijal mj.ministra zahraničí Honduraské republiky Dra Alvarada Puerta s chotí.

Novým ^{M. Adolfa} biskupem ve Fuldě sv.Otec jmenoval dosavadního světícího biskupa Mons.Adolfa Bolteho.

L.července uplynulo 25 let od slavného zasvěcení Litvy Božskému Sráci Páně Zasvěcení bylo vykonáno v Kaunasu, závěrem prvního eucharistického sjezdu litevských katolíků. Listinu se zásvětnou modlitbou podepsal tehdejší pre-sident litevské republiky, litevští biskupové a vláda. Zasvěcení obnovil biskup Mons.Padolskis, rodák Litevec v rámci zvláštního vysílání vat.rozhla-su pro Litvu.

21.června oslavily Dámy z Bethanie, řeholní společnost založená holandským jesuitou P.van Ginnekenem 40. výročí svého života. Kongregace čítá 120 sester, které pracují v Holnásku, Rakousku a Italii. Skládají věčné sliby; ani ve svých domech nenosí řeholní hábit. Vykonávají apoštolát mezi nekato-liky, v prostředí, které se odcázilo Církvi, a vyučují náboženství.

V Münsteru se koná od 30.června do 2.července devatenáctý djezd mezinárod-ní federace křesťanských odborových organizací textilní o a oděvního prů-myisu. Na sjezdu budou projenány těžkosti dnešního oděvního průmyslu, dále vý-voj textilního průmyslu v Asii a následky Evropského hospodářského společen-nství v textilním průmyslu jednotlivých národů.

RaVat:CECO- 2.7.59

Brown yrs. riverine & marsh
desert west. are here.

471300

Kněžské vysílání. Je úcta k božskému Srdci Páně ještě časová?

Nordic: public library & Uvt.

/1

Drazí důstojní páновé, svátek Navštívení Panny Marie nám připomíná také výročí zjevení božského Srdce Kristova svaté Markétě Marii Alacoque. Bylo to třetí velké zjevení. Stalo se roku 1674. Mělo rozhodující význam pro rozšíření úcty k božskému Srdci ~~Kristovu~~^{Pán}. Staletí, která následovala a celé dějiny rozvoje úcty k božskému Srdci nejlépe dokazuje všemohoucí sílu božské lásky. Bůh si volí obyšejně slabé nástroje, aby tím více vynikla jeho moc, aby jeho triumf byl tím slavnější. Dnes je úcta k božskému Srdci Páně majetkem celé Církve, stala se dokonce částí oficiální církevní liturgie a smírné svaté přijímání na první pátky a jiné pobožnosti k jeho poctě staly se ~~Ma~~^{Na} všeobecnou tradicí ve všech národech. Zdálo by se proto snad docela zbytečné klást si otázku: Je úcta k božskému Srdci Páně ještě časová? – A přece ta otázka byla v posledních letech položena nejednou. I kněží někdy vidí v úctě k božskému Srdci Krista Pána ještě jednu z periferních lidových pobožností, kde Církev načas ustoupila zbožnému nátlaku věřících a některých horliveců, na úkor čisté liturgické zbožnosti.

různých národů vytvořilo dílo opravdu základní. Bez něj se těžko obejde, kdo chce důkladně se seznámit se všemi hlavními problémy úcty k B. Srdci.

V první části pojednávající o theologii úcty k B. Srdci jsou nejdříve analysovány poslední tři encykliky o B. Srdci: Iva XIII., Pia XI. a Pia XII. P. Hugo Rahner se zabývá podivuhodným rozvojem úcty v dějinách Církve, dominikán P. Ciappi, magister apoštolského paláce studuje vztah nejsvětější trojice a božského Srdece, benediktin P. Herman Diepen píše o duchu Kristova Srdce, P. Lécuyer z kongregace sv. Ducha pojednává o Kristově Srdci a o mystickém těle Kristově. A tyto základní otázky jsou pak v různých studiích světleny jak z hlediska biblického, patristického nebo theologického, zvláštní články se zabývají zasvěcením, otázkou hříchu a zadostučinění a smíru a celá první část je zakončena studií P. Františka Laknera z Innsbrucku o nauce encykliky Haurietis aquas u úctě k neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Druhá část díla se zabývá dějinami úcty B. Srdce a ukazuje jaký význam má tato úcta pro křesťanskou dokonalost a pro moderní pastoraci. Tak na příklad se seznamujeme se středověkou tradicí úcty k Božskému Srdci v benediktinském řádu, s názorem na úctu B. Srdce u dominikánů, v řádech sv. Františka a v Tovaryštvu Ježíšově. P. Gordillo z papežského východního ústavu v Římě píše o úctě B. Srdce Páně u východních křesťanů a encyklice Pia XIII. ~~papežském řádu~~. P. Holstein z Paříže se zabývá úctou k B. Srdci a dnešními proudy v duchovním životě a Le Blond studuje vliv ducha zadostučinění a smíru, ke kterému vede úcta k B. Srdci, na psychický život člověka a Rudolf Graber z Eichstättu snaží se určit význam této úcty v dnešní kulturní krizi. P. Bedřich Schwendimann píše o pastoraci a úctě k Božskému Srdci na základě papežské encykliky "Haurietis aquas". - Na konci knihy jsou připojeny dvě souhrnné studie. O jedné jsme se už zmínili: podává přehled literatury o božském Srdci od konce XVII. století až do dnešní doby. Předchází studie prof. Emila Bergha z Lovaně o řeholním životě ve službách božského Srdce: přináší ~~úplný~~ ^{nejúplnější} přehled o kongregacích a řeholních společnostech nesoucí jméno Srdce Ježíšova a zvlášt zasvěcených jeho službě, se stručnou charakteristikou a dějinným přehledem většinou z nich. Vypočítává 110 kongregací, které mají už papežské uznání /juris pontificii/. Ve Francii jich je 24. Další jsou v Itálii /41/, v Německu, v Anglii, v Rakousku, ve Španělsku, ve východní Evropě /v Polsku a v Litvě/, v Latinské Americe, v Kanadě, ve Spojených státech, na Blízkém Východě a v Austrálii. ^{*Nejstarší*} Celouhý přehled diecésních řeholních kongregací a konečně šest tak zv. světských institutů - instituta secularia - řeholníků a ~~řeholnic~~ ^{*zřízenec*} ~~řeholnic~~ ^{*zřízenec*} a ^{*zřízenec*} ~~řeholnic~~ ^{*zřízenec*} ~~řeholnic~~ ^{*zřízenec*} Nejstarší z nich

Společnost Srdce Ježíšova založená už r. 1791 v Paříži na Montmartre pro světské kněze byla schválena r. 1952 jako Institutum saeculare iuris pontificii a má dnes 1.602 profesů a 144 noviců. Má členy v 86 diecézích Francie, ve 24 diecézích v Belgii, Italii, Německu, Švýcarsku, Anglii, v severní a jižní Americe a v Austrálii. Podobný úřel sleduje španělský Institut Diecésních misionářů Srdce Ježíšova; jsou rozšířeni ve Španělsku a v některých zemích jižní a střední Ameriky a v Itálii.

Při volbě pisatelů různých studií přihlíželo se především, aby to byli opravdoví odborníci: jsou vybráni z řad světského klérku i z různých řeholí. Každému autorovi byla ponechána úplná svoboda, aby předložil a hájil svobodně názory ve sporných otázkách, kterým dává přednost. Při pozornějším studiu díla vidíme však, že v podstatných otázkách se všichni autoři /a není jich málo - 35/ shodují. Tato okolnost může dílo jen doporučit, poněvadž je známkou, že jde o dílo opravdu solidní, které podává bezpečnou nauku Církve, jak ji ve své encyklike shrmul a vyložil Pius XII.

Dílo je tištěno na krásném papíře i úprava ~~knihy~~ je dokonalá, jak jsme zvyklí u knih vycházejících v Herderově nakladatelství, a proto cena, která se zdá na první pohled příliš vysoká - 22 amerických dolarů, 88 něm. marek nebo 12.000 ~~litr~~ italských lir - není přehnaná.

Bylo by si přát, aby se ~~knihy~~ mohla dostat také za železnou opomu a našla tam pozorné čtenáře. A především, aby oživila apoštolského ducha všech tamních ctitelů božského Srdce. Dílo samo je nejlepší odpověď všem pochybovačům: zda je i dnes úcta k božskému Srdci ještě časová.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

3-7-19
Svatý Otec v. Otu na 23.

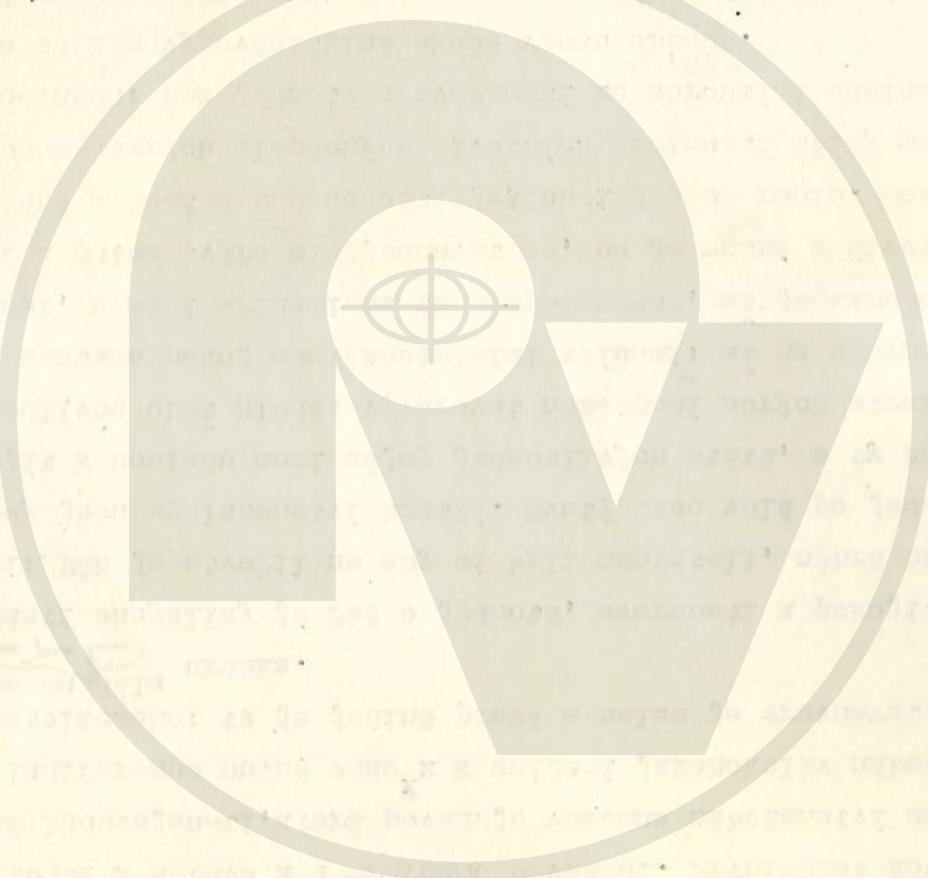
186/

29. června, na svátek svatých Petra a Pavla, Svatý otec Jan XXIII. vydal svou první encykliku. Podle prvních slov ^{Byle mi mnoho vzdělání.} se nazývá "Ad Petri Cathedram", a ve svém titulu podává ^{mý} hlavní obsah: o tom, jak dosáhnout pravdy, jednoty a pokoje a jak je šířit v duchu křesťanské lásky. Encyklika má tedy tři části. První část jedná o tom, jak hledat a poznat pravdu. Příčinou a kořenem všech nemocí, které takořka šíří svůj jed mezi jednotlivci a národy je neznalost pravdy, ano její úmyslné ignorování a přehlížení. A přece Bůh dal lidem rozum, který dovede poznat pravdy přirozeného zákona, např. existenci Boha. Nejen to: Boží Slovo se vtělilo, aby zasloužilo člověku pomoc nadpřirozeného světla, nutného k poznání pravd, jež přesahuje přirozené schopnosti rozumu. Je povinností každého přijmout zjevení, bez něho nelze dosáhnout spásy. Svatý Otec se zde obrací ke všem, kdo vykonávají vliv na vytváření názorů a na chování lidí, zvláště mládeže: jejich povinností je šířit jen to, co je správné a co nabádá ke ctnosti. To platí též o filmu, rozhlasu a televizi: mají se stát nástroji k šíření pravdy a příležitosti k zdravé ^{mu} a mravnému osvěžení. První část končí odsouzením náboženské lhostejnosti, která považuje všechna náboženství za stejně dobrá. Tato indiference nutně vede ^K k zničení jakéhokoliv náboženství, a zvláště katolického: to je jedině pravé a nelze je srovnávat s ostatními aniž by se mu ^{dála} urážka.

V druhé části encykliky je řeč o jednotě, svornosti a pokoji. O jednotě mezi lidmi: Bůh je stvořil ne aby si byli nepřáteli, nýbrž bratry. Jednotlivé národy jsou společenství bratří. Svatý Otec volá po jednotě mezi národy: má dojít k souladu mezi zájmy jednotlivých států, a ty se mají za každou spravedlivou oběť hledět vyvarovat nebezpečí nových strašných konfliktů. Nechť nastane pokoj mezi sociálními třídami: ať se urovnají nenávist a nesvornost, a mezi třídami nastane spolupráce, ať je zaručena všem možnost prací a potom tváře si zjednávat to, co je nutné k životu a k zajištění bezpečné a čestné budoucnosti jejich i jejich rodin. Dnes už nelze vyloučit od některých zlepšených životních okolností třídy méně majetné. Pokoj v rodinách: bez jednoty a svornosti se zhroutí i základy občanského soužití, a to k nevypověditelné škodě všech občanů.

V třetí části Svatý Otec věnuje pozornost otázce jednoty Církve. Jednu si přál Kristus Pán svou Církev, a za její jednotu se modlil večer před svým utrpením. Tato jednota víry, správy a bohoslužby se uskutečňuje

Zprávám vám, že třídy pochází od mýmky, nebo ji pošlejte. Společně obecné
výzvy ne z vlasti jeho hřídy ani druhou, myslí z harmonieho vztahu s ním,
proto vlastnost jeho hřídy je mi.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Máte už jiné rodiny u výrobu a svatých omlouvají křesťanům, když hledají omluvy
jisté jednoty mezi sebou; nechujme se z rovnou sítí ke hledání církvi. Vnímáme bludou
křesťanů a to už od jejich začátků

→ dokonale jedině v katolické Církvi. Blízký všeobecný sněm poskytne i
odloučeným křesťanům důkaz této jednoty a bude sladkým pozváním, aby
se zamyslili, hledali a našli ztracenou jednotu. Církev je otcovský
dům všem křesťanům, ne dům cizí, všichni jsou zváni, aby do něho vstoupili.
Jako své bratry, jako své dítěti Svatý Otec zve odloučené křesťany
litbám za úspěch všeobecného sněmu. Duše, která má pravdu a koná skutky
lásky, těší se z pokoje a radosti. Křesťanský pokoj je pokoj činorodý,
pokoj, který neustoupí před bludem, který se nijak a nikdy nesníží ke
kompromisu se šířiteli bludu, pokoj, který se neoddává nečinnosti a
neřestem a se varuje nesvornosti.

Závěrečná část encykliky obsahuje napomenutí a povzbuzení jednotlivým
skupinám věřících v Církvi: biskupům, kněžím, řeholním sestrám, misio-
nářům a členům Katolické akce. Zvláště svůj pozdrav Svatý Otec posílá
trpícím a skličeným, lidem méně majetným: těmto Svatý Otec připomíná,
že Církev nikdy nebyla jejich nepřítelkou ani jim nikdy neupírala jejich
spravedlivá práva. Právě naopak k jejich obraně a ochraně učí takové sociální
nauce, která by dovedla vyloučit jakoukoliv nepřesravedlnost a
uskutečnila by spravedlnější rozdělení pozemského bohatství, kdyby byla
úplně a nezíštně provedena. Jan XXIII. posílá své povzbuzení též uprch-
líkům a emigrantům: poukazuje na jejich nesnáze a nebezpečí, kterým jsou
vystaveni jak oni sami tak jejich rodiny. Nakonec se obrací k části
Církve, která trpí pronásledování: k biskupům, kněžím a věřícím, kteří
se nechtěli zpronevěřit svému svěřenému úřadu a své víře a proto žijí
ve vyhnanství a ve vězení. Na obranu jejich práv pozvedá svůj hlas,
a žádá, aby jim i Boží Církvi byla dopřána patřičná svoboda.

Svatý Otec volá o modlitbu pro věřící Církve Umlčené, ale nejen to,
přeje si obnovu křesťanských mravů a vytrvalost v nich. Praví synové
s dcera Církve se mají vyznačovat před očima světa životem, ve kterém zá-
září křesťanské ctnosti. O tuto milost Svatý Otec prosí Pána Boha
nejen pro ty, kdo pevně vytrvávají v jednotě s Církví, nýbrž i pro ty,
kdo hledí k této jednotě dojít láskou k pravdě a upřímnou vůlí.
Encyklika končí apoštolským požehnáním celému křesťanskému světu.

Svatý Otec Jan 23. pronese v neděli francouzské rozhlasové poselství.

Zakončí jím eucharistický sjezd francouzských katolíků, který se koná v těchto dnech ^(v Lyoně) předsednictví papežského legáta kard. Gerliera ~~de Lyonu~~.

V Lisle u Chicaga skončil třetí unionistický sjezd, pořádaný péčí opatství sv. Prokopa. Sjezd - už třetí v Lisle - pokračuje v tradici a práci slavných velehradských sjezdů. Letošnímu sjezdu poslal sv. Otec Jan 23. zvláštní ~~účink~~
~~pozdrav~~ prostřednictvím svého státního sekretáře kard. Dominika Tardiniho. Kard. Tardini píše, že sv. Otec znova a znova dával najevo hned od svého zvolení papežem straostlivost o návrat odloučených bratří k jednotě Církve. S radosťí proto slyšel o chystaném sjezdu: přeje jeho pracem hodně světla Dzha s svatého a posílá všem účastníkům své apoštolské požehnání. Kard. Tardini dodává i své ~~práni~~, aby sjzd přinesl hojně ovoce unie, a ujišťuje svými modlitbami na tento úmysl. Dovídáme se, že při zahajovací adorační hodině kázal biskup z Pittsburku Mons. Wright. Poukázal na touhu po jednotě v "řístu", která hárá nejen katolickou Církví, nýbrž i církvemi odloučenými: Snad právě tragické události posledních let a nebezpečí komunismu přiměly lidi dobré vůle, aby spojenými silami bránili to co je nám nejdražší. Zklamaly přirozené prostředky, jak dojít k jednotě; ostatně jednota je dar Boží: řečník vybízel k modlitbám, aby všichni lidé poznali, že jsme "řistovi bratří a děti jednoho Otce, jenž je v nebesích."

Italský denní tisk přinesl zprávu, že vážně onemocněl ^{františkán} P. Gemelli, rektor Kat. university B.S.P. v Miláně. Byly mu uděleny svátosti nemocných. Svatý Otec mu poslal telegram, ve kterém mu slibuje modlitby za uzdravení.

Ve Spojených státech byla založena fundace nazvaná jménem kardinála Mandse ntyho. Fundace má udržovat ve věřejnosti živým nebezpečí komunismu. Fundace už přijala na 1.000 žádostí o informace, jak bojovat proti komunismu. Předsedou fundace je P. Štěpán Duckýr, bývalý misionář v Číně a svědek komunistické persekuce. Fundace dá časopisům bibliografii o komunismu, bude organizovat studijní kurzy a promítat protikomunistické filmy.

Heslo ^{účinn} německé sekce Pax Christi na rok 1959/60 zní "Lidská rodina". Buď studována jednota lidské rodiny s hlediska morálního, teologického a vzájemná odpovědnost za jednotlivé národy. Vrcholnými událostmi činnosti minulého roku bylo organizování Mezinárodního dne míru 10. května a ještě buď pout míru do Trevíru od 24. července do 4. srpna.

Několik myšlenek k svátku sv. Cyrila a Metoděje: *Copíhotu ně?*

fot. n.

Drazí přátelé, v mnoha katolických chrámech bude tuto neděli zaznívat přím mši svaté také tato sloka cyrilometodějské mešní písně:
Bez víry se nelze líbit Pánu, růže ctnosti ~~jménem~~ a víry ~~zavítá~~ vykvítá,
víra otevří rájskou bránu, vírou do srdce Bůh zavítá. A k tomuto
vyznání se připojí hlasy upřímného poděkování:

A ten poklad tisíc let již máme.

Snahou Cyrila a Metoda známe Krista, spásu národa.

Nestačí děkovat, nestačí se dívat zpátky. Píseň nám klade na rty i ú-
pěnlivou prosbu, abychom si zděděnou víru také věrně zachovali

A ten poklad tisíc let již máme - ó kéž jej i věrně zachováme!

V této krátké a známé sloce cyrilometodějské písně je ukryto vzácné poučení pro nás všechny. Poučení velmi časové a nadmíru důležité. Snad jste za deset let komunistického režimu v Československu nikdy neslyšeli tolik útoků proti víře jako právě letos. Blížící se jubileum cyrilometodějské, jubileum pokřestanění našeho národa, nesmí v našich zemích místo věřícího lidu nalézt národ bez Boha a bez víry. A to záleží na každém z nás. Máme dvojí povinnost udržet víru a prohloubit víru v sobě, udržet ~~x~~ víru druhým. Někteří si myslí, že ~~x~~ tomu stačí studovat a umět odpovídat na všechny námítky, které slyšíte nebo čtete. Pravda, musíme především znát svou víru, musíme ji umět vyložit a obhájit i druhým, ale nesmíme zapomínat, že naše víra není jen logický závěr našich úvah. Ve víře se setkáváme také s tajemstvím, kde rozum nám nemůže dát plně uspokojující odpověď. A je to právě tam, kde se ukazuje velikost a záslužnost naší víry, když dovedeme i pak říci: Pane, věřím, pomoc mé nevěře!

Víra je nadpřirozený dar Boží. Je to vlnitá cthost, která osvěcuje náš rozum a posiluje naši vůli. Neboť koneckonec adorace víry vyúsťuje v projev bezvýhradné lásky k Bohu a v důvěru v toho, který nemůže klamat a nemůže být oklamán. My nevěříme jenom nějaké pravdy, my především věříme někomu, který je hodn celé naší důvěry. Věříme Bohu, věříme jeho zjevenému slovu, věříme bibli, která je jakoby Božím dopisem, jehož pravost a autencitu nám zaručuje Boží Církev. Víra je něco mnohem intimnějšího a hlubšího než se domnívají nepřátelé víry. Naše kredo není souhrn mrtvých pouček, naše dogmata nejsou abstraktní pravdy, které by se daly napadat ~~jménem~~ a vyvracet jako nějaké nedokázané teorie fysiky nebo jakékoli jiné pouze lidské vědy. Víra nás uvádí v živý styk s živým Bohem, kterým se zjevil lidem, a který dává lidem život. A kde je toto vnitřní živé přesvědčení, tam se všechny námítky proti víře stanou

směšnými a bezvýznamnými.

Co byste řekli slepému člověku, který by vám při každé příležitosti vychváloval, jaké dobrodiny je slepota, a vyzýval vás, abyste se dali proto zbavit zraku? Měli byste pro něho jen útrpný úsměv. Bylo by Vám ho líto, že se pomátl na mysl. Tak se dívá věřící člověk na lidi propagující nevěru. Jsou to ubozí slepeci. Lidé krátkozrací a omezení, i když se při každé příležitosti ohánějí vědou a vědeckými důkazy. Věřící člověk ví, že mezi pravou vědou a pravou vírou nemůže být ani ten nejmenší rozpor. Jde o dva druhy poznání, která se mohou doplňovat a prolínat, ale která se nikterak nevylučují. Obzor vědy - lidské vědy - a zvláště máme-li na mysl vědy experimentální a odesíráme-li od filosofie - je nutně velmi omezen. Seznamuje nás jen s malým výsekem skutečnosti. Víra nám však otevírá nekonečné výhledy do skutečna a vede nás k samému tvůrci všeho. Víra nedává odpověď jen našemu rozumu na jeho neúprosná proč, na která nám žádná věda nemůže dát odpověď, neboť ona má i slovo pro touhy našeho lidského srdce, které nemůže udělat plně šťastný žádná konečná bytost a žádné omezené dobro.

Člověk touží po jistotě zvláště v otázkách svého životního údělu, smyslu života, smyslu bolesti a utrpení, smyslu smrti a chce vědět, co bude po smrti. Poněvadž není-li po smrti nic, pak opravdu by nestálo zato žít tento efemerní život a pak by mravnost a život oběti neměly smyslu. Pak by měli pravdu všichni pesimisté, kteří si zoufali nad člověkem, anebo všichni přívrženci cynického existentialismu, kteří se divají na život jen jako na nesmyslnou frašku osudu a leželo by na nás všech hrozné fatum pohanského starověku jako rozsudek, před nímž nikdo neunikne, ani kdyby sebe více vybičovával ~~energic tělesné a duševní~~ v plánech a nadplánech a v závodění supertechniky a supermechanizace a automatizace atomové éry. K čemu a nač ten hon a shon, když je za tím vším černá noc nicoty? Neosobní rozplynutí se v kosmu, v jakési tajemně bezvědomě nirvány - nemůže uspokojit člověka, který celou svou přirozeností touží po osobním a nesmrtném štěstí!

Křesťanská víra, kterou nám přinesli svatí Cyril a Metoděj, anebo chcete-li, kteří nás ji naučili znát a jí opravdu rozumět, poněvadž nám ji dovedli vyložit srozumitelnou řečí, vedla náš národ celých 11 století. Z ní vyrostla naše národní kultura, ona formovala náš charakter, víra prolíná celými našimi dějinami - ať chceme nebo nechceme. Proto budeme dnes vrouceně děkovat Pánu za tento dar: Ten poklad tisíc let už máme. Ale budeme i prosit, abychom si jej zachovali, jako nám jej zachováří naši otcové, tak jej musíme neporušený od vzdat budoucím generacím

Ahoj můj brášku! Přeji ti mnoho všeobecného až do té pravosti. Cestujeme
dál. Vše pro vás je k dispozici. S úkorom se jsi zaseříš! Jako vše jsi mimo
národa. Počítá se nám to jen tenkrát, když se budeme upřímně snažit

podle víry žít. Stane-li se víra živou normou našeho denního života. Potom poroste denně vnitřní světlo naší víry. Potom naše důvěra ve slovo Boží a v jeho zaslíbení bude stále silnější. Ale ~~životem~~ v tomto intimním společenství s Bohem bude sílit i naše láska, takže bude moci opakovat se sv. Pavlem a sek všemi, kdo dovedli věřit a i dnes dovedou věřit podobně jako on věřil. Kdo mě odloučí od Kristovy lásky? Nic. Ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata...nic stvořeného, ani sebe prohnanější bezbožecká propaganda, ani sebe tvrdší náboženská persekuce. Víra je zárukou našeho vítězství.

Dopr. zkušen. ředitel.

Nevím, jaký výsledek.

Děláte oni pro mň Panu

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vánoční mše sv. Bedřicha řečená
v katedrále sv. Václava 188/1
Mše sv. Václava 188/1
Mše sv. Václava 188/1
Mše sv. Václava 188/1

V našem nedělním koncertu duchovní hudby uslyšíte od Václavka, když
Zakončíme několika myšlenkami z encykliky sv. Otce Ad Petri catherdam.

Událostí minulého týdne bylo uveřejnění první encykliky sv. Otce Jana 23.
Enc. má tři části: o tom jak dosáhnout pravdy, jednoty a pokoje, a končí
napomenutími a povzbuzeními jednotlivým skupinám věřících v Církvi.

Můžeme říci, že encyklika byla přijata všude s velkým zájmem: katolíci ji
přijali s radostí, nekatolíci s uctivostí a s obdivem. Jak se dalo čekat,
v dnešním světě, který tolik prahne po míru a pokoji, politické kruhy si
především všimli papežových slov o míru. Tak např. americký Evening Star
píše ve svém komentáři takto: Papež nemá vojenských divisí, ale je ozbrojen
námořádnou mocí pravdy; nyní vrhl do světa dojemný ale časový apel k míru:
Jeho poselství je určeno i státníkům, aby uvážili s opatrností ale s plnou
vážnosti strašná následky, které může mít nová válka. Aniž by se bál, že si bu-
de protiřečit, papež napsal, že po této válce nebude ani poražených ani vítězů
ale jen strašné zříceniny a lidské mrtvoly. Papež ale též udal příčinu
vší dněšní bídy: všechna nesvornost a spory pocházejí odtud, že pravda není
známa, anebo což je horší, lidé užíají a jí ignorují. -Sv. Otec též napsal
varovná slova: "Ti kdo utlačují druhé, kdo je zbavují svobody, na niž mají prá-
právo, nemohou podat žádný přínos k dosažení jednoty lidské rodiny".

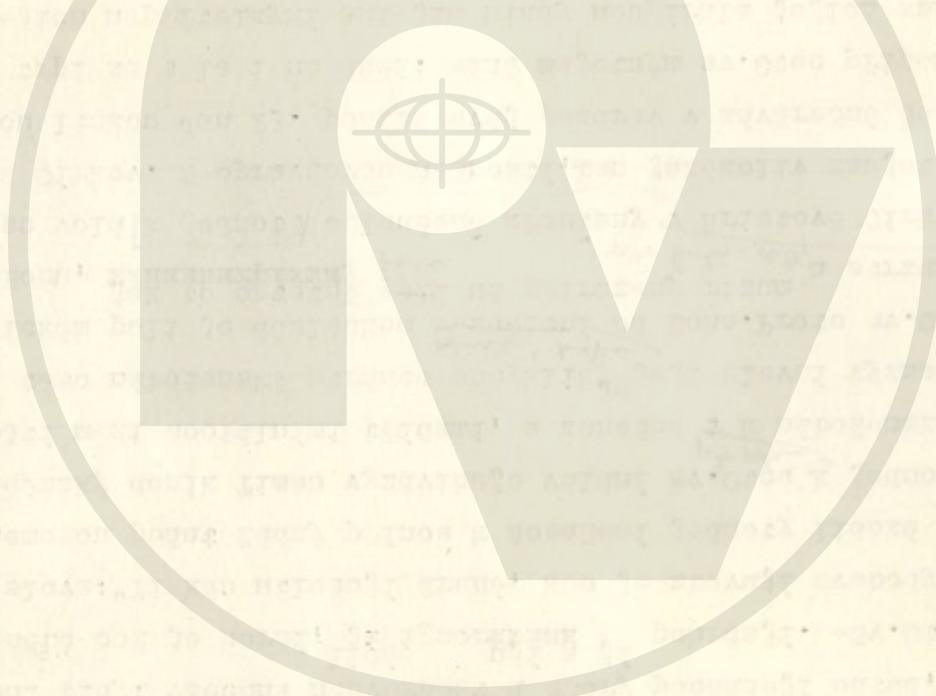
Také londýnský deník Times vyzdvihuje volání sv. Otce k jednotě lidí, k umen-
šení napětí mezi sociálními třídami, a konečně k náboženské jednotě.

A zde na této náboženské stránce encykliky její hlavní význam: nejednotnost
na politickém poli je důsledkem rozdělení od Boha. Proto sv. Otec volá k ná-
vratu k Bohu, jak to ostatně už přirozený rozum a struze zjevení.

Svatý Otec volá k jednotě (odloučené křesťany v Kristově Církvi), jíž je
katolická Církev. S opravdovou něžností, bez jakékoliv zaujetí sv. Otec volá:
Se stejnou láskou Jan 23. posílá svůj pozdrav v závěrečné části encykliky
všem kdo trpí na těle i na duši: méně majetným sv. Otec připomíná, že C. nikdy
nebyla jejich neprítelkyní ani jim nikdy neupírala jejich spravedlivá prá-
va. Práv naopak k jejich obraně a ochraně učí takové sociální nauce, která
by dovedla odstranit jakoukoliv nespravedlnost a uskutečnila by spravedlivě:
jší rozdělení pozemského bohatství, kdyby byla úsplně a nezištně provedena.
Ale sv. Otec se neoddává ilusím: rozdíly mezi sociálními třídami zde budou
vždy, je ale nutné je řešit v duchu spravedlnosti a lásky. Ani na Církev
Umlčenou nezapomíná:....

První encyklika sv.Otce jedná o tom, jak šířit pravdu, jednotu a pokoj; a můžeme říci, že je tímto pokojem, jednotou pravdou plně prodchnuta. ~~Každým~~ a že jej i šíří.

~~Vidíte~~ lidé odkud náleží její hlas mohou; mohou ani slyšet, ale už tuto plnou hlučnost mohou.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Pius XI. a komunismus

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. zakončil rozhlasovým poselstvím eucharistický sjezd francouzských katolíků. Sjezd byl zahájen v Arsu, působišti sv.Jana z Vianney, od jehož smrti letos uplyne 100 let; ^{Byl} zakončen v Lyoně, za předsednictví ^{pap.legáta} ~~arc.kard.~~ Gerlier. Sv.Otec ve svém ^{problem} poselství rozvedl hlavní téma sjezdu:Eucharistie a kněžství. vyzýval rodiny k eucharistickému životu, k věrné přítomnosti na mši svaté a k častému přijímání. Žádal francouzské katolíky, aby prosili Dána Boha o hojná a svatá kněžská povolání, a ve svých rodinách ^{vytvořit ovzduší} ~~Mají~~ ^{tak}, v němž kněžské povolání může vzniknout a se rozvíjet. Záverem udělil všem přítomným sjezdu a všem francouzským katolíkům, kteří poselství sledovali u rozhlasových přijímačů, své apoštolské požehnání. Závěr eucharistického sjezdu tvořilo procesí městem Lyonem. Mezi katolickými organizacemi kráčel ^a před velebnou svátostí též skupina slepých jinochů a dívek. Velebná svátost byla vezena na zvláštním autě a byla vystavena v monstranci, kterou lyonské katedrále darovala císařovna Evženie. Kard.legát Gerlier klečel na klekátku na autě. Za autem kráčeli kard.Richaud, arc. z Bordeaux a ap.nuncius Mons.Marella a velký počet biskupů. Svátostné požehnání udělil kard.legát Gerlier.

V neděli ve večerních hodinách se konalo tradiční svátostné procesí vatikánskými zahradami. Procesí je oslavou svatých římských prвomučedníků, kteří dal císař Nero ve svých zahradách pod Vatikánem za živa upálit, protože prý měli vinu za požár Říma; požár dal začít sám Nero.

Ve Fatimě byl položen základní kámen k prvním devíti zastavením nové křížové cesty. Zastavení jsou na cestě k fatimské svatyni. Malé kaple jsou darem maďarských uprchlíků fatimské P.Marii, aby vyprosili svobodu svému statečnému primasovi kard.Mindsentymu a návrat svobody v Maďarsku.

Ve Francii byl ustaven Výbor pro organizování oslav 300.výročí smrti sv. Vincence z Pauly. Toto výročí připadá na příští rok. Chystá se výstava o díle tohoto světce, apoštola Francie 17.století a zakladatele Sester lásky. Holandské sdružení katolických dělníků podporovalo v r.1958 1348 studentů na kněžství. Na tento účel vydalo 108.000 holandských zlatých. Sdružení čítá 400.000 členů, neusiluje v prvním místě o pouhé uznání sociálních práv dělníků, nýbrž o jejich úplný duchovní morální a kulturní rozvoj. Mezi svými iniciativami má tzv.Fond kanovníka van Schaika, kterým přispívá na studium seminaristů a bohoslovčů, synů z dělnických rodin a býv.členů sdružení. Fond byl založen 1935.

PAPEŽOVÉ A MATERIALISTICKÝ KOMUNISMUS

PIUS XI.

an *an* *an* *an* *an* *an*

Dá se říci, že Achille Ratti nastoupil na stolec Petrův přímo z Varšavy, protože po svém návratu z Polska se zdržel v Miláně sotva několik měsíců. Ve Varšavě Achille Ratti zastával nejen funkci nuncio, ale též apoštolského vyslátora pro baltské státy a pro Rusko. I když se mu nikdy nepodařilo vstoupit na ruskou půdu, přece jen měl ve Varšavě mnoho příležitostí sledovat vývoj událostí v Rusku. Svými diplomatickými zásahy se mu podařilo osvobodit katolického biskupa z Mohyleva, který byl držen v bolševickém vězení. Když Rudá armáda v srpnu r. 1920 stála před branami Varšavy, Achille Ratti byl jediný diplomat, který neopustil své místo v těchto tragických chvílích. V květnu 1921 se vrátil do Italie, aby se ujal správy milánské diecéze. V červnu téhož roku byl jmenován kardinálem a v únoru 1922 byl zvolen za papeže. Přijal jméno Pius XI.

Jedna z posledních starostí jeho předchůdce Benedikta XV. bylo Rusko, jež bylo v té době těžce postiženo hladem. Stejně tak i první myšlenky novězvoleného papeže se obracely k této zemi, jež prodělávala nejtragičtější léta svých tisíciletých dějin. Za několik dní po své volbě vyslal do Petrohradu Ruska Edmunda Malshe, kněze jesuitského řádu, který se dostal 25. března 1922 do Moskvy, pak do Petrohradu a nakonec se mu podařilo proniknout i do rozlehlych končin, postižených hladem. Zmíněný kněz se vrátil do Říma po velikonocích 25. dubna 1922, aby podal zprávu sv. Otci o situaci. Pius XI. pohnut soustrastí, ustavil ihned Papežskou podpůrnou komisi pro Rusko. Tato mise měla úkoly výlučně charitativní. Bolševici ji sice chtěli dát ráz diplomatický za účelem, aby mohli poukazovat na to, že sv. Stolice uznala nepřímo čili "de iure" sovjetorskou vládu, ale Pius XI. odmítl velmi energicky tyto návrhy. Pokud se týče členů komise, žádal od Sovjetů jen, aby jim zaručily osobní bezpečnost, svobodu pohybu a též úplnou volnost v rozdělování potravin a šatstva všem potřebným bez jakýchkoliv rozdílů náboženského a politického přesvědčení.

Když konečně podmínky byly přijaty, dvanáct řeholníků se vydalo dne 24. července 1922 do Ruska, když byli před tím přijati z rukou papežových sv. Přijímání a Apoštolské požehnání. Devět z těchto řeholníků byli kněží, a tři z nich byli bratři laici. Dva náleželi Společnosti Neposkvrněného Srdce Mariina, tři byly ze Společnosti Božského Slova, tři byli Salesiáni a čtyři Jesuité.

Sv. Otec Pius XI. poslal hladovějícím do Ruska všechny peníze, které měl tehdy k disposici; byly to dva miliony tehdejšího kurzu. Kromě toho adresoval své naléhavé výzvy zástupcům všach civilisovaných národů, biskupům avěřicím celého katolického světa, aby poskytly účinnou pomoc národům Ruska a zachránily je od smrti hladem. A skutečně pomoc přišla v hojně míře ze všech stran a dokonce i z zemí trpících ještě následky nedávné války.

Papežská komise přišla na Krim a po překonání některých potíží zahájila svou činnost v den sv. Michala Archanděla, dne 29. září 1922. První pomoc byla poskytnuta dětem. Přicházely jich stovky a tisíce... a všechny měla zapotřebí jídla, šatů, příbytku a lékařského ošetření.

totalitních režimů

Jen jedno ústředí Papežské podpůrné komise na Krimu otevřelo kuchyně v 92 obcích a postaraly se o denní stravování 42.000 dětí. Jiná střediska této komise, umístěná v různých končinách Ukrajiny učinila též podobné opatření. Tak Papežská komise zajistila denní nasycení celkem 160.000 osobám.

Členové této mise mohli se věnovat čistě jen charitativní činnosti. Bylo jim nemožno vyvíjet jakoukoliv náboženskou činnost. Byli dokonce donuceni sloužit Mše sv. soukromě, ve svých světnicích, za zavřenými dveřmi. A právě v době, kdy zásluhou sv. Otce byla s takovou horlivostí poskytována péče haldořejícím zástupům, v Moskvě o vánocích 1922 vyšla po prvně do ulic organizace Komsomol, která organisovala manifestace namířené proti náboženství a halvně proti katolické Církvi a jejímu zakladateli - Ježíši Kristu. Ve Svatém týdnu pak r. 1923 byl zahájen proces proti 15 katolickým kněžím. Všech patnáct bylo odsouzeno, nad dvěma z nich byl dokonce vyřечен rozsudek smrti. Moskevská "Pravda" formulovala Třetí Internacionála šla dokonce tak daleko, že žádala i pro papeže ortel smrti. Moskevská "Pravda" dne 31. března 1923 takto ospravedlovala tento návrh: "Proč by měl být vlastně papež odsouzen k smrti? Protože zamezil dodávky potravin pro ruský národ a ~~usazoval~~ tak o jeho záhubu. Je proto odpovědný za smrt tohoto národa."

Tento zřejmý cynismus denníku "Pravdy" se projevil právě v době, kdy sv. Stolice, podporována účinně celým katolickým světem, posílala do Ruska lodě a vlaky plné potravin, šatstva a léků, jen aby zachránila jeho obyvatelstvo od smrti hladem. A tato akce mohla trvat mnohem déle, kdyby sovětské úřady nebyly vyhngány Papežskou komisi z ruského území.

Ruský národ však věděl dobře, kdo je jeho prvním přítelem. Poznal to v době své největší býdy. Sv. Otec dostal mnoho děkovních dopisů z dalekého Ruska: od dětí, od matek, dokonce i od pravoslavných kněží. Tyto dopisy jsou v úplném protikladu s obžalobami bolševíků a dokazují, že ruský národ zná ctnost vděčnosti.

Radiovaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

"Sjezd bezbožníků v Moskvě"

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. zaslal vlastnoruční dopis účastnicím VII. zasedání generálních představených ženských řeholních společnosti, které v Itálii vykonávají apoštolát ve školách v nemocnicích, v charitativních ústavech anebo se zasvětily životu modlitby a pokání v klášterech přísné klausury. Sv. Otec ujišťuje řeholní sestry, že všechny jsou stejně drahé jeho otcovskému srdci, byť sebe více vzdáleně ^{místem} nebo odloučené od světa a tak pohrdané v očích světa. I řeholní sestry jsou spolupracovnicemi na apoštolátě Církve a kněží, a jejich apoštolát přináší hojně ovoce, i když je nevidíme našima materiálníma očima. Svatý Otec je závěrem vybízí, aby pokračovaly v hnutí, jehož cílem je vzájemná pomoc a koordinace práce, a přizpůsobit ji dnešním potřebám. Pak lépe splní co od nich žádá moderní doba. Nakonec udílí gen. představeným i jejich sestrám své apoštolské požehnání.

Posv. kongregace obřadu jednala na svém dnešním zasedání o hrdinném stupni sl. Boží Antonie Marie od Božího milosrdenství: Pocházela ze Švýcarska; byla vychovatelkou dcer španělského krále; v Madridě založila řeh. společnost sester oblátek Nejsvětějšího Vykupitele, které se měly věnovat výchově dívek. Zemřela v povesti svatosti r. 1898 ve věku 76 let.

V Lugánu se konal 14. sjezd ^{vedoucích pravocírkve} katolickém skautingu. Bylo přítomno na 90 účastníků z 19 zemí. Příští sjezd se bude konat až r. 1961 v Irsku.

Katolické sdružení z trivandrum ve státě Kerala vydalo provolání k ústřední indické vládě: žádá ji o ochranu proti útokům komunistické vlády státu. Sdružení vyzdvihuje, že nedávné napokoje se udaly v místech ^spřevážně katolickým obyvatelstvem, že to byla policie, která vyprovokovala napokoje a že všechny usmrcené osoby byli katolíci.

Do Mariazell přijela pout katolíků z Ženevy. Je to první pout z Ženevy, která přijela na toto památné středoevropské poutní místo. Do Mariazell přišli též poutníci ze Strassburgu. V telegramu, který zaslali sekretáři Evropské rady ujišťují modlitbami ke Králově národů za mír a za evropskou jednotu. V lurdských je vystavena úctě věřících reliktiř se srdcem sv. faráře arského. Relikvií přivítal místní biskup Mons. Théas, který v příležitostním kázání srovnal pokoru sv. faráře arského s pokorou lurdské světice sv. Bernardety Soubirous. Reliktiř bude vystaven ve všech předních farnostech diecéze lurdské.

Mgr. Théas vmluvil mi w. v proložení kázání w. říká X. Je to v. dobrý systém relikvií. Když k tomu přijde lurdy z Versailles kouzlo Durred; vyspal jsem. až následoval početný a vzdálený w. kouzlo antického

Sjezd bezbožníků v Moskvě.

Od 20. do 30 května 1959 se konal v Moskvě pracovní sjezd bezbožníků. Referáty tohoto sjezdu byly uveřejněny ve svazečku nazvaném "Věda a náboženství", jenž dosáhl nákladu 60.000 exemplářů. Mezi referenty najdeme vědecká autority jako filosofa M.B. Mitina nebo biologa Oparina. Jeden mluvil o obsahu a cílech protináboženské propagandy v přítomné situaci a druhý o nynější situaci problému vzniku života. Dnes si chceme zvláštním způsobem všimnout referátu N.I. Cubanova o důvodech existence mnoha náboženských přežitků v Sovětském svazu. Tyto náboženské přežitky jsou nemalým hlavolamem rpo sovětské bezbožn.

Cubanov nemůže popřít, že v Sov. svazu se projevuje jasně obnova náboženského ducha, ale spěšně připomíná, že se nejedná o rozmnožení počtu věřících, nýbrž o větší intensitu náboženské propagandy. Jak však vysvětlíme, že těch několik kostelů, které jsou nyní otevřené v Moskvě, před revolucí jich bylo 600, je plných, zvláště o svátcích?

Především podle Cubanova náboženství je konservativní forma společenského vědomí a je poměrně mnohem nezávislejší na hospodářské základně než ostatní ideologická otvětví kultury, jako politika, právo, literatura nebo umění. Neříká však, proč je tomu tak. Poznamenává jen, že s náboženstvím je velmi často spojena pověra, jež užívá duchařství a hadačství. Odtud reakční ráz náboženství. Podle Cubanova většina sovětských občanů se rozešla s náboženstvím, počet fanatiků a náboženských aktivistů je bezvýznamný. Velký je však počet lidí nerozhodných, kteří ve svém přesvědčení nejsou bezbožníky a někdy jdou i do kostela. Proto by se sovětí občané neměli dělit na věřící a nevěřící. "Mnozí nechtějí z našich ateistckých úst přijmout hlas vědy." Má se tedy zesílit bezbožecí propaganda, aby se tak ovlivnili lidé nejrozumnější, a pochybující. Nerozhodnost těchto mnoha lidí je podle sovětského filosofa znakem procesu rozdelení veřejného a společenského mínění od společenského bytí.

Dalším činitelem náboženských přežitků je kapitalismus. Zmiňuje se o něm když mluví o svědcích Jehovy. Svědkové Jehovy věří v brzkých poslední soud a hrozí novou světovou válkou a tím se veřejně prohlašují za antisovětský prvek vliv

Třetím činitelem je vliv minulé světové války. Válečné utrpení se všemi bolestmi a strádáním, ztráta manželů, otců synů, utvrdila ve víře všechny ty, kdo se ještě neodřekli náboženství. Tak je tomu podle Cubanova zvláště v krajinách, které byly obsazeny nepřitelem, jako Ukrajina.

Další příčina existence náboženských přežitků spočívá podle Cubanova v projevech přírodních sil jako sucha, mrazu, úmrtnosti dobytka. 34 léta kolktivního hospodářství s miliony zemědělských strojů změnilo situaci a významným způsobem zmenšilo závislost člověka na silách přírody. Ptáme se však, není-li to příliš vulgární zdjednodušování, neboť náboženství nemá nic společného s technikou, pokrokem a rozvojem prostředků výroby. Cubanov tvrdí, že kolchozníci se povětšině osvobodili od přírodních živlů, ale za určitých okol-

ností se objevuje znovu náboženství s procesími proti suchu nebo úmrtnosti dobytka. Zvláště však slavení velikonoc, pravoslavné pascha se v sovětské společnosti stále ještě cítí. Stojí prý za tím jakési konservativní důvody, které Gubanov blíže nevysvětuje.

Pak je tu vliv sovětského hospodářství. Gubanov pochopitelně nemluví o jeho nedostatcích, nýbrž užívá výrazu aspekt hospodářství. Na otázku, zda za nerovnoměrnost rozdelení práce, jež je vlastní sovětskému hospodářství, je zodpovědno náboženství, odpovídá rozhodným Ne. Socialismus směřuje k překonání náboženství. R.1953 v období seslabení zemědělské hospodářské politiky, náboženství získávalo zřejmě půdu. Proto Gubanov vysvětuje: "Kde panuje bída a neštěstí, lidé hledají své zadostučinění ve zdánlivých dobrech náboženství." Existují-li v Sov.svazu ještě nerovnosti, není to důsledek socialistických zásad, nýbrž některých okolností individuálního života., např. u dětí z nichž jedny brzy ztratily rodiče a druhé nevyužily svého práva na vzdělání. Gubanov uzavírá zásadou: Teprve po vítězství socialismu se náboženství stane vzpomínkou z minulosti. Následuje ještě jeden postřeh. Ne méně než 70 procent věřících v Sov.svazu tvoří ženy. To se vysvětuje nerovnoprávností žen. No, od doby říjnové revoluce také ženy mají táz práva jako muži. Tato skutečnost se ještě plně neodráží v rodině, poněvadž v domácím hospodářství změny procházejí zpomaleným tempem. Podle tradice žena má myslet na děti a na kuchyni. Málo času anebo vůbec žádný čas nezbývá ženě k boji za komunismus na veřejnou činnost druhu výrobního politického nebo ~~městského~~ kulturního. V Kazachstanu např. žena jí to, co zbude ze stolu muže. Není se tedy co divit, že zůstává svázána s náboženstvím.

Na návrat k náboženství mají taé vliv rodinná neštěstí. Někteří sovětští občané, stále podle Gubanova, dají se ovlivnit těžkou nemocí, ztrátou drahé osoby, a hledají posilu v náboženství. Nemocné dítě se uzdraví. Uzdravilo se díky zákroku a léčebné kuře moderní mediciny. Matka je však přesvědčena, že za uzdravení vděčí jejím modlitbám a stvává se ještě zbožnější. Toto jsou však podle Gubanova jen sporadické případy.

Pak je tu mnoho starých tradičních zvyků, které s sebou nesou náboženství. Nehledě na vývoj hospodářství a jeho socialistické struktury, ve vědomí dělníků stále ještě zůstávají zbytky kapitalismu a s nimi i náboženství. Budou se moci překonat jen tím, že náboženské zvyky se zamění jinými a odpor se překoná úsilovnější výchovou mas.

Uvedené motivy, jež mají vysvětlit přežitky náboženství v Sov.svazu Gubanov označuje jako objektivní. Činnost zástupců církve a netečnost bezbožecích propagandistů, jsou motivy subjektivní. Ty jsou podle Gubanova velmi důležité. O taktice hoje proti náboženství pak tvrdí: My útočíme ne proti slu-

žebníkům církve, nýbrž proti náboženství. Jak se to dá však prakticky oddělit ve skutečnosti, o tom, neříká nic. Připomíná mimoto, že podle Lenina mnoho žen se vdává v kostele, protože jsou pod vlivem ~~mým~~ nějakého kněze. Lenin radil, aby se protináboženským přesudkům bojovalo velmi opatrně, aby se veřejně neurážely náboženské city, ale boj sám má být energický a vytrvalý. Gubanov nezapomíná vyzvednout ty okolnosti, které podle jeho mínění usnadňují náboženskou propagandu: Kněží a kazatelé sekt využívají svobody svědomí, zaručené sovětskou ústavou. Zvláště využívají okolnosti, že obyvatelstvo je ještě nedostatečně vědecky vyučeno a vybaveno, takže mu mohou předkládat nepravdu v pseudovědeckém rouše. V závěru Gubanova tvrdí, že sov.řád a vědci vykoření veškeré základy náboženství. Sovětská realita je velkým arsenálem důkazů pravdy vědecko-materialistického vědomí ve světě a nepravdy všech náboženství na povrchu zemském.

Který Referát Gubanova mluví sám za sebe a nepotřebuje velkých výkladů. Podle něho, kdykoliv se v Sov.svazu objeví období jakés takés svobody od komunistického jha, lidé přirozeně tíhnou k náboženství, duchovní pastýři ato i pravoslavní jsou skutečně horliví ve vykonávání svého úřadu, kdežto naopak výsledky protináboženské propagandy neodpovídají tomu úsilí a prostředkům, které na ni byly promrhaný. A to ještě nehledě nato, že podle všech předpovědí bezbožectví by mělo vlastně samo sebou vyplynout z nynější socialistické hospodářské situace.

26659

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zprávy a aktuality ze života Církve především v misích.

Kerala. Jmérem katolíků odmítl arcibiskup z Trivandrum v jihoindickém státě kerala Mons.Thangalathil návrh keralského ministerského předsedy Sanharana Namboodiripala, aby došlo k rozhovoru mezi vládou a představiteli katolického a hinduského obyvatel tva stran sporné otázky škol.Arc.prohlásil, že rozhovor by byl bez užitku,protože vláda klade za podmínu rozehovoru, že zústanou nedotčena a že se nebude díkutovat o podstatných bodech sporného zákona.K Kerala je už delší dobu dějištěm velkého neklidu, demonstrací a stávek proti vládě komunistické. Asi 60% zaměstnanců je ve stavce.Znovu a znovu dochází k přestřelkám.Už 13 katolíků bylo usmrcto policisty, a asi 17.000 občanů bylo zatčeno. Při návštěvě ministerského předsedy Nehru v Krale 7 biskupů jménem křesťanských církví sdělilo Nehrovimže všechny vrstvy obyvatelstva a všechny opravdu demokratické strany se účastní odporu proti komunistické vládě a proti jejím nedemokratickým opatřením. Biskupové odevzdali Nehrovi memorandum, ve kterém mj. říkají, že vláda dává vinu za nepokje výhradně katolíkům, což je zcela nepravdivé.Min.Nehru po návratu z Keraly skutečně přiznal, že velká část keralského obyvatelstva má oprávněné stížnosti proti komunistické vládě.

Honkong. Podle zpráv zpravodalské služby Fides v ^{budově býv.} semináře Zi Ka wei blízko řanhaje komunisté uspořádali protináboženskou výstavu a katolíci ji musí povinně navštěvovat po skupinách.Prohlídka vedená komunistickým průvodcem trvá 4-5 hodin.Výstavou komunisté chtějí podat důkazy o protičínském postoji misionářů ze zahraničí a o degenraci katolické Církve od dob císaře Konstantina. V Číně pokračují řeškolovací kurzy. Při nich se užívá falšovaných textů encykliky Quadragesimo anno, a na nich se ukazuje, jak Církev vykořisťuje dělníky.

Vatikánské město. Svatá stolice udělila decretum laudis, definitivní schválení řeholní společnosti Misijních sester lékařek; tato společnost byla založena r.1932 doktorkou Annou Dengelovou. Kongregace čítá 303 členky s věčnými sliby a 223 s dočasnými sliby, dál 97 novicek a 337 postulantek. Společnost má domy v Pakistanu, Indii, Indonésii, Burmě, v Belg.kongu, njakém území, v Ghaně a ve Venezuele.

Církev v Thájsku

Někdejší Siam stát si dal dekretem vánadním r.1949 nové jméno Thájsko. Ta-
to konstituční monarchie o půl milionu kilometrů čtverečních a asi 22 mili-
onech obyvatel je považována na jednu z bašt budhismu. Z obyvatel se k němu
hlásí tři čtvrtiny: mají 162.000 kněží a 68.500 noviců. Půl milionu obyvatel
vyznává islam a něco přes 100.000 jsou katolíci. - Prvními misionáři, kteří
vstoupili do Siamu, byli dominikáni, kněží, kteří provázeli portugalská
vojska. Podařilo se jim pokrýt asi 1500 Siamců a založit 3 farnosti, ale
už 14 let po vstupu do Siamu byli zavražděni pohany. Noví misionáři se po-
koušeli pokračovat v díle mučedníků, ale ani jejich práce se nesetkala s ús-
pšchem. V druhé půli 17. století se sem uteklí větší počet křesťanů před pro-
následováním v Annamu a Japonsku. Posvátná kongregace šíření víry poslala
mezi ně první apoštolské vikáře, a jeden z nich biskup, r.1668 udělil v zemi
samé po prvé kněžská svěcení. Misionáři dostali dovolení svobodně kázat
evangelium v celé zemi. Ale revoluce změnily politickou situaci a misionář-
ská práce nejednou se setkala s otebřeným protivenstvím a také krvavým pro-
následováním. Počet katolíků zůstal vždy nepatrný. R.1856 misionářům se zno-
vu dostalo ujištění, že mohou svobodně šířit Kristovu nauku; od té doby Cír-
kev mohla klidně pracovat až na pronásledování z r.1894, kdy místní mandari-
ni se chtěli mstít na misionářích za neshodu s jednou katolickou evropskou
mocností. Také za druhé světové války Církev zakusila dost protivenství.
Dnes je Tájsko rozděleno na 5 apoštolských vikariátů a 1 apoštolskou pre-
fekturu; dva apoštolské vikariáty spravují domácí kněží. Celkem je domácích
kněží 86, cizích misionářů 140, jsou to členové pařížské misijní společnos-
ti, salesiáni, redemptoristé, jesuité a kněží B.S.P. Dále pracují v zemi 652
řeholních sester, z nichž 429 je domácích. V seminářích se připravuje na kně-
ství 50 bohoslovů a 267 studentů.

Velkou potíží misijní práce je nerovnoměrné rozdělení kněží: hl. město Bangkok
s milionem obyvatel a asi 15.000 katolíků má 36 kněží, kdežto jiná rozlehlá
území jsou úplně bez kněze. Konverse jsou řídké a katolíci nejsou vlastně
praví Siamci: jsou to Číňané, Vietnamci nebo pocházející z Laosu. Řídké konver-
se souvisí s prestiží a organizací budhismu. Bonzové vykonávají velký vliv
na obyvatelstvó, kdo se stane katolíkem, prý se dopouští zradu na vlasti.
Tájsko je jednou z bašt budhismu. Při oslavách dvoutisícího pětistého výročí
narození Budhova 25.000 bonzů kráčelo v slavnostním průvodu do hlaní pagody

Katolická Církev vykonává velký apoštolát a zároveň šíří znalost o sobě svými školami. První školu založili už r.1877 a zasvětili ji P.Marii Nanebevzaté. Dnes má řídit misionáři a řeh.sestry asi 30 škol druhého stupně a větší počet škol prvního stupně. Školy mají celkem 52.461 žáků. V Bankoku salesiáni spravují květoucí řemeslnickou školu. Na státní universitě v Bankoku přednáší 15 katolíků a 2 kněží jesuité. Při universitě je též středisko pro kat.studenty.

I uprostřed těžkostí, způsobených nedostatkem prostředků a personálu, Církev v Tájsku jde vpřed, svým morálním vlivem a též počtem svých věřících.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci dnešního pořadu určeného ~~v přede vším~~ ^{především} kněžím přečteme úvod, a první část encykliky sv. Otce Jana 23. V čtení českého překladu encykliky budeme pokračovat příští týden ~~v pondělí~~ ^{v neděli} a v pátek. - Encyklika byla vydána na svátek sv. Petra a Pavla; podle prvních slov se nazývá "Ad Petri Cathedram amá tři části kromě úvodu a závěrečných napomenutí a povzbuzení jednotlivým skupinám věřících v Církvi. ...

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. ~~přijal~~ ^{přijal} dnes v slavnostní audienci ministra zahraniční republiky Paraguay J.Exc.Raula Sapenu Pastora s chotí. Po skončení audiencie u svatého Otce ministr zahraničí Sapena Pastor šestoupil do komnat vyhrazených ^{v kard. Tardiniho.}

Nakonec se ~~odebral~~ ^{odebral} do basiliky sv. Petra a poklekl ke krátké modlitbě blízko hrobu ~~Knížete apoštola~~ ^{Knížete apoštola} Jmérem sv. Otce splatil ministru zahraničí Sapenovi Pastorovi jeho návštěvu ve Vatikánu kard. státní sekretář Tardini.

Sakristáni z Rakouska, ^(Belgie, Německa, Francie, Italie, Portugalska, Španělska, Holandska a Švýcarska) konají 22. a 23 července ve Vídni svůj 5. mezinárodní sjezd. Pro účastníky sjedzu bude sloužit pontifikální mše svatou sakrista jeho Svatosti Mons. Canisius van Lierde, a druhý den arc.z Vídni kard. König.

Italská firma pro gramofonové desky vydala desku o životě papeže Pia XII.

Jsou zachyceny vr holné události života posledního papeže. Deska začíná ohlášením zvolení kard. Pacelliho za papeže a končí ~~úřazatíkým~~ oznamením vatikánského rozhlasu, že Pius XII. se ~~odebral~~ ^{odebral} na věčnost. Deska obsahuje části z nejvýznamnějších kázání, alokucí a rozhlasových poselství Pia XII.

Katolíci berlinské diecéze darovali při postní sbírce pro národy, které trpí hlad, 350.000 marek. Oznámil to sám kard. Dörfner, berlinský biskup a provedl svou radost nad tím, že berlínští katolíci zapomněli na protivenství, kteří ~~sou~~ ^{sou} sami vystaveni, a uvědomili si svou odpovědnost vůči trpícím.

V sobotu začne v Angers ve Francii sociální týden francouzských katolíků.

~~Letošní sociální týden~~ ^{za} ~~za~~ ^{za} hlavní téma svých jednání "Vstup ~~národu~~ ^{men} do lidského společenství". Kromě představitelů francouzského katolického života budou přítomni i hosté z ciziny.

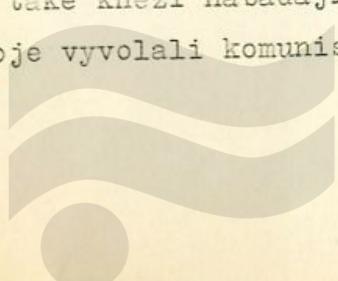
Podle posledních statistik Japonsko čítá 254.116 katolíků, dále 270 domácích kněží 89 domácích řeholníků a 1.220 misionářů kněží z ciziny. Domácích japonských řeholních sester je 3.047, z jiných zemí pochází 1.063. V seminářích se připravuje na kněžství 944 bohoslovů a studentů. V Japonsku je 693 kostelů.

Verbal
.. zprávy z katolického světa.

Lisle u Chicaga. 21. června sloužil njdp. opat Ambrož Lev Ondrák z opatství sv. Prokopa v Lisle u Chagá mši svatou, kterou obětoval za trpící a umlčenou Církev v ČSR. Této vzpomínky 10. výročí internace pražského p. arcibiskupa Berana se zúčastnil velký počet českých katolíků z celého okolí Chicaga. Slavnostním kazatelem byl ředitel českoamerického benediktinského tisku P. Karel Kolek, benediktin. - Opatství sv. Prokopa připomnělo výročí internace p. arcibiskupa Berana osobním listem všem americkým biskupům kardinálům a opatům a církevním osobnostem i mimo Spojené státy. Odpovědi na dopis jsou důkazem, že celý svobodný svět ví o nespravedlnosti, kterou musí snášet Církev v ČSR a v ostatních zemích za železnou oponou, a že na tyto moderní vyznavače nezapomíná. Tak na př. děkan Posv. sboru kardinálů a sekretář Posv. kongregace pro východní církev kard. Evžen Tisserant piše m.j....

Turinský arcibiskup kard. Fossati napsal ve svém dopise:...
A konečně přečteme úryvek z prohlášení, které přinesl časopis katolických Ukrajinců ve Spoj. státech - Cesta. // Jeden z prohlášení - je na základě dnešního dne. Před svátkem sv. Cyrila a Metoděje se konal v opatství sv. Prokopa v Lisle 3. unionistický sjezd, který je pokračováním slavných unionistických sjezdů velehradských.

Vatikánský deník l'Os. Romano otiskuje zprávu světových tiskových kanceláří, podle které bylo v polském městečku zatčeno několik set lidí, pro organizování nepokoju. Krasnik Fabryczny pro organování nepokoju. Tyto nepokoje vznikly 26. června, když komunistická policie dala zborit oltář, u kterého měly v neděli 28. června místní děti přistoupit k sv. přijímání po prvé. Krasnik Fabryčny je městečko o 11 tisících obyvatel, kteří ale jsou úplně bez kostela a bez kněze, třebaže církevní autority několikrát žádaly o povolení ke stavbě kostela. Církevní autority též zaslaly úřadům petice s podpisy tisíců občanů, ale komunisté na žádost tohoto lidu ani neodpověděly. Podle zprávy tiskové kanceláře je situace v lublinském kraji, k němuž patří Krasnik fabryčny velmi naptajší a také kněží nabádají věřící k rozvážnosti. Záustavá ale pravdou, že nepokoje vyvolali komunisté svým vlastním pojetím o náboženské svobodě.

~~foto: Jiří Rejdák~~

Velký festival hudební ČSR a pl. českého umění J.M. p. proběhl v neděli
z benesistického soudce W. Puky v Lánech u Chrástu vystavěl letos, poslední
jeho po 4 západ. léta, v akademii výtvarných umění v Praze. Doba konání
8. května a 9. května. Vystoupení připomínaly vystavu přírodního
a duchovního světa jednou z mnoha výstav připravených výročí
na Václavském náměstí; tato výstava byla otevřena 1. května 1963. Hlavní částí bylo
představení písma 3 výrobků, na nichž je možné pl. očit pojetí vlastního.
Praha 1963/64.

Hlavní postavou představení písma v akademii byly:

RadioVaticana.cz

* Pro učinění festivu se vydalo slavnému pl. bubeníku Františku
Karel Döppner v studentském domě "Vilém Veselým". Rad. D.
uznával jisté pl. faktorů písma, a když přišel o možnost nezá-
veslou písma posluchať. Toto určitě uspělo pohledem dole,
že jiné mohly tendenciálně vícenásobně vystavovat
a vyzvat, ve kterých nevyplňují mohou v jiném provádět význam.

**ústav pro studium
totalitních režimů**

12/7/59

1957

Vážení posluchači,

dnešní nedělní evangelium mluví o křesťanském smyslu časných hodnot a pozemských statků. Žijeme v době velkých hospodářských přesunů a převratů. Slyšíme denně mluvit o výstavbě a o výrobě, energii a spotřebě; čísla, procenta, plány a nadplány - to vše tvoří často váš životní prostor a vaši denní starost. Jak se má dívat křesťan na tento mohutný hospodářský proces, který stále více proniká do života jednotlivce a do života rodiny? Co má říci k tomuto dění křesťan, který chce zůstat věren Kristu a Církvi, protože ví, že bez křesťanských hodnot se daleko nedojde? Snad i vy se často ptáte jako onen správce, o němž čteme v dnešním evangeliu: "Co mám dělat". Zamysleme se několik minut dnes, v neděli - den Páně, nad křesťanským a jediným pravým smyslem veškerého hospodářství, majetku, výroby, plánování - prostě nad smyslem všech hmotných hodnot.

Jako myslící lidé víme, že náš život nepotrva věčně. Jako věřící křesťané víme, že tento časný život není definitivní - nýbrž že je putováním, cestou a přípravou na život ve věčnosti. Naše pozemské vlastnictví má též své hranice. Jsme správci země, po níž chodíme a z níž si dobýváme živobytí. Nikdo z nás nemůže říci, že stvořil jediný atóm, jediný kvítek nebo jediného broučka. Jistě, člověk svou inteligencí našel ve stvořeném světě zákony, zmocnil se jich a dovedl je přinutit k poslušnosti. Člověk vystavěl města, továrny, stroje; ovinul zemi železem a ocelí. Překonal vzdálenosti, dorozumívá se na dálku, vidí na dálku. Avšak - toto vše vykonal jako správce vesmíru. Ne~~s~~tvoril ani železo ani étherové vlny - nýbrž objevil je v přírodě takové jaké vyšly ze stvořitelské ruky Pána vesmíru.

Náš správce~~stvůrce~~ země a jejího bohatství - a to platí nejen o jednotlivci nýbrž i o sátu - je ještě lépe zřejmé z toho, že jednoho dne budeme muset vše opustit. Tehdy budou o každém z nás - a opět třeba zdůraznit sňůvko: o každém - platit slova Písma sv."Povolal ho k sobě a řekl mu: slož účty ze své správy, neboť už nebudeš moci správu vésti". Dříve či později ale určitě jednoho dne naše ruka zaslábne, neudrží už ani kladivo ani pero - a bude mám třeba opustit nejen to, co jsme vytvořili nýbrž i samo naše tělo. Všichni víme, že zákon smrti

platí pro všechny a přece se ~~tu~~ často na této zemi zařizujeme, jako kdybychom tu měli zůstat provždy nebo alespoň tisíc let. - Jsme správci a naše správcovství nám bude jednou odňato. Budeme muset složit účty z toho, co jsme vykonali a co jsme nevykonali - zda jsme podali skleničku vody žíznícímu bratru a podepřeli uvanevou a vysílenou sestru; zda jsme svým majetkem zabezpečovali jen svém pohodlí či zda jsme jej používali jako nástroje blíženské lásky k dobrým skutkům a k mírnění býdy chudých a trpících. Velmi záleží na tom, jaké to naše správování bylo a je - zda pohanské či křesťanské. Už dnes, právě dnes velmi záleží na tom, zda vidíme v pozemských statcích ~~ne~~^v bohatství a blahobytu poslední cíl svého života -- či zda se díváme na časné hodnoty jako na cestu a prostředek k dosažení života v Bohu.

Kristus Pán neodsoudil majetek nýbrž jen jeho zneužití. A majetku nezneužívá dnes jen jednotlivec nýbrž často i sama společnost, když se ~~na~~ dívá ~~há~~ svůj blahobyt, ~~hmotný~~ blahobyt ~~nebo~~ jako na nejvyšší dobro. Zde nestačí měnit jen vlastníky - v křesťanském spravedlivém řádě je třeba změnit člověka.

Naše země, jáž nám ~~bykavá~~ Stvořitel dal v léno a ve správu, je velmi bohatá, bohatší a štědřejší než snad dnes tušíme. Neměli bychom si někdy ztěžovat, že Bůh stvořil zemi chudou. Už celá tisíciletí živí člověka. Dnes bezpečně víme, že je schopna vydat ze sebe ještě více a užít několika násobný počet lidí. Nemáme opravdu důvodу k malomyslnosti, jako kdyby naše země byla malá a nedostačující pro rostoucí počet obavatelstva. Malomyslní a bez skutečné znalosti věcí jsou někteří národní hospodáři, když mluví o nebezpečí přelidněnosti a o nedostatku živobytí. Spíše je pravda, že naše země by se mohla stát rájem pro všechny, protože pro všechny lidí - narozené i nenarozené ~~žá~~ roste na našich polích dost chleba a pro všechny je dost místa. Nidko by nemusel trpět hladem a zimou. - Jestliže dnes, ve dvacátém století, člověk hladoví bez vlastní viny, pak příčina toho není chudoba země nýbrž nedostatek křesťanské lásky, nedostatek spravedlnosti a zloba lidského srdce. Vážení přátelé, právě proto, že kolem nás žijí hladovějící a nouzí trpící bratři a sestry, - právě proto je i dnes evangelní poselství o křesťanské správě majetku a hmotného bohatství tak důležité i pro nás, abychom si uvědomili, že nestačí jen zlepšovat výrobu v jakosti a mnohos-

ti, Co je to platné, když výroba může vykázat v procentech a v číslech své zlepšení, když na druhé straně tisíce a milióny lidí jsou zařazeni jako neživé nástroje je ohromné hospodářské mašinerie - když jim nezbyde ani volná neděle na náboženské a duchovní potřeby, protože ne samým chlebem živ je člověk? Co je to vše platné, když se vyrobí nejsilněší motor nebo ~~největší~~ postaví největší přehradu, když k těto výkonům bylo třeba lidské svobody, krve a života? Ne, tohle není dobré a spravedlivé, křesťanské správcování, a užívání bohatství přírody stvořené Bohem. Nestačí jen zušlechťovat surpiny, přeměnovat je ~~v~~ užitečné nástroje a ve zboží - ne, dříž přátelé, to vše nestací, aby se naše země stala zase zemí křesťanskou a spravedlivou. Je třeba předně přeměňovat, v ráj přeměňovat a zušlechťovat lidské srdce - ~~svobodit~~ je ~~je~~ z moci hmoty, bohatství - dát mu opět svobodu dítěk Božích. Jestliže naše bohatá země není rájem - anebo skromněji řečeno :není dopusd zemí, kde není hladu a bíd - pak je to proto, že v srdcích lidí je doposud peklo - to je :že v nich nežije Bůh, že Bůh není přítomen, že jeno vůle se neděje...

Vážení posluchači! Když Kristus Pán promlouval ke svým učedníkům podobenství o opratrém spráci, měl na mysli všechny křesťany, i Vás a Vaše požíže ~~a~~ boje o denní chléb. Jeho slova: "Učiňte si přátele z klamného mamonu" platí i dnes, a snad více jak kdy jindy. Hmotný majetek není nikdy cílem, nýbrž slouží člověku - je prostředkem k uskutečnění svobody člověka. Nesmí panovat nad duší nýbrž musí ~~musí~~ umožnit člověku skutečně lidský život, dát mu volnost a čas k zušlechťování vlastního srdce. Jedině ten, kdo takto chápe ~~hmotný~~ majetek a blahobyt, je dobrý správce, opatrny správce. - Ale nestačí myslet jen na vlastní duši. Kolem nás žijí bratří a sestry, kteří trpí a čekají ~~na~~ nejen na naše slovo nýbrž i na naši pomoc, účinnou pomoc. Buďme i v tomto ohledu dobrými správci. Dobrý skutek, účinná pomoc trpícímu bratru či sestře v nouzi má neskonale větší cenu než všechn náš majetek. Naše radost bude tím větší, když si uvědomíme, že cokoliv jsme učinili jednomu z nejměsich, učinili jsme pro Krista Pána, našeho Vykupitele, který nás při posledním účtování nazve dobrými správci.

V dnešním pořadu přečteme referát o průběhu III. unionistického sjezdu, který se konal minulý týden v Lisle u Chga, péčí tamějšího opatství sv. Prokopa za vedení opata njdp. Ambrože Lva Ondráka:... (Retro 97/53)

Přečtli jsme vám... Další podrobnosti o jednání sjezdu a také úplnější obsah přednášek podáme v našich příštích vysíláních.

Zprávy: Oficiální orgán sv. Stolice AAS ve svém posledním čísle přináší ap. list sv. otce Jana 23., kterým se basilika svaté Anežky na Nomentánské cestě povyšuje za stacionární kostel. V této basilice se chová hrob sv. Anežky. Postní stace -zastavení se bude konat v této basilice v sobotu před Květnou nedělí.

Itals. Středisko pro katechetiku v Rimě od 13. do 16. července kurs o katechesi dospělých. // V sobotu začal v Angers ve Francii 46. sociální týden francouzských katolíků. Ústředním tématem přednášek a diskusí je vstup kdysi méně vyvinutých a politicky nezávislých národů do světového společenství. Na sociálním týdnu si budeo především všímat rozvoje duchovního a morálního těchto národů v Africe, Ásii a jižní Ameriky, a bude poukázáno na nebezpečí, se kterými může být spojen jejich rychlý jednostranný materiální a technický pokrok. Tyto státy stojí před nebezpečným rozcestím: bud utonout v komunismu anebo si uvědomit přednost duchovních hodnot. (Práce sociálního týdne francouzských katolíků řídí předseda prof. Karel Flory.)

Příští rok jak známo se koná v Mnichově, kojcem července a začátkem srpna světový eucharistický sjezd. Rada velkých katolických organizací upořádá v rámci sjezdu studijní sjezdy a manifestace, na nichž se svého zorného úhlu rozvedou heslo sjezdu: "Záchrana světa eucharistií".

Mis.zprav.služba Fides se dovídá o smrti kněze diecése Swatowské v Číne dppavla Wanga; ve věku asi 50 let zemřel po 4 letech žalářování. Jakéhokoliv pohřební obřady byly přísně zakázány. Z 30 kněží diecése ^{malován} 11 je ve vězení, tři byli odsouzeni k doživotnímu žaláři. Kněží ^{po} kterých bychom řekli, že jsou na svobodě pracují v komúnách nebo jako udržbáři cest. Řeh.sestry se vrátily ke svým rodinám. Z 300 kostelů a kaplí jen kostel sv.Josefa ve Swatowě, katedrála je ještě otevřena pro bohoslužby. Čas od času ale musí sloužit za výstavní halu. Diecése swatovskou právem můžeme nazvat diecéší mučedník.

Na hotel w. C. a M. stoupil skon kapiw. v dnešní w. Prostope a Chyň. dom. Ne
Viděl počít hruš. užel vzdálejšího vzdalosti proti
Při kapiw. leží dal vzd. Kost. akademii a Rimekova fr. Plavek,

Wery positiwne i zbyt powszechnie opis. jest W. C. a M. a oleks-
szych w zwanej cytolomie Toolejowskiego o którym w historii literatury
Po polsku jestem kogdaz daleko mniej wiedziec. Dlaczego? Bo konkretnie:
poniewaz o cytolomie Toolejowskiego wiem zaledwie anglojęzycznie.
Błaszczyk wykonał ją w swoim nastroju klasyfikacyjnym - charaktery.

V dnešním pořadu vám přečteme druhou část encykliky sv.Otce Jana XXIII. "Ad Petri Cathedram . Minulý čtvrtok jsme přečtli překlad první části: Jednala o tom, hledat a poznat pravdu. ... Svatý otec tam napomíná všechny kdo pracují v tisku, rozhlasu a televizi: mají se stát apoštoly pravdy; nakonec odsuzuje náboženskou lhostejnost. Druhá část je nadepsána: ...

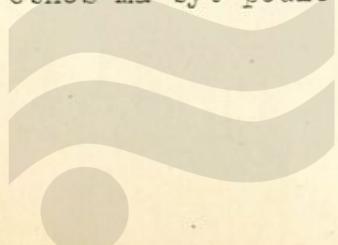
Přečtli jsme začátek druhé části enc. Další úsek o jednotě a svornosti mezi sociálními třídami podáme v našem vysílání v pátek.

Zprávy: Dnešní l'Oss.Romano přináší obsah alocuce, kterou sv.Otec Jan 23. pronesl v úterý minulého týdne, na svátek sv.Cyrila a Metoděje, k duchovním rádcům mládeže italské katolické akce. Sv.Otec nejdříve přítomným kněžím sdělil několik svých osobních vzpomínek na práci v katolické akci, a poznamenal, že ^{v nových věcech} ne ^{ní} všechno krásné a užitečné, v tom co představují prý jako požadavek doby; to nejednou dává zapomenout na podstatné věci a jeho posuzování věcí má v sobě mnoho povrchního. Nikdo neupírá, že je nutné počítat se změněnými okolnostmi, když ale se začne hlodat na principech, pak rozum káže opatrnost. Záverem sv.Otec vzpomněl svatých Cyrila a Metoděje: svou podivuhodnou prací odkrývají před našimi zraky obzory, které ještě nemůžeme poprávu ocenit, protože velká záclona, zelezná opona je halí. Domníváme se ale, že Boží Prozřetelnost ^{pracuje} na jednom z největších

tajemství dějin; bude to tajemství milosrdenství pro všechny národy. ^{o odložené křestany} Sv.Otec vybízel přítomné, aby se zajímali o druhé, zvl. o ty, kdo tápají v temnotách bludu a klamu, uloženého jim násilněji ^{se modlit za ty četné} onech lidi v zemích, ~~XXXIX~~, kteří si ještě uchovali vír statečnost a kteří očekávají právem pomoc milosti, jež by jim ulehčila setkání s Církví: stane se tak větší slávě Krista v celém světě. K začátku prací ženevské konference Biskup berlínský kard.Döpfner vyzval své věřící k modlitbám za šťastné rozřešení otázek, o nichž bude jednáno, a zvl. za mír ve světě.

Svatý Otec daroval Světové zdravotní radě symbolický dar 1.000 amerických dolarů jako projev uznání pro ^{úžnou} práci, kterou Rada vykonává.

Obnos má být podle přání sv.Otce použito k boji proti malárii.

ustav pro studium
totalitních režimů

Pius XII a komunistický materialismus

Svatý Otec Jan XIII navštívil v pondělí odpoledne místnosti tajného vatikánského archivu. Přivítal ho archivist svaté římské církve kard. Tisserant, prefekt archivu Mons. Giusti a ostatní preláti, kteří spravují archiv.

Svatý Otec setrval v rozhovoru s pracovníky asi dvě hodiny; zvl se zajímal o některé dokumenty, které se týkají ~~jaké~~ ^{nedávných} oblíbených úseků církevních dějin ^{fr. Při této návštěvě bylo podepsáno 15. čísla časopisu "Aurora iuliana". Číslo příruční} jako např., rukopisy sv. Karla Boromejského, ^{U 6} rukopis sv. Jana Fabryčny, které je bez kostela.

Dnešní L'Os. Romano řipináší komentář k náboženské situaci v Polsku. Komentář si bere námět z nedávných nepokojů blízko Lublina, které potvrdili i polští komunisté. Nepokoje vznikly, když komunistická policie dala zbořit oltář postavený pod širým nebem v místě Krasník Fabryčny, které je bez kostela. U oltáře měly místní děti přistoupit k prvnímu sv. přijímání.

Katolická akce francouzských dělníků organisiuje na 15. srpen pout dělníků do Lurd. Také loni se konala pout dělníků do Lurd právě v tento den, a její úspěch vedl k vyhlášení letošní pouti; každoročně má být v Lurdech 15. srpen dnem modlitby za svět práce.

V rámci manifestací světového eucharistického sjezdu v Mnichově, v létě příští rok, bude uspořádán eucharistický den skandinávských národů.

Rozhodnutí bylo přijato na posledním zasedání přípravného výboru; očekává se velký počet turistů ^{a poutníků} ~~právě ze Skandinávie~~.

V Itálii byl přijat parlamentem návrh zákona o amnestii. Propuštěným vězňům Papežské pomocné dílo poskytuje první pomoc při jejich vchodu do společnosti. Jejich rodinám je darován balík s poživatinami pro první dny. Též později si jich budou všímáti orgány Pap. pom. díla, aby jim ulehčily začlenění do normálního života.

Giacomo Manzu, vítěz soutěže uspořádané r. 1950 ~~pro~~ na návrh nové brány k basilice sv. Petra, už téměř dokončil své dílo. Brána má rozměry; 6,65 krát 3,70 metrů, a v jejích dílech je znázorněna scéna Nanebevstoupení Páně a nanebevzetí P. Marie; ~~zároveň~~ svatí ze všech světadílů a velké postavy ze Starého zákona znázorňují světovost Církve a její souvislost se Starým zákonem.

Posv. kongregace sv. Oficia dala své schválení novému francouzskému překladu evangelií a epištol, které jsou předčítány v neděle. Překlad přijali už dříve biskupové na svém zasedání. Není ale ještě povolen překlad otisknout v nových vydáních misálků. Překlad je ~~povolen~~ ^{dán} na zkoušku.

PAPEŽOVÉ A MATERIALISTICKÝ KOMUNISMUS. PIUS XI (FIDES INTREPIDA.)

Během 17 let svého pontifikátu Pius XI častěji obracel pozornost věřících na rostoucí nebezpečí komunismu. S největší rozhodností protestoval proti pronásledováním, která zuřila nejdříve v Sovětském svazu, potom v Mexiku a nakonec ve Španělsku. První jeho důležitý projev, namířený proti bezbožeckému komunismu a obrácený k celému světu, je z roku 1924, kdy se Papežská pomocná mise vrátila ze Svatého svazu.

V encyklike "Miserentissimus Redemptor", vydané 8. května 1928, podrobně popisuje, jakým způsobem Boha urážejí bojující bezbožníci.

5. června 1929 v dopise, posланém litiskému biskupovi Msgre Liénartovi, budoucímu kardinálovi, papež se staví za myšlenku založit křesťanské odborové organizace, které by se staraly o hospodářské zájmy dělníků a zároveň by se stavěly proti marxistickému třídnímu boji a marxistickému kolektivismu.

R. 1929 založil papež v Římě Papežskou ruskou kolej či seminář a r. 1930 zvláštní komisi pro Rusko.

20. února 1930 sv. Otec Pius XI poslal svému kardinálu vikáři list, ve kterém vypočítává všechna opatření, ke kterým sáhl od začátku své vlády až do té doby na obranu náboženství proti bezbožeckému komunismu. R. 1922 navrhl ženevské konferenci, aby uznala sovětskou vládu jediné v případě, že bude respektovat tyto podmínky: 1. úctu ke svobodě svědomí, 2. záruku svobody kultu, právo Církve vlastnit hmotné statky, nutné k vydržování klášterů a udržování kostelů a církevních zařízení. Papež se postavil také na obranu odloučené pravoslavné Církve, zastal se pronásledovaného moskevského patriarchy Tichona a hleděl zachránit posvátné nádoby, ikony a pravoslavné chrámy od profanace se strany bezbožníků. Při té příležitosti Svatý Otec ukázal také na to, co papežská pomocná mise udělala ve prospěch hladových v Rusku v letech 1922-24.

R. 1930 Pius XI. rozhodl, aby se modlitby, které se od doby Ivana XIII. recitují po mši sv., obětovaly Bohu za obrácení Ruska.

15. května 1931 Pius XI. vydal důležitou encykliku "Quadragesimo anno", jíž chtěl oslavit 40ti letí sociální encykliky Ivana XIII. "Rerum novarum" a přizpůsobit ji novým poměrům. Při té příležitosti ukázal, že komunismus směřuje ke dvěma cílům, nesmiřitelnému třídnímu boji a úplnému potlačení soukromého vlastnictví. Komunismus považuje všechno za dovolené, jen, aby dosáhl těchto cílů. Nic mu není svatého. Kde se mu podařilo dostat se k moci, ukázal se tak krutým a nelidským, že by to bylo neuvěřitelné, kdyby o tom nevydávalo svědectví krvoprolití, ničení a boření všeho druhu ve velkém měřítku po širých krajích východní Evropy a Asie. Makolik se komunismus ukázal nepřátelským vůči Církvi a vůči samému Bohu, vědí teď již všichni ze zkušenosti a z velmi smutných svědectví. A papež Pius XI. ukazuje svou bolest, když vidí, že mnozí lidé jednají tak, jako by se jich toto velké nebezpečí, jež hrozí celému lidstvu, ani netýkalo. Nečinně přihlížejí k tomu, jak se rozšiřují a propagují násilné teorie komunismu. Sociální neústupnost

takových lidí přivádí do zoufalství masy jiných, chudých lidí a připravuje tak ~~nemoužnou~~ cestu k revoluci.

V projevu k tisíci dvěma stům členů JOCu, křesťanské dělnické mládeže francouzské dne 24.září 1931, Pius XI. pozvedl svůj hlas proti těm, kteří by chtěli vyhnat Krista z továren, neboť právě tam je přítomnost Krista nutnější než kde jinde.

V encyklice "Charitate Christi compulsi", posланé kléru a věřícím dne 3.května 1932, živě popisuje protináboženskou propagandu a její důsledky. Vyzývá přitom věřící, aby modlitbami a pokáním zadostučinili za urážky přičiněvané Božskému Srdci nejen v Sov. svazu, nýbrž i v Mexiku a ve Španělsku.

Protináboženská kampaň v Mexiku začala již r.1917, tedy současně s akcí v Rusku. Mexiko tehdy dostalo novou ~~novou~~ ústavu, jež nepřiznává existenci řeholních společností a nařizuje, aby veškeren jejich majetek byl skonfiskován. Projevy náboženského života vně kostela byly ~~tedy~~ zakázány. Činili se překážky, ~~kteří~~ se chtěli stát kněžími. A pro misijní činnost mezi Indiány tam nebylo pochopitelně místa. Náboženské vyučování bylo vyloučeno nejen ze státních nýbž i ze soukromých škol. K otevření každého nového kostela bylo třeba zvláštního dovolení státních úřadů. President Gallos zašel pak ještě dále. Dne 2. července 1926 dal schválit zákon, který ~~vyřídil~~ nařizoval, že pro každou církevní ceremonii nebo náboženskou manifestaci musí být státní schválení a že vláda si vyhrazuje právo určit, které kostely mohou zůstat otevřené pro náboženský kult.

Papež Pius XI. upozornil celý svět na smutný stav Církve v Mexiku a zároveň posiloval víru Mexičanů tím, že jim dal užitečné pokyny ~~pro~~ jak se chovat během pronásledování, ve čtyřech ze svých početných encyklik.

Ve Španělsku vypukla revoluce r.1931. Luza loupila, drancovala a ~~zaplámovala~~ kostely a kláštery, z nichž některé měly nesmírnou historickou a uměleckou cenu. ~~Namámaná~~ Španělský kard.primas musel do vyhnanství. Nová španělská ústava vyhlásila odloučení státu od Církve. Tovaryšstvo Ježíšovo bylo zrušeno, a na ostatních řeholních společnostech vyžadovali, aby si opatřily zvláštní státní dovoření, jinak, že budou také zrušeny. V žádném případě se však nemohly věnovat vyučování. Církevní majetek byl skonfiskován.

Papež Pius XI. se postavil na obranu církve ve Španělsku encyklikou "Dilectissima nobis" z 3.června 1933. V tomto okružním listě papež zdůrazňuje kromě jiného, že Církev není svázána s žádným politickým režimem a nezaujímá negativní stanovisko k žádnému vládnímu zřízení. Předpokládá ovšem, že vláda a stát budou respektovat božská práva a svobodu svědomí. Církev žádá jen svobodu kultu a možnost právní obrany pro své náboženské instituce a pro hmotné statky, nutné kvýdržování kléru a udržování náboženských institucí.

Pamětihoný je konsistorní projev Pia XI. nazvaný Iterum vos, proslove ný 13.března 1933, v němž dělal narážky na Sov. svaz, Mexiko a Španělsko a na rostoucí nebezpečí všude na světě, zvláště ve střední Evropě a připomínal,

že posud jen papež upozorňoval lidstvo na nástrahy, které se kladou křesťanské kultuře.

Dne 12. května 1936 Pius XI. zahajoval v Římě mezinárodní výstavu katolického tisku. Ve své řeči nezapomněl na dva velké nepřítomné, Sov.svaz a nacistické Německo, kde katolický tisk byl násilně potlačen. Nezapomněl ani na Španělsko tak těžce zkoušené, kde již od r.1934 zuřila krvavá občanská válka. Papež zdůraznil, že komunismus je největším nepřítelem lidstva té doby a to i tam, kde hledí skrývat své násilné metody. Právě v takovém případě je ještě nebezpečnější, poněvadž může přenést nákazu svého učení do prostředí jinak méně přístupného. Nakonec Pius XI. upozornil na to, že končné vítězství v tomto boji s mocnostmi tmy bude patřit Církvi, neboť ona má k tomu božský příslib.

31. května 1936 před zástupci Katolické akce různých národů Pius XI. prohlásil, že není možný kompromis mezi pravdami našeho svatého náboženství a negací všech lidských hodnot, jak se s ní setkáváme v komunismu.

14. září 1936 v Castel Gandolfo papež Pius XI. přijal v audienci 500 španělských vyhnanců. V allokuaci připomněl, že bylo právě jeho povinností upozornit na nástrahy podvratných hnutí, jež hledí přilákat katolíky k součinnosti tím, že rozlišují ideologii a praktický život, přesvědčení a činnost, řád hospodářský a řád mravní. Komunisté se snaží získat si sympatie katolíků jen za tím účelem, aby je mohli snadněji zničit. Tato politika čisté aktivní spolupráce se dělala zvláště ve Francii, kde se Mauricu Thorezovi podařilo získat o půl druhého milionu hlasů více než před čtyřmi roky.

~~Právě~~ ~~z toho~~ Z téhož důvodu Sv.Officium odsoudilo dne 24.července 1936 časopis Terre nouvelle, orgán t.zv. revolučních křesťanů, kteří většinou ve své prostoduchosti, ale někteří také ve zlé vůli, šli tak daleko, že chtěli sloužit dvěma pánum, Bohu a mamoně, Kristu a Marxovi a chtěli založit jakýsi křesťanský kom.

Poslední encykliku adresoval Pius XI. kléru a věřícím dne 28. září 1937. Začíná slovy Ingravescentibus malis a je věnována modlitbě svatého růžence. Tehdy již nemocný Svatý Otec modlitbu růžence horlivě doporučoval synům Církve jako dosti účinný lék proti rostoucímu nebezpečí a proti nepřátelům Božím, mezi nimiž první místo patří komunistům.

Nejdůležitější papežský dokument, který se týká komunismu, je enc. Divini Redemptoris ze dne 19.března 1937. V této enc. Sv.Otec Pius XI. velmi jasným a všem přístupným způsobem ukázal, jaké je postavení Církve vůči komunismu, rozbíral kom. učení a popsal jeho důsledky. Názorně ukázal, jaká je křesťanská metoda k řešení problémů, jimiž se zabývá komunismus a poukázal i na prostředky hm vhodné k uskutečnění sociálního a křesťanského ideálu.

Ale k tomuto papežskému dokumentu, skutečně osnovnému pro křesťanskou sociální nauku, se ještě vrátíme v našem příštím rozhovoru.

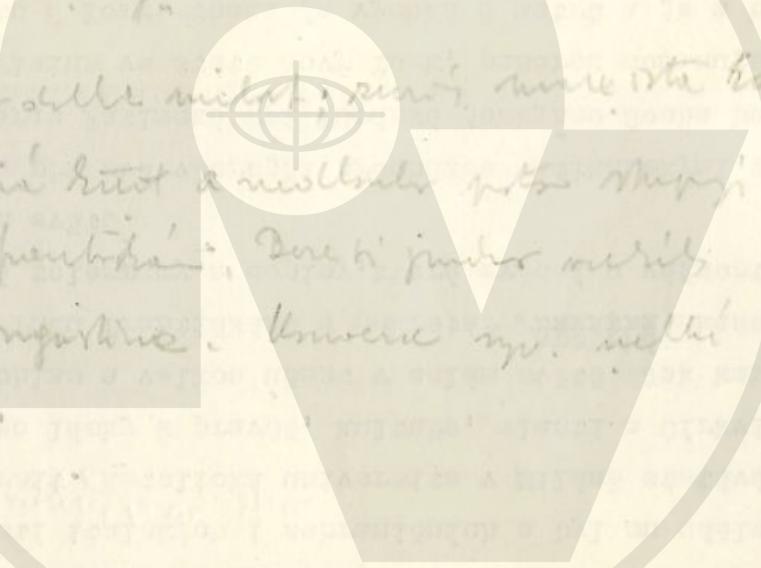
..zprávy a aktuality z katolického světa

Milán. Dnes dopoledne 23 minut po deváté hodině zemřel v Miláně rektor Katolické univerzity B.S.P. a president Papežské akademie věd františkán P. Augustin Gemelli ve věku 81 let. Když se sv.Otec dověděl o smrti P.Gemelliho zaslal milánskému arcibiskupovi kard.Montinimu soustrastný list: projevuje přání, aby dědictví práce a příklad jeho byly opatrovány i nadále a aby bylo sto udržet živým plamen svatých ideálů, v jejichž službě on strávil svůj pozemský život, k slávě Boží a k dobru duší, zvláště studující mládeže. Svatý otec též ujišťuje kardinála Montiniho svými modlitbami za pokoj duše zemřelého dobrého a věrného služebníka, jak o něm mluví evangelium. - P.Augustin Gemelli se narodil 18.ledna 1878 z staré bohaté lombardské rodiny; R.1902 dosáhl s výborným prospěchem doktorátu lékařství a chirurgie, ale už rok nato vstupuje do noviciátu řádu františkánů, a po 5 letech byl vysvěcen na kněze. I nadále studoval a zvláště se specialisoval v otázkách experimentální psychologie. R.1914 byl jmenován docentem tohoto oboru na milánské universitě. Stál u základů Katolické univerzity B.S.P. v Miláně r.1921 a po dvou letech se stal jejím prvním rektorem, zůstal jím až do své smrti. Byl členem mnoha vědeckých společností italských i zahraničních a byl mu udělen čestný doktorát několika universit. Katolická universita v Miláně zůstává jeho životním dílem a důkazem jeho lásky k pravdě, kultuře, vlasti a Církvi. Smrt P.Gemelliho vyvolala velký ohlas a velkou účast v celém světě. Jak kardinálu Montinimu tak i představeným řádu františkánů a sekretář Papežské akademie věd přichází nové soustrastné telegramy a dopisy, které svědčí o vážnosti, které se P.Gemelli těsil v celém světě.

VM. Sv.Otec Jan 23. při své včerejší procházce vatikánskými zahradami posvětil obrovskou sochu P.Marie Fatimské při lurdske jeskyňce. Socha bude postavena na pahorku při White Plains ve státě Nový York; pahorek dominuje jedné z nejrůznějších dálnic státu N.York. Socha je vysoká 8 metrů a je z bronzu. Při cestě k soše bude stát 14 kapliček křížové cesty; scény budou vytesány z kararského mramoru. Socha je dílem amerického umělce Lumen Martina Wintera. Sochu dává postavit na jmenovaném místě sdružení katolických mužů Spoj.států Rytíři Kolumbovi.

VM.Dnešní Iós.Romano přináší oznamení pro sekretáře Posv.kongregace obřadů Mons.Danta; sv.Otec rozhodl, aby letos se slavil svátek sv.Jana z Vianney v sobotu 8.srpna, místo v neděli 9.srpna. Letos uplyne 100 let od smrti sv.Faráře arského.

...příloha aktuálního vydání. Pojďte slyšet hru o tom, co je všechno v tomto světě
mohlo být. A mohlo by být. Významnou roli hrála i významná osoba, která se
vzdala svého postavení a vstoupila do života s celkovou významností. Tato osoba
je známá pod jménem Antonín Pařík. Její život je plný záhad a tajů, které jsou
dovolené jen několika vybraným lidem. Antonín Pařík je významnou osobou, která
má všechny kvalifikace pro to, aby byla významnou osobou. Její život je plný
záhad a tajů, které jsou důležité pro pochopení světa, ve kterém žijeme.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Angers. V Angers byl zahájen v sobotu 46. sociální týden francouzských katolíků na téma: Vstup málo vyvinutých zemí do mezinárodního společenství. Účastníkům týdne zaslal jménem sv. Otce pozdravný list kardinál státní sekretář Tardini. Kard. Tardini úvodem poznamenává, že sociální týden správně odezívá od otázek čistě politických, ale že si všímá více odpovědnosti katolíků a vyvinutějších národů pomoci námodům méně šťastným. Napětí vyplývající z rozdílnosti životních úrovní v poslední době ještě vzrostlo, a zneužívá ho neprátelská propaganda. Přece jen touha milionů lidí po povznesení a po spravedlivé účasti na mezinárodním životě je oprávněná. Církev podporuje svou morální autoritou ~~tuto činnost~~^{solidaritu} a podílí se na ní svými misionáři. Avšak ~~za~~^{za} potížemi politickými a hospodářskými se skrývá ještě větší duševní amravní bída. Katolíci budou všemi silami proti ní bojovat. Katolíci bohatších národů mají v sobě odhalit nové a širší obzory lásky a solidarity; ~~Katolíci probouzející se národů~~^{mají} hledět spojit pravou lásku a službu vlasti s požadavky spravedlnosti a pravé spolupráce. Jedině dosažení politické nezávislosti nevyžeší všechny otázky; nutno mít na zřete li požadavky duchovní amravní. - Z mnoha řečníků, kteří se vystřídali u řečnického pultu 46. soc. týdne francouzských katolíků si všimneme řeči býv. francouzského ministra Abelina, na téma: "Svody marxistických experimentů". Abelín pravil že v málo vyvinutých zemích mladí dávají najevu jistou sympatií pro komunistické země, které jim nabízejí hospodářskou a kulturní pomoc třeba nelze říci, že by současně přijali marxistickou ffii. Až později se jim jakoby otevřou oči a vidí nevýhody nebo stinné stránky systému, který se jim ukládá a subversivních akcí, které jdou v zápěti hospodářské pomoci. Proto křesťanské národy mají velkomyslně nabídnout podobnou pomoc, která nemá neblahé následky jako je má komunistická pomoc. Zajímavý byl proslov čínského kněze dp. Huanga, který podal několik závěrů ze zkušenosti čínského národa se západními křesťanskými zeměmi. Každá země se má zapojit do mezinárodního společenství aniž by se zřekl svého ~~svého~~^{ho} ~~svého~~^{ho} sytéru a vlastního bohatství. Národy více vyvinuté mají dát přímosvětovému společenství tím, že překonají materialismus, a svědectvím svého života mají ukázat, že hospodářský vývoj není cílem sám sobě, nýbrž ~~je~~^{je} ve sluze duchovních a všeobecných hodnot. Křesťanský západ dal vznik technické světové civilisace: proč by nemohl dát vznik též spiritualitě opravdu světové? Podáří se mu to jen když se zřekne své ~~lásky~~^{lásky} po moci a nechá se vést mocí lásky.

Prof. André Fettre prohlásil, že nynější vývoj světa ukazuje zhroucení nekatolického pojetí světa; toto pojetí stálo na naprostém odloučení pozemského města od města Božího; to vedlo v soc. životě k odpojení politiky a hospodářství od morálky. Vzestup málo vyvinutých národů sebouří proti tomuto systému. Je proto nutné učinit krok zpět k lidské přirozenosti, v níž se skrývá otevřenost křesťanskému poselství.

Práce 46. soc. týdne franc. katolíků budou pokračovat do soboty.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V rámci dnešního kněžského pořadu podáme několik dalších podrobností o třetím unionistickém sjezdu, který se konal v Lisle u Chicaga. Nejdříve si posl. zprávy z kat. světa.

V pátek se bude konat z katedrály sv. Karla v Miláně pohřeb rektora Kat. university B.S.P. a přesidenta Papežské akademie věd Františkána P. Augustina Gemelliho. P. Gemelli zemřel ve středu ve věku 81 let. (✓)

Stého výročí smrti svatého faráře arského bude vzpomenuto v Arsu triduem, které skončí 4. srpna, ve výroční den smrti světcovy. Bude přítomen apoštolský nuncius ve Francii Mons. Marella a arc.z Paříže kard. Feltin. Protože ma letošní rok též připadá 30. výročí kanonisace sv. Jana z Vianney, biskup z Bellay, kam patří Ars, pozval do Arsu faráře z celého světa. Ti, kteří ne mohou přijet, mají se spojit v duchu a v modlitbě s kněžími, kteří v ten 3. srpna budou klečet u hrobu nebského patrona všech farářů. Mons. Bellay je zve, aby ^{v dopise zaslalaném} na dřesu arského farního úřadu vyložili svůj pohled na úkol faráře a farního kleru a vypsali zvláštní potíže, se kterými se setkávají v duchovní správě.

(X) K výstavenými tělesnými pozůstatky P. Gemelliho se přišlo pomodlit mnoho osobnosti, mj. ~~přesident~~ italské republiky Gronchi. Řada institucí ^{a ordinarii} zaslala soustrastný telegram jak milánskému arcibiskúpovi kard. Montinimu tak představeným řádu františkánů ^{nebo} i sekretariátu Papežské akademie věd. Sv. Otec ve svém soustrastném dopise nazval P. Gemelliho služebníkem dobrým a věrným v duchu evangelia. Také dnes v audienci duch. rádcům It. kat. akce ^{w. Rue} vzpomněl P. Gemelliho: pravil o něm, že plně uskutečnil přání sv. Františka Asiského, aby jeho synové byli zcela katoličtí a zcela apostolští! Je ozdobou italských kněží a jejich vzorem. Jak známo P. Gemelli je konvertita: za studentských let ^{byl} horlivým socialistou a marxistou, který též mnoho psal proti Církvi. Když se ho ale dotkla milost, veškerá své nadšení dal do služeb dobré věci. Je jeden ze zakladatelů Kat. university B.S.P., jejímž byl ^{je} prvním rektorem až do své smrti.

Arc. z Bombaye kard. Gracias oznámil, že výnos sbírek konaných minulou neděli v kostelích arcidiecéze bude věnován katolickým biskupům státu Keraly. Církev v Kerale mnoho trpí od komunistické vlády.

me hr. dñ. křt. mř ne br. mř v R. f. Ladv 200/21
ur. Kauč. m. v R. knes F. Šker - prof. dr. Dmí

III. unionistický sjezd, svolaný opatstvím sv. Prokopa v Lisle u Chicaga aby pokračoval v práci velehradských unionistických sjezdů skončil v predvečer svátku sv. Cyrila a Metoděje. Byl to sjezd pracovní, zúčastnili se ho nejpřednější unionističtí pracovníci Spojených států Kanady a také hosté z Evropy. Zvlášt mile byli přijati zástupci pravoslavných církví; byli to: zástupce ruského čicagského a detroitského arcibiskupa, arcikněz Alexander Znamenský z Flint ve státě Michigan, pravoslavný kněz a mimořádný profesor michganské státní university Rev. Dr. Francis M. Donahue, zástupce řecké pravoslavné církve Rev. Thalassimos a pravoslavný (ruský) kněz Jan Kuchta. Trpící biskupy z ČSR symbolicky zastupoval biskup z Amarillo ve státě Texas Mons. Jan Ludvík Mořkovský, českého původu. Pittsburghské katolické eparchie zastupoval světící biskup Mons. Stefan Kocisko; početně byli zastoupeni basiliáni, františkáni smíru, jesuité z Ruského střediska u university Fordham v N. Yorku; nechyběli ani členové jiných řádů a kongregací, které pracují v otázce sjednocení křestanů, a konečně naši krajané, kněží i laici, starousedlíci i novousedlíci. Přednášky sjezdů, spolu s diskusemi pozdeji zpracovány a vydány knižně a zaslány na vatikánské úřady, které jsou pověřeny přípravou všeobecného sjeemu a na ostatní střediska unionistické práce. Unionistický sjezd byl zakončen v slavnou msí svatou východního obřadu, kterou celebroval metropolita celé Kanady redemptorista Mons. Maxim Hermaniuk; kázal světící biskup washingtonský Mons. Hannan.

Úřad vrchního papežského komořího oznámil, že po dobu pobytu svého na jkxx venkovské vile v Castel Gandolfo, sva j Otec bude udělovat dvakrát za týden, vždy ve středu a v sobotu odpoledne generální audienci. Audience se bude konat v nově postavené hale. Dále vždy v neděli v poledne sv. Otec se pomodlí modlitbu Anděl Páně s věřícími na náměstí Castel Gandolfo. Pomoci zvláš ního rozhlasového zařízení mohou slyšet hlas též věřící v Rímě v basilice sv. Petra a na náměstí před basilikou.

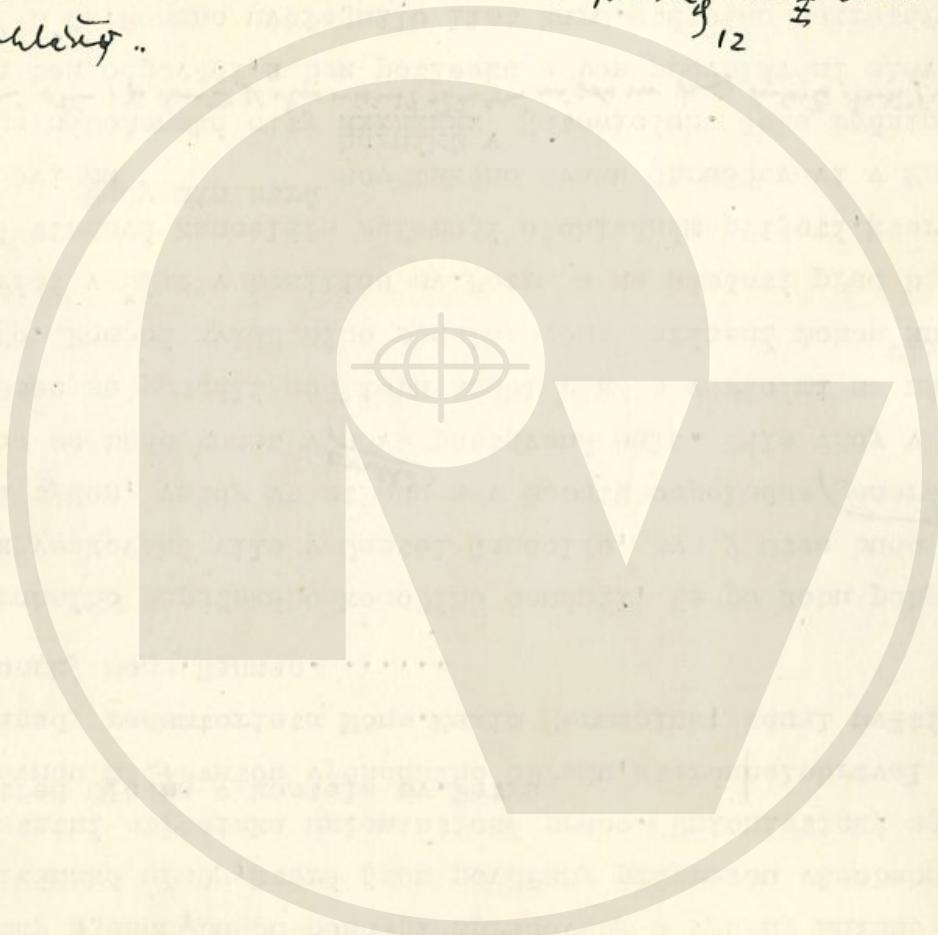
Světové tiskové kanceláře referují o chladném přijetí, kterého se dostalo předsedovi Rady ministrů sovětského svazu Chruščevovi v Polsku při jeho útoku na náboženské city horníků v Katowicích. Jeho řečnická otázka zůstala bez odpovědi, a bez potlesku a bez provblávání slávy. No huk

Nedělní L'Os. Romano uveřejnilo list kard. státního sekretáře Tardiniho gen. vikáři svatého Otce pro římskou diecézi kard. Klementu Micarovi. Kard. Tardini mu sděluje přání sv. Otce, aby všechni kněží římské diecéze se duchovně připravili na nastávající synodu diecésní zvláštní duchovní

obnovou nebo duchovními cvičeními. Kněží tak mají dát příklad věřícím křesťanských mravů a ctnostného života.

Plán pro duch. vzděl.
12

Bylo mi všechno..

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Dnes přečteme další úsek druhé části první encykliky sv.Otce Jana 23.

"Ad Petri Cathedram".Přečtli jsme už první část: o tom jak hledat a najít pravdu, a začátek druhé části:Jednota mezi národy. "Bůh stvořil lidi ne jao nepřátele, nýbrž jako bratry",všichni se mají navzájem milovat a sobě pomáhat;sv.Otec zde odsoudil všechno válčení a vyzval zvl. vládce národů, aby upřímně hleděli dojít k uvolnění mezinárodního napětí a k dosažení spravedlivého míru, v němž by byla zaručena všechna práva jednotlivých národů."Ti kdo utiskují druhé a olupují je o jejich patřičnou svobodu, nemohou podat přínos k této svornosti a jednotě"... Jednota a svornost mezi sociálními třídami... (ve své druhé části/konci)

Encyklika Ad Petri Cathesdram statí o jednotě v rodinách; nato následuje třetí část: věnovaná výslově otázce jednoty Církve. Překlad uslyšíte v pondělí v našem pravidelném českém vysílání .

Zprávy: Karel Malik, předseda Všeobecného zasedání OSN promluvil k studen- tkám kolejí řeholnic B-S.P.Prohlásil, že základy míru jsou sobní a duchov- ní.Národy nemají čekat všechno jen od OSN.Nic nemůže nahradit osobní úsilí v jednotlivých státech a OSN může jen doplnit ono úsilí.Nadarmo hledáme mír pomocí jen zevnějších věcí.Tvůrci míru v poslední instanci nesou po- litikové ani ne státníci,ani dilpomati, ale ti kterým se podaří být pro středníkem mezi Bohem a lidmi.OSN je užitečná věc, ale hodina rozjímání dokáže víc pro pokoj ve světě. Mír je dar Boží, a Bůh jej dává tomu, KKK Kdo se ho bojí, končil Karel Malik.

V Miláně se konal dnes v pátek pohřeb Františkána P.Augustina Gemelliho, býv.rektora Kat.university B.S.P. a presidenta Papežské akademie věd.

Byly přítomny četné autority církevní, občanské i vojenské.Pohřební obřady se konaly v katedrále sv.Karla a celebroval arc.kard.Montini.Předtím gene- rál františkán P.Sepinski celebroval zádušní mši svatou v kapli Kat.unive- rsity.Jmérem akademického sboru se s P.Gemellim rozloučil nejstarší pro- fesor Biondi.Tělesné pozůstatky byly prozatím uloženy v hrobce rodiny Gemelli; později budou definitivně pochovány v kryptě universitní kaple. Zemřelého P.Gemelliho vzpomněli též v italském parlamentě.

Dnešní L'Os.Romano přináší obšírný referát o třetím unionistickém sjezdě, který se konal před dvěma týdny v Lisle u Chga.Je též vzpomenuto provolání ke katolíkům v CSR nádp.opata Ondráka k 5.roku přípravy na důstojnou osla- vu 1100.výročí příchodu sv.C.al. na Moravu, a vzpomínkové akce k 10. výročí internace pražského p.arcibiskupa Mons.Bernat. Článek je ilustrován dvěma fotografiemi:

Dnes jsme pro vás připravili úvahu k úmyslu Apoštolátu modlitby na červenec. Nejdříve si poslechněte zprávy z katolického světa.

Vatikánská tisková služba oznámila, že ve středu 22.července sv.Otec Jan 23. udělí první generální audienci na svém letním sídle v Castel Gandolfo. Audience se bude konat v nové aule, postavené zvlášť pro generální audiencie. Aula pojme až 8.000 poutníků a turistů, kteří přijedou do C.G. aby viděli sv.Otce a přijali jeho požehnání.

V Angers ve Francii skončil ve čtvrtek 46.sociální týden francouzských katolíků. Jeho ústředním tématem přednášek a relací byl vstup málo vyvinutých zemí do světového společenství národů. V závěrečném usnesení se vyzvedá povinnost vyvinutějších národů pomoci národním s nižším stupněm civilisace.

Tato pomoc ale nesmí být jen materiální nebo technická, nýbrž musí mít ohled též na duchovní činitele a musí respektovat svéráz národů. V usneseních se zavrhuje jak kapitalismus a liberalismus tak i materialismus, a volá se po ekonomii solidarity.

Spolek německých katolických mužů Fides Romana vyhlásila den modliteb za zdar světového eucharistického sjezdu, který se bude konat v Mnichově

koncem července příštího roku. Den modliteb se bude konat 5. a 6.září na poutním místě Alttötting. Bude přítomen arc.z Mnichova kard.Wendel.

Bývalý anglikánský kostel v Rawalpindi v Pakistanu bude sloužit za místo bohoslužeb místním 75 katolickým rodinám. Anglikánský kostel byl asi 18 let

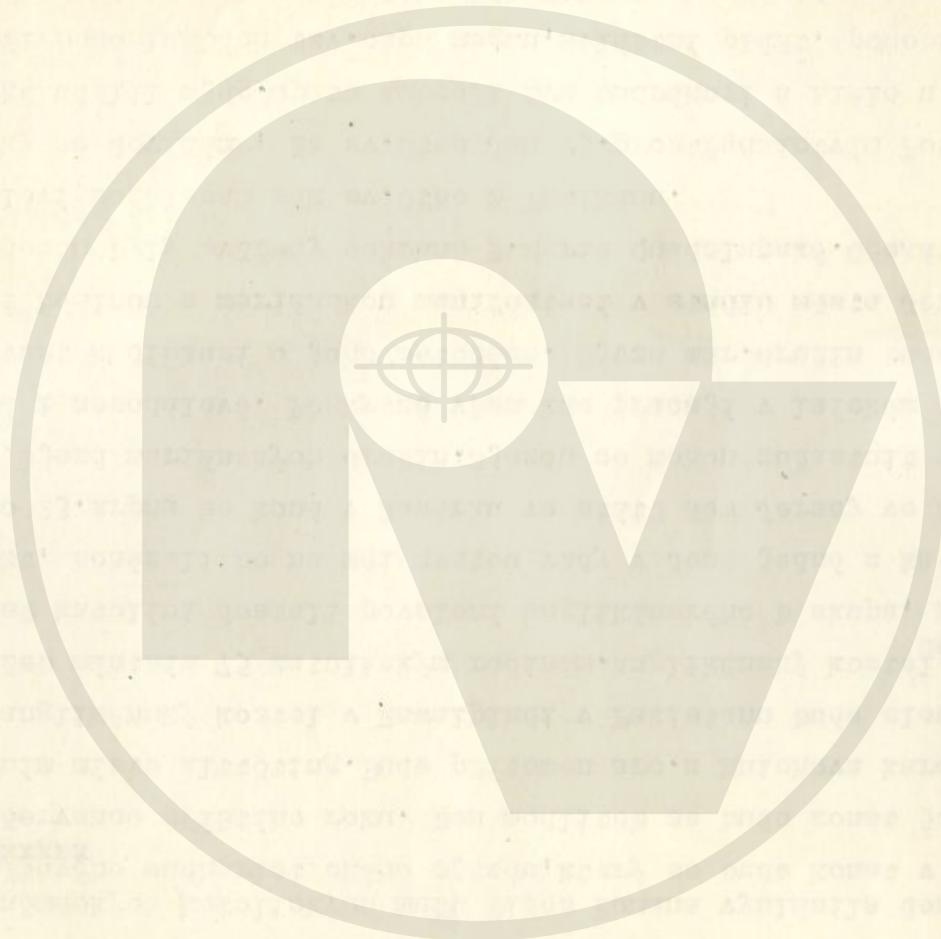
Dříve než katolíci dostali povolení anglikánského b skupa, aby kostela směli užívat, scházeli se na mše svatou vždy v domě jedné z katolických rodin.

Od 20. do 23.srpna se koná v Newarku ve státě New Jersey ve Spoj.státech Světový sjezd mariánských družin. Sjezdu se mohou zúčastnit všichni katolíci sodálové i nesodálové. Poskytně všem kdo pracují v laickém apoštolátě příležitost k diskusi o jeho metodách. Sjezd mar.družin bude zakončen adorační hodinou a mariánskou manifestací v stádiu města Jersey City.

Práce sjezdu byly svěřeny ochraně P.Marie Quadalupské. Očekává se, že účastníky osloví rozhlasem sám sv.Otec z Vatikánu.

Z Ameriky se dovídáme, že sv.Otec Jan 23.prostřednictvím Posv.kongregace řeholníků udělil njdp.opatu Ambroži Ivu Ondrákovi z Lisle u Chga právo nosit při bohoslužbách tzv.capu magnu,zvláštní plášt, podobný tomu, jaký nosí biskupové při slavnostních příležitostech. Svatý Otec zak vyznamenal velkého přítele českých katolíků v exilu i doma za jeho záslužnou činnost

na poli charitativním a unionistickém.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Možná se vám to bude zdát divné: je ale fakt, že právě všechny ty vynálezy a technické vymoženosti, které jsme tolik hrdí a ze kterých se den co den těšíme - tedy právě tyto vynálezy jsou důkazem, že hmota není vše, je zde duch: od hmoty zcela odlišný, který ovládá a sobě podrobuje. Nebyla zde ještě technika a nebude jí jednou, ale duch bude žít dál, protože je nesmrtelný, kdežto každý technický vynález při vší své dokonalosti je poznamenán smrtí: koncem.

Tuto jeho smrt naznačuje především jeho omezenost: před 50 lety se považovalo za hotový zázrak, když Blériot přeletěl z Londýna do Paříže za několik hodin; dnes tutéž vzálenost lidé urazí za něco přes půl hodiny. Snad není vynálezu z včerejška, který by dnes už nebyl překonán. - A druhý základní negativní rys našich vymožeností je jejich nedokonalost, nevypočítatelnost: i se vší opatrností hmota, vynález občas vypoví službu, a havárie stojí život člověka, tvůrce techniky. A to jsme se ještě nezmínili o zlé vůli člověka: člověk ^{Bohem ustavověny za} pánem techniky a co víc, obdařený svobodnou vůlí, může všech vynálezů i těch nejblahodarnějších zneužít: užít ke špatným cílům. Střelný prach může rozbíjet skály a razit člověku volnou cestu. Může ale též ničit života lidského. Atomová energie může pohánět lodě, letadla, dávat světlo a teplo, ale může též ničit a zničit v okamžiku vše co lidé postavili za staletí, ano smět z lidského povrchu i samého člověka.

Lidské vynálezy jsou nám tedy důkazem ducha, řídícího hmotu, a co víc, jsou důkazem existence nejvyššího ducha Boha samého, který stvořil přírodu, postavil doprostřed ní člověka, jako jeho správce a pána v závislosti na ^{míru a slyšení} nejvyšším Pánu, tvůrci. Člověk odkrývá síly skryté v přírodě, využívá jich, ale protože má svobodnou vůli, může těchto sil zneužít, to je užit jich proti úmyslu jeho tvůrce. Ovšem zato bude zodpovídat Bohu, vševědomí a nejvýš spravedlivému. Žádný vynález tedy nevyvrátí existenci Boha, ani není v protikladu s náboženským smýšlením. Právě naopak: odtrhnout techniku od nejvyššího inženýra, abychom tak řekli, je známkou nevědeckosti, je známkou ^{velkého} pychy, která předchází pádu.

Avšak jiný je předmět naší dnešní úvahy/ ^{Mše čtení} mysl apoštola modlitby nám připomíná právě onu nadřízenost člověka nad všemi vynálezy ale též fakt, že člověk jich může zneužít. Aby všichni pomáhali umenšovat nebezpečí úrazů při jízdě, a ^{zejm. když} tomu vést pohnutky spravedlnosti a lásky. I auta a všechny dopravní prostředky, které se při těchto slovech objeví

^{čtem} úvod R. uče.

před naším duševním zrakem, jsou vynálezy, které mají sloužit člověku.

Avšak kromě toho, že snad někdy vypoví službu, je zde zlá vůle lidí: neopatrnost, ignorování dopravních předpisů. Následek? Není země, ať před železnou oponou nebo za ní, která by se nelekala povážlivého stoupání dopravních neštěstí. V severní Americe považované za říši automobilu, smrt na cestě má jedno z prvních tří míst v příčinám úmrtí: spolu se srdečními nemocemi a rakovinou. A nemusíme ani chodit tak daleko: Podle statistiky z ČSRA za první tři měsíce ^{tr.} vzrostl počet dopravních nehod o 20%. Celkem došlo k 5.835 dopravním nehodám; bylo zabito 224 občanů, 1075 bylo zraněno těžce a 175 ¹/₂ lehce. Hmotné škody činily více než 11 milionů korun.

Pro komunistu se za těmito slovy skrývá na prvním místě ztráta ^{národní} pro hospodářství, tolik a tolik pracujících b. lo vyřazeno ze státní výrobní mašinerie, tolik a tolik pracovních dnů bylo zameškáno. My jako katolíci při čtení zprávy o dopravní nehodě, myslíme především na člověka, který svou neopatrností, tedy proti vůli Boží, ukončí ohrozí nebo poškodí život svůj nebo život druhého, a snad nepřipraven se octne před soudnou stolicí Boží. Proto zachovávání dopravních předpisů patří pod páteční přikázání Desatera, o úctě k životu vlastnímu a k životu bližního. Dopravní předpisy nejsou jen leges mere penales, jak říkají katolíčí moralisté, to je: nezavazují ve svědomí, při jejich přestoupení jsme povinni zaplatit pokutu. Dopravní předpisy je nší povinností ve svědomí, povinností lásky a spravedlnosti. A nejen lásky přirozené, nýbrž i nadpřirozené: protože můžeme ohrozit jeho večnou spásu. Láska a spravedlnost váže jak řídiče tak i chodce: větší kázeň, pozornost a trpělivost je peníz, kterým musíme platit pohodlí a pokrok našich dnů.

^{Nové okolnosti žádají i nové povinnosti, vlastně jsou to staré základní povinnosti, aplikované na nové okolnosti.}

Chápeme nyní důležitost úmyslu Apoštola modlitby: Aby všichni lidé vední spravedlností a láskou hleděli umenšovat nebezpečí úzazů při jízdě. Právem mnoha biskupů v západním světě se připojilo k iniciativám Týdne bezpečnosti na cestách a připomnělo věřícím jejich povinnosti v tomto bodě. Belgický primas kard. van Roey např. psal: "Boží zákon káže všem ~~absolutní~~ úctu k lidskému životu, a zakazuje přísně být vědomě a z neopatrnosti příčinou neštěstí, která mohou mít za následek smrt nebo zranění vlastní či druhých." Francouzský biskup Mons. Gau ^{uděl} z Foulonu píše, že neopatrnost na cestě spadá do zpovědního zrcadla ^{1. kn. 5. pilozp.!} O bezpečnosti na cestách a punktu nechat vracet ^{Opam' lepí' pambili ujist' jst' Pius X".} tel. i. z. w. dn. 1. 23.

Nicht-einz. wird sp. modellh. v. nes' spes' rohobolenti' pachnerat' johann'
dyspn' proctoprig, a mit jen i deti: Utst' puden'i' odi' a stern
ji' myiasis'ni' obli' dyspn' restitut'.
A mordene u., as i don' (pachnerat' tiv dyspn' proctoprig, a tel' arachnoid.
P. Ruth undt myl' deng' a t.)

tents with Marshall. a likely situation should prove?

f. Valík -

Unes uslyšíte/zprávy z kat. světa, ~~hudobní vložku~~ a pak (obsah) přednášky profeso-
sora na Harvardově universitě ve Spoj. státech, dp. Františka Dvorníka ■
Byzanc a římský primát. *René Hiltl doc. dnu. hly.*

svatý Otec Jan 23. přijal dnes v neděli dopoledne v soukromé ~~audienci~~ ^{presidenta} tu-
niského republiky Hahiba Bourghibu. Svatý Otec setrval se svým hostem asi půl
hodiny v sudečném rozhovoru. Svatý Otec daroval presidentovi Bourghibovi
na památku audience zlatou medaili svého pontifikátu a miniaturu s nábožen-
ským motivem. - V poledne sv. Otec s okna své soukromé pracovny udělil své
apožiské požehnání tisícům Římanů a turistů, kteří stáli na náměstí před
basilikou sv. Petra. Předtím se s věřícími pomodlil Anděl Páně. V odpoledních
hodinách sv. Otec v soukromé formě odjel do C.G. na svou letní vilu. Jak ozn
namují římské deníky, z C.G. se vráti do Říma v úterý, aby ~~přijal~~ ve slavnos
tní audienci japonského ministerského předsedu dra Kishiho. Ve středu v 6
hodin ~~udpoledne~~ udělí první generální audienci, a to v nově postavené aule
při jednom zvходu do parku při papežské vile. *pozvání nebylo, ani upozvání k ní*

V městě Trivandrum ~~v~~ ^{ve} jihoindickém státě Kerale byli zastřeleni komunistic-
kou policií při nepokojích další tři katolíci; celkem padlo za oběť 15 kato-
líků. Jednou z nových obětí je 30-tiletá matka Mons. Attipety, arc. z Verapol-
ly oficiálně protestoval proti ~~komunistům~~ ^{přepadení} bytu Mons. Dereera z Trivandrum komu-
nistickou cháskou. Komunisté házeli na dům kamení, a policie úmyslně přišla
pozdě. Komunistický ministerský předseda Namoodiripal požádal budhisty i
křesťany o vyjednávání stran sporné školské otázky a navrhl zrušit nej-
více diskutovaný paragraf 11. nového školského zákona. Jméno katolíků odmítl
arc. z Allepey Mons. Aratukulam: celý zákon porušuje práva soukromých škol,
a proto celý musí být odvolán. V Hernakulu bylo konáno prostestní shromáž-
dění proti zastřelení 15 katolíků. Na manifestaci solidarity v Bombaji pro-
hlásil arc.kard. Gracias, že v Kerale je v proudu boj tyranie proti svobodě.
-

Jako naši nedělní hudobní vložku uslyšíte:.....

Náš ^{u výročí} ~~pořad~~ zkončíme obsahem přednášky, kterou ~~na~~ ^{3.} unionistickém sjezdu, ^{dp. Rusk.}
~~zkončíme~~ se konal před dvěma týdny v Lisle u Chga, pronesl náš krajan ~~Rusk.~~
František Dvorník, dnes profesor na jedné z nejznámějších amerických univer-
sitet Harvarďově v N.Yorku. Prof. Dvorník kromě přednášky o poměru Církve
a státu v Sovětském Rusku, jejíž obsah jsme podali ve čtvrtku, pronesl
též výsledky svých posledních studií o poměru mezi Byzancí a římským primá-
tem. Prof. Dvorník dokázal, že....

*Uhranek mysl. vede "S folím" ^{Nejdřív na tom, Brno vlastní jmenem}
měl abo všechny test mol. kult. myslí Val. uranek, Pezin*

Dnes přečteme další úsek první encykliky sv.Otce Jana 23. Ad Petri Cathedram Minulý pátek jsme přečtli překlad úseku druhé části o jednotě mezi sociálními třídami-Všichni lidé si mají být bratry, proto i příslušníci jednotlivých sociálních tříd si mají navzájem pomáhat. Rozdíly v ~~majetku~~, kultuře a v sociálním postavení pocházejí od přírody, vždycky zde byly a budou; jen neuskutečnitelný sen o beztrídní společnosti; přece však měla by nastat jistá rovnost, vedená pohnutkami spravedlnosti a lásky. Sv.Otec zvl. zde vybízel k bratskému a pokojnému poměru mezi zaměstnatelem a zaměstnanci. Druhá část encykliky končí napomenutím k jednotě v rodinách:...

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. odjel v neděli odpoledne na svou letní vilu v C. G. Cestou Říměm a obydlenými úseky podél cesty ho radostně pozdravovali věřící i turisté, kteří v bílé postavě v autě poznali sv.Otce. Krátká kolona aut byla provázena italskými policisty na motocyklech. Po příjezdu do vily sv. Otec přijal starostu města C.G., místního faráře a ostatní autority. Nato z balkonu krátce promluvil k věřícím, kteří zaplnili nádvorí: ujistil je, že denně bude na jejich úmysly obětovat jeden desátek svého růžence; nakonec udělil všem zvl. jedých dítem a nemocným své apoštolské požehnání.

Dnešní L'Os. Romano přináší poznámku: "Odpovědnost". Je to napomenutí adresované členům Křesťansko sociální unie na Sicilii, kteří se rozhodli na politickém poli jít spolu se socialisty a komunisty. Svým jednáním pomáhají komunistům k dosažení jejich cílů. Unie nemá práva se nazývat křesťanskou. Už Pius XI. v encyklice Divini Redemptoris varoval před spoluprácí s komunisty: Komunismus je vnitřeně zvrácený a nemůže mu poskytnout pomoc nikdo, kdo chce zachránit křesťanskou civilisaci. A kdo by sedal oklamat a pomáhal komunismu k vítězství, stane se pak jeho první obětí", psal Pius XI. A dějiny zemí pod jhem komunistů to jasně dokazují.

V trevírské katedrále byla v neděli vystavena úctě věřících Svatá tunika; podle zbožné tradice je to nesešité roucho, které K.P. nosil před ukřižováním. Svatá tunika je vystavena úctě věřícím po druhé v tomto století a po páté od r. 1655. Očekává se, že do Trevíru na oslavy ke cti Svaté tuniky připutuje na tři miliony věřících a mnoho biskupů a kardinálů. Svatá tunika zůstane vystavena úctě věřících dva měsíce.

totalitních režimů

Encyklika Pia XI. Divini Redemptoris.

Zprávy: Sv tý Otec Jan 23. přijel ~~dnes~~ v úterý dopoledne z C.G. do Říma, aby udělil slavnostní audienci ministerskému předsedovi Japonska J.E. Nobusuke Kishi. Svatý Otec setrval se svým hostem asi 20 minut v srdečném rozhovoru. Nato byli představeni sv.Otci též ostatní členové doprovodu ministerského předsedy. V přítomnosti všech sv.Otec pronesl krátký francouzský proslov: vzpomněl, že křesťanství zapustilo kořeny v Japonsku už před 400 lety, a nikdy odsud nevymizelo, ani ~~je~~ 300 let pronásledování a odboučení od kněží nezničilo první zaseté sémě. I dnes Církev pracuje v Japonsku: proslulé jsou její školy, nemocnice a jiné charitativní ústavy; jsou aplikací učení evangelia a ovocem úsilí japonských katolíků, přispět k rozkvětu své vlasti. Nakonec sv.Otec poslal svůj pozdrav japonskému císaři, členům císařské rodiny a celému japonskému národu; japonsku přál vnitřní ~~úspěch~~ pokoj a požehnání "ejvyššího. Na památku audience sv.Otec daroval min.předsedovi Kišimu zlato medajli svého pontifikátu, svou fotografií s autogramem a starý obraz představující Panteon. Min.předseda Kiši daroval sv.Otci ~~xxxxxx~~ Krajinu japonského malíře Hita a knihu reprodukcí starých japonských maleb. Po skončení audience u sv.Otce min.předseda Kiši ~~xxxxxx~~ vykonal návštěvu u vatikánského státního sekretáře kard.Tardiniho. V ~~xxxxxx~~ sídle japonského vyslance u sv.stálice (splatil) min.předsedovi Kišimu ~~V~~jeho návštěvu ve Vatikáně kard.státní sekretář Tardin Mins.předseda Kši vydal po audienci tiskové prohlášení. Praví mj. že japonský národ je hluboce vděčen římským papežům za jejich blahosklonnost k japonsku, a za ~~prav~~ opětovné projevy sympatie, jak ukázala účast Jana 23.při manželství korunního prince. Audience u sv.Otce u něho zanechala hluboký dojem, a min.předseda Kiši doufá, že i v budoucnu budou vztahy mezi Japonskem a Svatou stolicí vřelé a přátelské.

Z filmů promítaných na mezinárodním filmovém festivalu v San Sebastianu Meinárodní katolická filmová kancelář udělila svou cenu japonskému filmu "Anděl hadrářů". Je to film o životě 28-tileté katolické studentky Reiko Tošiko Kitaharasan-ové, která se stala apoštolkou mezi ~~hadráři~~ ^{důležitým} na předměstí Tokia.

~~Výběr~~ Ve Vídni začne ve středu 5. mezinárodní sjezd sakristánů. Očekává se jich na 650 z celé západní Evropy. Zavítá mezi ně vídeňský arc.kard.König a sakrista Jeho svatosti Mons.V.Lierde

Okružní list~~s~~ Divini Redemptoris, adresovaný kléru a věřícím celého světa dne 19. března 1937, je nejdůležitější a nejúplnější papežský dokument, mezi těmi, které mluví o komunismu. V něm Pius XI. jako nejvyšší učitel Církve ukazuje na hlavní bludy ~~komunismu~~ systému, objasňuje příčiny jeho rychlého šíření a popisuje jeho bolestné důsledky. V pozitivní části papež klade proti sobě falešné principy komunismu a pravdy víry katolické a naznačuje nejdůležitější léky a prostředky proti komunismu: obnovu křesťanského života, svědomité a důsledné plnění povinností, které nám ukládá sociální spravedlnost.

V úvodní části encykliky papež Pius XI. připomíná skutečnost, že komunismus hledí otřást samými základy křesťanské kultury a celé národy vystavuje nebezpečí padnout do většího barbarství, než jaké vládlo ve světě v době, kdy se objevil Spasitel. Potom vzpomíná, co jeho předchůdci začínaje Pием IX. podnikali proti tomuto hrozícímu nebezpečí světových rozměrů. Pius XI. staví na pranýř především falešný mysticismus komunismu, který se snaží přilákat zástupy lidí falešnými sliby, že přijde jakési lževykoupení úplně materialistického rázu.

Komunismus má své základy v Marxově dialektickém a historickém materialismu. Podle toho učení existuje jen jediná realita, hmota, a její slepé síly. Podle marxistů z hmoty během času vznikly nejen rostliny a živočichové, nýbrž i člověk. Dokonce i lidská společnost je podle komunistů forma hmoty, jež se nazhází ve stálém vývoji k neurčitému zdokonalení.

"V takovém učení, jak je jasné, vyzvedá encyklika, není místo pro ideu Boha, neexistuje rozdíl mezi duchem a hmotou, ani mezi duší a tělem. Duše nezůstává po smrti těla a proto tu není žádné naděje na nějaký příští život."

Jelikož komunismus přiznává jen hmotu, je logické, že nepřiznává svobodnou vůli člověka. Lidská osobnost je proň prostým kolečkem a kloubem ve stroji kolektivní výroby. Komunismus nepřiznává jednotlivcům žádného práva na výrobní prostředky, ani na přirozené bohatství náš země. Komunismus upírá životu veškerý jeho duchovní a posvátný ráz a proto z manželství a rodiny dělá instituci čistě umělou a světskou, jež prochází určitými stadii vývoje, stejně jako hospodářský systém a v žádném případě nemá ráz nerozlučnosti. Stejně i mravní řád podle komunistů je jen měnlivý odraz jednoho nebo druhého hospodářského systému.

V komunismu právo na výchovu se chápe jako výlučné právo společnosti a rodiče jsou jen vykonavateli vůle civilní společnosti. Proto jsou povinni vychovávat děti podle směrnic svého společenství.

Ve smyslu principů komunismu jediné poslání lidské společnosti spočívá ve výrobě zemských dober prostřednictvím společné práce. Tato výroba by měla dovést člověka do zemského ráje, t.j. do beztrádní společnosti, v níž každý bude dávat podle svých sil a bude přijímat podle svých potřeb."

Důvody rozšíření komunismu spočívají především ve skutečnosti, tak Svatý Otec Pius XI., že tento systém slibuje zlepšení údělu pracovní třídy, která byla obětí liberálního hospodářského systému, rasového rozlišování, politického utlačování nebo jiných přehmatů.

Kromě toho rychlé rozšíření komunistických zásad se vysvětluje v encyklice *Divini Redemptoris* velmi obratnou propagandou kolosálních rozměrů, jež má k disposici velké finanční prostředky, gigantickou organisaci, mezinárodní kongresy a nespočetné vycvičené sily. Tato propaganda se dělá pomocí plakátů, časopisů, v kinech, v divadlech, radiem, ve školách a dokonce i na universitách. Pomalu proniká do všech vrstev obyvatelstva i lepších tříd, aniž by si kdo všimal, aniž by si kdo všimal jedu, který proniká myslí a srdcem.

Činnost této ohromné rychlé a nebezpečné propagandy podporuje a usnadňuje skutečné spiknutí mlčení ve velké části nekatolického tisku. Podporuje ji také krátkozrakost některých politických činitelů a podryvná činnost tajných organizací, a různé temné sily, které již dlouhou dobu se snaží rozbít křesťanský sociální rád.

Bolestné důsledky této propagandy se daly jasně cítit již během pontifikátu Pia XI. nejen v Sov.svazu, nýbrž i ve Španělsku a v Mexiku. Encyklika *Divini Redemptoris* jasně ukazuje, úkrutnosti, které se v těch zemích daly, nebyly osamocenými výstřelky nějakého zoufalství na nejvyšší stupeň vybičovaného, ani přechodnými zjevy, které obvykle doprovázejí každou revoluci, nýbrž nevyhnutelnými důsledky systému, který neuznává přirozeného zákona a trhá lidem ze srdce samu myšlenku na Boha. Chladnokrevně a vypočítavě postupuje proti všemu, co je hmota božské a uvolňuje přitom nejnižší lidské vášně a pudy, které se nedají zbrzdit terorem, charakteristickým všem komunistickým režimům.

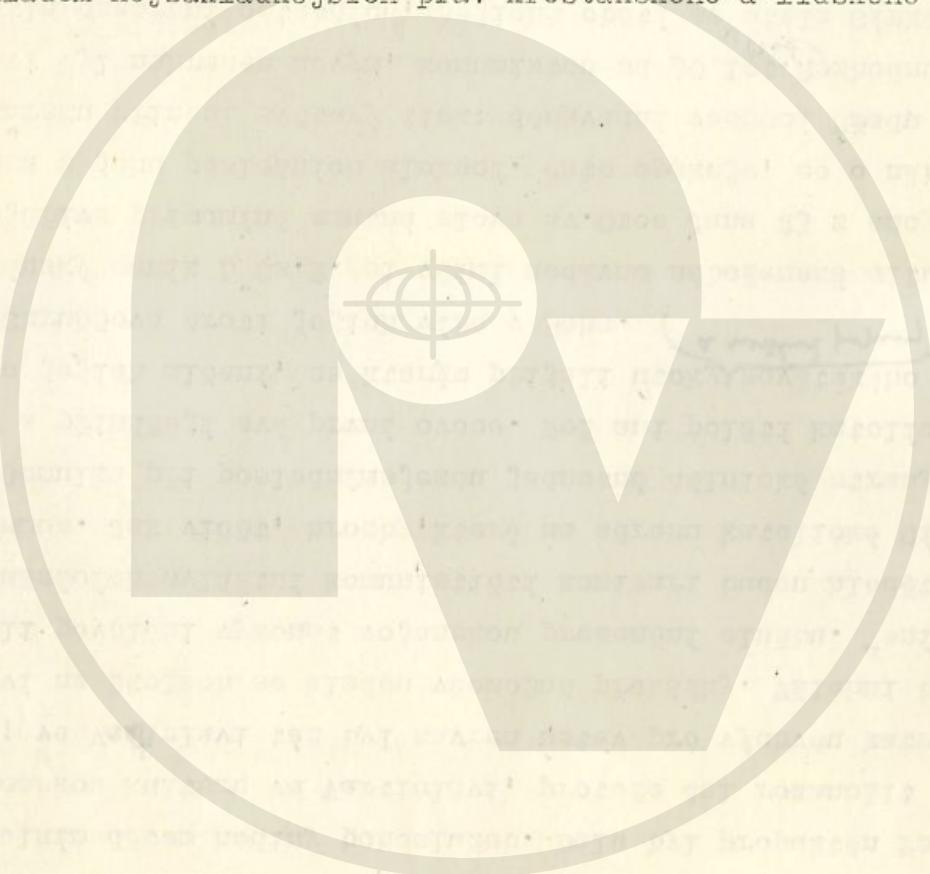
Pius XI. uzavírá své vysvětlení omylů komunismu příslušných důsledků dojímavou vzpomínkou na národy, které vešly v soustav Sov.svazu. "Nijak nechceme masově odsoudit národy Sovětského svazu, tak praví doslově encyklika, nýbrž baopak opravdu otcovsky s nimi cítíme. Neboť víme, že nemálo jich trpí pod těžkým jhem, které jim naložilo násilí lidí, kterým jsou z velké části cizí zájmy země a uznáváme, že mnoho jiných lidí bylo oklamáno mylnými nadějemi. My bojujeme proti systému, jeho původcům a propagátorům, kteří povážují Rusko za nejlepší terén, k tomu, aby mohli uvést ve skutečnost systém, vypracovaný během desetiletí, odtud s ním pokračovat a rozšiřovat jej do celého světa."

O lécích proti bezbožeckému komunismu, jak je předkládá encyklika *Divini Redemptoris*, si promluvíme v jednom z příštích rozhovorů.

VII. Vatikánský deník L'Os.Romano věnoval v posledních dnech svůj komentár náboženské situaci v Polsku. Incidenty v Krasniku Fabryčnem a jiná fakta méně nápadná, dokazují, že v Polsku se náboženská situace stává den ze dne napjatější. Zdá se, že úřední věstník z dubna uveřejnil dekret, kterým předvídá postupnou konfiskaci veškerého církevního majetku v tzv. východním území. Církvi se nepřiznává právo právní osobnosti, a proto se jí upírá právo vlastnit majetek. Všechn movitý i nemovitý majetek tak přechází do vlastnictví státu. A na tzv. bezpalné užívání kostelů a ostatních náboženských budov budou uvaleny v celém Polsku velké daně. O dekretu, který má zpětnou platnosť od r. 1945 jsou známy jen hrubé podrobnosti: ty dávají tušit, že vzorem polským zákonům jsou články sovětské ústavy: je dovolena svoboda kultu uvnitř kostelů, ale vykonávání této svobody je řízeno předpisy, jejichž cílem je pomalé zničení náboženství. Komunisté tomu říkají ve své hantýrce, že bojují proti předsudkům a že osvobozuji lidí. L'Os.Romano ve svém článku též připomíná další opatření komunistů v Polsku proti Církvi. Jeden kněz byl odsouzen na dva měsíce žaláře, protože vydal bez svolení úřadů publikace, tj. písavně sdělil školním dětem hodiny pohoslužeb. Dále byl propuštěn ředitel ústavu pro náboženskou kulturu ve Vartislavi, protože dal rozmnožit cyklostylem své přednášky; ve Vartislavi též byl zavřen ústav pro výchovu katechetů. Vyučování náboženství na školách se kladou všechny překážky. Všichni bohoslovci a novicové byli povoláni vykonat vojenskou presenční službu. "eni pochyby, že v těchto měsících zvláštní komunističtí komisaři budou hledět vstítpi jim materialismus. Jak vidět, hrozby, které na adresu katolické Církve adresoval sekretář Gomulka při poslednímsjezdu jednotné dělnické strany, nezůstaly jen slovy a přinášejí svá první ovoce. Než ani polští katolíci se nevzdávají ukázalo to jejich mlčení, se kterým přijali útoky sovětského předsedy rady ministrů Chruščova proti jejich víře v Boha. *(a nebylo pravý)*

VIII. Vatikánský deník L'Os.R. si všiml nedávno náboženské situace v Maďarsku. Článek nejdříve připomíná smutná slova sv.Otce Jana 23 z encykliky Ad Petri Cathedram a z jeho posledních allokucí. Nato opakuje, co o náboženských poměrech v Maďarsku přinesl světový tisk: dosavadní vedoucí Úřadu pro církevní záležitosti byl nahrazen novým, komunistou od 30 let. Rozhodnutí vidíme-li je ve světle opatření ostatní, jejichž obětí se stala Církev, jde další urážkou Církve, vmešování do její pravomoci. Třebaž Maďarsko se vyhlašuje za stát s odlukou Církve od státu, přece jen stát si vyhlašuje právo zasahovat do církevních jmenování a opovažuje se je nahradit, když Církev pro

nedostatek patřičné svobody a nezávislosti nemůže tato jmenování vykonat. Situace jaká se vytvořila v Maďarsku a v ostatních státech za železnou oponou je protikladem nejzákladnějších práv křesťanského a lidského svědomí.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V Římě na Kapitolu bylo zahájeno všeobecné zasedání Světové rady pro sociální ochranu slepců. Je přítomno na 200 delegátů z 47 zemí. Ústředním tématem jednání sjezdu je "Zaměstnání slepce". Účastníkům zaslal pozdravný list prostřednictvím svého státního sekretáře sv. Otec Jan 23. Sv. Otec přeje pracím a jednáním hojný úspěch, a na všechny přítomné a na jejich podniky svolává požehnání Nejvyššího: tak abychom všichni spojeni v bolestném zkoušce pozemského putování, byli též účastní světla a posily, kterou dává víra, naděje a láska, jejichž živým a věčným pramenem je poselství evangelia.

V středisku Gemen ve Westfálsku je v ~~pro~~ ^{pořádá} sjezd na heslo "Církev všech národů". Sjezd ~~organizuje~~ ^{ace} Pax Romana. Středem debat je otázka schůzky afrických a asijských národů s Církví v Evropě.

V Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem začne ve čtvrtek 9. pracovní sjezd na heslo "Církev v nouzi". Na téma "Pravda a její falsifikace komunismem" promluví přední znalci komunismu a jeho metod. Bude přítomno na 500 delegátů z 30 zemí.

VM. Vatikánská knihtiskárna uveřejnila 20. svazek řečí a poselství Pia XII. Svazek obsahuje 61 řečí, allokací a rozhlasových poselství, které Pius XII. pronesl od 2. března do 9. října 1958. Jsou též otištěny dvě řeči, které Pius XII. měl připraveny ~~ale už ne~~ protože mu v tom zabránila smrt.

Jako úvod ke knize je podána syntese vánočních poselství Pia XII. jak ji vykonal Piův nástupce Jan XXIII. ve svém prvním vánočním poselství.

Anglie. Ministr pro vyučování Velké Britanie Geoffrey prohlásil v dolní sněmovně, že katolické školy v Anglii a Walesu obdrží od vlády asi 22 milionů liber pro svůj školský program; je to maximum, ve které angličtí katolíci doufali. V katolických kruzích panuje nad tím velká radost; ~~xxxxx~~ věc ještě musí být potvrzena zákonem. Bezpochyby se nesetká s odporem u ostatních církví. Ve Skotsku už delší dobu jsou soukromé školy podporovány.

Angličtí katolíci vydali v uplynulých letech na své školy 16 milionů liber.

VM. Podle římského deního tisku sv. Otec před časem jmenoval svým zpovědníkem Mons. Alfreda Mariu Cavagnu, 80-tiletého kněze z Benátek. Hned po svém zvolení papežem sv. Otec Jan 23. ho povolal k sobě do Vatikánu. Jmenování světského kněze papežovým zpovědníkem přerušuje dlouhou ~~xxxx~~ tradici papežských zpovědníků jesuitů.

23-7-59

207,

V.M. Svatý Otec Jan 23. udělil ve středu odpoledne první generální audienci na své letní vile v Castel "andolfo. Audience se konala v nově postaveném sálu , jehož jedna podelní stěna je otevřena do zahrady papežské vily.Před zahájením vlastní audience sv.Otec sál posvětil. Nato promluvil k přítomným italsky a francouzsky: vyzýval je k statečnému křesťanskému životu, jak si to přál zakladatel kat.Církve Kristus Pán. ~~Jeho slova~~ ^{w. Paus} preložili do angličtiny němčiny a španělštiny tři preláti z vat.státního sekretariátu. Společně s přítomnými se sv.Otec pomodlil tři krát ^{xxx} Zdrávas Maria a Žalm De profundis za ~~papeže~~ ^{John Paul II.} Nakonec všm udělil své apoštolské požehnání. Ze radostného provolávání slávy se odebral středem sálu do svých komnat. Audienci bylo přítomno na 10.000 věřících, kteří se ani nevešli do sálu. Zmínky zasluhují karmelitáni staré observance, kteří právě na gen.kapitule zvolili generálním priorem řádu P.Kiliána Healyho,
velká pout dívek z Belgie, ~~prvního~~ ^{první} v květnu, b. měsíce, či u ní se

Sv.Otec uděluje gen.audienci v C.G. vždy ve středu a v sobotu.

V ráci dnešního kněžského pořadu uslyšíte zprávy z kat. světa a pak aktualitu: Severní Amerika pomáha jižní. (Vinice, říjen 1959)

Biskupové Kuby vyhlásili duchovní křížovou výpravu, a vyzvali všechny katolíky, aby rozšířili a zasílili svůj apoštolát na všechny oblasti národního života. Biskupové vydali tuto výzvu závěrem svých porad konaných v Santiago. Na září biskupové svolají první sjezd laického apoštolátu. Na porádách biskupové jednali o otázkách souvisejících s kněžskými povoláními, s apoštolátem ve farnostech a zvl. o mariánské úctě. Sjezdem laického apoštolátu biskupové chtějí přispět k obnově katolického života.

Na 1.srpna připadá švýcarský národní svátek. Katoličtí biskupové vyzvali věřící, aby to byl den modliteb za blaho země a poděkování za dosavadní ochranu, takže Švýcarsko zůstalo stranou světových bouří a válek.

Turistické organizace ⁴ Spojených států si zamluvily ^{míst} 10.000 pro účastníky Světového eucharistického sjezdu, který se bude konat příští rok v Mnichově. Mnichovský eucharistický sjezd bude 37.; první se konal v Lille r.1881, a poslední v Rio de Janeiro 1955.

V budově semináře kněžského v Batschuns v západní Rakousku se bude konat v polovině srpna sjezd afrických, indických a indonéských studentů. Sjezd pořádá Srdužení afrických a asijských studentů, kteří studují v Evropě. Bude jednáno o sociálním, hospodářském a kulturním rozvoji méně vyvinutých nekatolických zemí. Svou spolupráci přislíbila Pax Romana.

VM čtvrtéční číslo deníku L'Os.Romano přineslo článek pod titulem "Proces".
 Je to komentář k zprávě o ^{dubnovém} soudou ^{o dvojici duchovních} 13 mladých v Nitře k trestům žaláře. Jejich zločinem bylo, že po zrušení diecésních seminářů soukromě pokračovali v kněžských studiích, že šířili úctu k Marii peče ducha sv. Ludvíka z Montfortu. V očích čsl. komunistů se tím ale provinili pokusem o zvrácení lidově demokratického režimu; a při soudu tzv. soudcové nešetřili útoky proti svaté stolici. Z komunistického tisku ale vysvítá, že mladí si i před soudci uchovali klid a vážnost. Jeden z nich prohlásil, že proti silné propagandě marxistické ideologie čerpal morální a duchovní sílu z modlitby a studia pravd víry. Soud proti 14 mladým v Nitře a relace o tom v čsl. komunistickém tisku znovu ukazují dvojí tvář komunismu: do začátku se čsl. komunisté chlubí plnými kostely a jinými projevy víry, kdežto ve vnitrozemí jsou za nejzákladnější projevy náboženské svobody (mladí) vězněni a ^{prosí} vzdoru do žen. Tato dvojí tvář je jednou ze známek socialistického stylu života.

VM. Minulý čtvrttek sv.Otec Jan 23. přijal ve zvláštní audienci skupinu italských kněží: duchovních rádců Katolické akce dívek a účastníků kursu pro katechesi dospělých. V příležitostném proslovu sv.Otec vyzýval kněze, aby zůstali vždy blízko krsta Pána: mají zářit věřícím jako duše posvěcená, planoucí důvěrným stykem a láskou ke Kristu; denně ~~je~~ mají hledět lépe poznávat a učit ho znát i druhé, podobní hořícímu krbu, který vše světské spaluje a stravuje. V následování Krista si mají především dát záležet na ctnosti čistoty, ukázněnosti, laskavosti a pokory. Nakonec přítomným kněžím dal za vzor právě zemřelého františkána P.Augustina Gemelliho: jak sám ~~uvedl~~ tehdy Mons.Roncallimu, vstoupil do řádu františkánů, aby uskutečnil ideál sv.Františka, být totus catholicus et totus apostolicus: zcela katolický a zcela apoštolský". Život P.Gemelliho je úchvatný příklad, toho, co zmůže kněz, ~~chce~~ vedený ~~xxxv~~ velkými a odvážnými myšlenkami a milostí Páně. Všichni jsme povoláni jako sv.František klesající Církvi, jak je znázorněna v Lateránu. Laterán, tj. Církev nezahyne, ale žádá oporu na našich ramenou, žádá naše planoucí srdce tak jak to žádal a také dostal od sv.Františka a nesčetných jiných svatých. V mariazell v Rakousku bude oslavensvátek Nanebevzetí P.Marie s mimořádným leskem. Všechny modlitby budou obětovány za umlčenou Církev. Buďte přítomen čínský biskup Mons.Vít ^{tří} cangchuan. Očekává se hojná účast věřících. Naši krajané z Vídne ^{Arnošt a René} přijedou ve velmi hojném počtu.

V Aschaffenburgu zemřel přední západoněmecký katolický nakladatel Pavel Pattloch. Proslul vydáváním Katolického výběru; též uplatnil se v roce 1941

Dnes přečteme závěr třetí části encykliky sv. Otce Jana 23. "Ad Petri Cathedram. Tato část je věnována jednotě Církve. Svatý Otec pravil, že jednotu své Církve si přál Kristus Pán a za jednotu se modlil dříve než trpěl; touha po jednotě hárá i v odloučených křesťanských církvích; jen V katolické Církvi si uchovala jednotu víry, řízení a bohoslužby, eucharistie; "právě... Encyklika Ad Petri Cathedram pokračuje napomenutími a povzbuzeními biskupům, kněžím, trpícím, věřícím Církve umlčené a končí apošt. požehnáním sv. Otce. úplný překlad uslyšíte v pondělí a v pátek příštího týdne.

Zprávy: Svatý Otec jmenoval titulárním biskupem přesidenta Pap. pomocného díla Mons. Baldelliho. Mons. Baldelli právě oslavil 50. výročí svého posvěcení na kněze; získal si velké zásluhy o organizaci charitativní pomoci v Itálii i mimo ní za posledních 15 let. všem trpícím a obětem neutěšené situace po drhé svět.válce 1.srpna sv.Otec pošle poselství všem nemocným Itálie, kteří toho dne se spojí v modlitbě a oběti, a tak se připraví na zasvěcení Itálie Neposkvrněnému srdci P. Marie. Poselství sv.Otce bude čteno při mariánské hodince nemocných italských kněží před lurdskou jeskynkou. Reportážní zkratku z této mariánské hodinky bude vysílat italský i francouzský rozhlas.

Ve čtvrtek byl zahájen v Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem 9. sjezd na heslo "Církev v tísni". Předseda sjezdu prelát dr. Kindermann přivítal 600 účastníků z 30 zemí, a zvl. příslušníky zemí, v nichž je Církev pronásledována. Prelát Kindermann též přečtl pozdravné poselství sv.Otce, jenž ujišťuje přítomné svými modlitbami za zdar sjezdu. Pozdravný telegram poslal též kancléř NSR Adenauer: praví, že situace Církve za železnou a bambusovou oponou je napomenutím celému svobodnému světu.

Apoštolský vikář pro střední Norsko Mons. Jan Rüth vedl pout do Stiklestadu kde svatý Olaf, norský král a patron země, zemřel v hájení víry proti pohanům 29. července 1030. V malé kapli na prostranství, někdejší bitvy poutníci byli přítomni mše svaté. Apoštolský vikariát středního Norska čítá 4.000 katolíků mezi 480.000 obyvatel. Vikariát má rozlohu 34.800 km čtverečních. Mons. Rüthovi pomáhá 6 kněží a 50 řeh. sester, které řídí 3 nemocnice a jednu školu prvního stupně.

Za první tři dny, kdy je vystavena úctě věřících v Trevíru Svatá tunika, připutovalo do Trevíru na 70.000 věřících. Svatá tunika je podle zbožné tradice nesešité roucho, které Kristus Pán měl na sobě, když šel na Kalvarii. Chová se v trevírském domě a v neděli byla vystavena úctě věřících. na dva měsíce.)

Poslechněte si nejdříve zprávy z kat. světa:

Svatý Otec Jan 23. s vnějšího balkonu papežské vily v C.G. (udělil své požehnání věřícím, kteří se shromáždili na náměstí před vilou. Předtím se s nimi pomodlil Anděl Páně. Prostřednictvím rozhlasu bylo slyšet hlas svatého

✓ Otce současně též v Římě v bazilice sv. Petra a na nádvoří před basilikou.

Včera v sobotu odpoledne sv. Otec udělil generální audienci ve velkém sále, který ve středu, při první gen. audienci v C.G. sv. Otec posvětil a otevřel Vídeňská katolická mládež se zúčastnila dnes odpoledne v kostele ~~XXX~~ zvaném

An Hf V zámku, slavné mše svaté za Církev umlčenou. Celebroval sám arcibiskup kard. König. Na příští neděli je ohlášena v kostele sv. Anny noční adorace za všechny oběti komunistického náboženského pronásledování. To je odpověď vídeňské katolické mládeže na komunistický tzv. Světový festival, který se koná v těchto dnech ve Vídni. Není pochyby o tom, že festival je komunistický podnik, a že chce ke komunismu propagaci zneužít touhy národů a zvl. mladých po míru a opravdovém přátelství. Tato krásná slova ale skrývají teror a tyranii, jak ukázala zkušenosť posledních let v Maďarsku, Tibetu a v jiných zemích.

Dovídáme se, že při 3. unionistickém sjezdu, konaném začátkem července v Lisabonu u Chicaga zástupci českých katolíků v exilu odevzdali p. opatu Ondrákovi starovylou kopii milostného obrazu P. Marie Kazaňské. Je to projev vděčnosti za veškeru práci, kterou pan opat Ondrák koná jak pro katolický český exil tak i pro ujařmenou českou vlast. Obraz P. Marie Kazaňské byl nalezen právě před 400 lety. Mnohokrát se k ní utíkal věřící ruský lid a nikdy nebyl opuštěn. I dnes se před tímto obrazem modlí v Rusku, a budou se modlit i na Západě, aby Rusku a světu byl dopřán mír a klid, aby se Rusko obrátilo a aby nastala ona šťastná chvíle, kdy všichni budou jedno.

Katolická universita Sofia začala nový akademický rok. Je zapsáno celkem 4.512 studentů, tj. 1.000 více než minulý rok. Jen šestý díl studentů jsou katolíci. Velké procento nových studentů je zapsáno na fakultě ekonomických věd. Universitu Sofiu řídí jesuité.

Jediný měsíčník pro africké ženy v Belgickém kongu má název Bibi wa sasa.

Časopis založily Bílé sestry africké v lednu 1958. Je tištěn v nákladu

✗ 4.500 exemplářů - poměrně velký počet uvážíme-li, že v Kongu se mluví mnoha nářečími. Časopis obsahuje velmi praktické články a návody, o šití, kuchyni, ošetřování dětí, vedení domácnosti a též kurs francouzštiny.

19. července byla vystavena úctě věřících v Trevíru m NSR Svatá tunika.

Podle zbožné tradice je to ono nesešívané roucho, které Kristus Pán měl na sobě, když šel s křížem na Kalvárii, a o které řimští vojáci losovali, čí bude, jak nám to vypráví evangelium. Město Trevír je dostalo od císařovny Heleny, matky císaře Konstantina Velkého. Bylo ~~je~~ už 80 let, když se rozhodla vykonat pout na svatá místa, a na této pouti sbírala všechny posvátné předměty, které měly vztah k životu Božského Spasitele. Tyto památky pak rozdala kostelu předních římských říše; k nim patřil i Trevír, kde císař Konstantin sídlil několik let, dříve než si zvolil za své hlavní město Byzanc, od oné doby Konstantinopol. V Trevíru byl tehdy biskupem Agricium; kromě svaté Tuniky dostal od svaté Heleny též jeden ^{hl. město Gallie, Britanie a Spanělsko} hřeb, ^{z jiných říší} dále ~~velkou~~ část svatého Kříže a jiné památné předměty. Řím dostal ~~velkou~~ ^{největší} část svatého Kříže. Svatá tunika nebyla léta ukazována věřícím. Války, morové rány, plenění v 5. století za stěhování národů vedly k tomu, že svaté ostatky byly ^{nebezpečí} ~~vezděny~~ vždy na jiném místě. V 10. století se už dokonce ani nevědělo, kde byly uchovávány. Byly nalezeny r. 1196, když arcibiskup Jan I. ^{dal} ~~bezpečí~~ přestavět staré oltáře a postavit několik nových. Za zasedání říšského sněmu v Trevíru r. 1512 císař Maximilián prosil arcibiskupa Richarda z Greifenklau, aby otevřel hlavní oltář katedrály a ukázal mu svatou Tuniku. Na naléhání císaře arcibiskup nechal skřín s ostatky otevřenu po 23 dnech. Na 100.000 poutníků přišlo uctít svaté předměty. Vnásledujících třech stoletích byly předměty vystaveny úctě věřících jen osmkrát; nejpamátnější bylo r. 1655, na poděkování Pánu Bohu za skončení třicetileté války. Za napoleonských válek byla svatá Tunika uschována v pevnosti Ehrenbreitsteinské, pak v Bamberku, odtud byla převezena až do Čech, pak zpět do Bamberku; r. 1803 byla nějakou dobu v zámecké kapli v Augšpurku. R. 1810 se slavně vrátila do Trevíru. V minulém století byla vystavena r. 1810, 1844 a 1891; v našem století jen r. 1933. Podle přání biskupa Mons. Matěje Wehra má vystavení svaté Tuniky být ^{poutníkům} posílením víry v triumfa Pána, lásky k němu a novým povzbuzením k opravě du křesťanskému životu.

root. lind. apf. v. n.
produc

Nepochybujeme, že první encyklika sv.Otce Jan 23. pronikla i za železnou oponu, třebas se lze domnívat, že komunisté si z ní vyberou části, které se jim hodí, po případě si je ještě přičešou, a tak o nich informují lidé. Tak n např. ve vysílání z ČSR pro Itálii se řečník rozkatil na západní tisk, který stále mluví o pronásledování Církve za železnou oponou; tím prý se provinuje proti hlásání pravdy, jak to chce papežova encyklika. V ČSR a v ostatních zemích kde vládnou komunisté prý je vše v nejlepším pořádku: a internovaných biskupech, zavřených klášterech, o šikanování kněží a rodičů, kteří stále chodí do kostela nebo posílají své děti na náboženství - o tom náš konferenciér zdá se neví nic. A přece toto je pravda, ne co vytrubují komunističtí propagátoři, i kdyby snad ještě nosili kolárek na svádění lidí.

Encyklika má tři části: V první sv.Otec praví, že kořenem vší býdy ve světě je neznalost Boha - Boh je pravda, ano nepřátelství lidí vůči němu. V druhé části sv.Otec vybízí k jednotě a svornosti: národy, sociální třídy a rodiny. Třetí část věnuje otázce jednoty Církve; a závěrečná obsahuje napomenutí a povzbuzení jednotlivým skupinám věřících. Přečteme výslova sv.Otce: kněžím Církvi Umlčené.

V dnešním pořadu podáme několik myšlenek z enc. sv.Otce Jana XXIII. Ad Petri Cathedram a závěrem vzpomeneme svátku sv.Anny. Nejdříve si posl. přehled zpráv z kat. světa.

Dnešní vat. deník l'Os.Romano přináší zprávu, že sv.Otec povýšil na biskupství dosavadní ap. vikariát se sídlem v Hirošimě. Prvním biskupem hirošimským sufragánem arcibiskupa z Nagasaki, se stává japonský kněž Mons.Jan Křt.Teki-suke Noda, naposled ap.prefekt v Niigata.

Vláda Sjednocené arabské republiky povýšila vlastní zastupitelství u sv.Stolice na velvyslanectví.

Svatý Otec Jan 23. přijal ve slavnostní audienci ^{mim} vlastního velvyslance a zplnomocněného ministra Číny, který sv.Otci odevzdal své pověřovací listiny. Dr Čeu kang Sie, byl dosud vyslancem Číny u sv.Stolice; když ale zastupitelství bylo povýšeno na velvyslanectví, stal se prvním velvyslancem.

V Římě zasedal všeobecný výbor Katolického mezinárodního střediska pro spolu práci; byli přítomni zástupci 20 zemí. Účastníci byli přítomni ve středu generální audienci u sv.Otce v Castel Gandolfo.

Ve Vídni skončil mezinárodní sjezd sakristánů. Závěrečné slavnosti v Koncertním domě byly přítomen arc.kard.König, ap.nuncius Mons.Dellepiane a sakrista

Jeho svatosti Mons. van Lierde. V jednom ze závěrečných usnesení sakristáni žádají, aby jim byla udělena nižší svěcení. Sjezdu se zúčastnilo na 900 kostelníků, ze všech zemí západní Evropy.

V Lovani bylo zahájeno všeobecné zasedání mezin. hnutí katolických intelektuálů Pax Romana. Na zasedání bude studováno téma: Život z víry ve světě dnešním vědou a technikou. Je to první bod více všeobecné otázky: Křesťanství v kulturní změně světa. Touto otázkou se Pax Romana bude zabývat na svých sjezdech v příštích třech letech: Na Filipinách v prosinci, v Maroku Tiumliline příští rok a konečně v roce 1961 na místě, které ještě nebylo určeno.

Bei me York

Dnes podáme další úsek českého překladu encykliky sv. Otce Jana 23. Ad petri Cathedram. Minulý pátek jsme skončili třetí část, která jednala výslově o jednotě Církve. Závěrečná část obsahuje napomenutí a povzbuzení jednitlivým skupinám věřících katolické Církve: biskupům, kněžím, řeholníkům, misionářům, řeholním sestrám, laikům, kteří pracují v Katolické akci, trpícím, věřícím Církve Umlčené a konečně všeobecná povzbuzení.

Poslechněte si úplný text těchto povzbuzení; pokud nám stačí čas....

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. zaslal krátké anglické poselství účastníkům 10. světového jamboree junáků skautů. Jamboree se koná v místě Los Baños na Filipinách. Poselství je zasláno prostřednictvím biskupa z Tipy, Mons. Alexandra Olalii. "Jsme si vědomi páněho ovoce, které může přinést skautské hnutí v duchu křesťanské lásky a světového bratrství, proto přeje hodně zdaru srazu junáků; doufá též, že sraz přispěje k tomu, aby učení Církve bylo lépe známo a plně chápáno. Všem účastníkům posílá své ap. požehnání.

V neděli skončil v Königsteinu u Frankfurtu nad Mohanem 9. sjezd na heslo Církev v tísni. Bylo přítomno na 600 zástupců 30 zemí. V závěrečném usnesení se volá po větší bedlivosti vůči komunistickým hnutím, po tom, aby Západ nezapomíнал tragický osud věřících Umlčení Církve, a konečně se katolíci vybízejí k modlitbě za návrat uplné občanské a náboženské svobody v zemích pod kom. jhem

V této modlitbě se nemá zapomínat ani na nepřátele Církve.

V Brindisi se konaly v posledních dnech oslavy 400. výročí narození sv. Vavřínce zvaného z Brindisi, kapucína a nově prohlášeného církevního učitele.

Do Trevíru připutovalo v neděli mimořádně mnoho věřících, aby uctilo Svatou tuniku, vystavenou úctě věřících. Je to ono ~~zkrátka~~ roucho, které měl na sobě K. P. když šel s křížem na Kalvarii a o něž řimští vojáci losovali čí bude.

V přítomnosti 18.000 katolických dělníků ze všech zemí Evropy sloužil slavnou pontifikální mši svatou v skupině z Berlína kard. Dörfner. Kard. Dörfner vyzýval přítomné, aby své modlitby obětovali za věřící Umlčené církve a za ty německé katolíky z Východního Německa, kterým není dovoleno připutovat do Trevíru.

Biskupové Argentiny vydali společný pastýřský list, ve kterém varují před nebezpečím komunismu na oblasti vysokých škol. Pastýřský list bude čten v neděli ve všech kostelích, upříležitosti Dne katolické univerzity. Proti ničivým silám materialismu Církve bojuje na celém světě aby šířila ^{studium} pravdu, bojuje

za opravdový pokrok vědy a za křesťanskou výchovu mládeže. Církev ví, že tím plní posvátné poslání, jež jí dal její zakladatel, nýbrž že tak zachraňuje mravní a kulturní hodnoty všech národů a práva osoby a důstojnost lidkého života.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Enc. Divini Redemptoris

XXXI.

Zpráva Poznámku ke dni: Dnes 29. července uplynuly 5 let od uveřejnění zprávy, že byl odsouzen k dlouholetému žaláři litoměřický pan biskup Štěpán Trochta a jeho tři spolupracovníci. Prý organisovali špionáž ve prospěch Vatikánu, zřídili tajný seminář pro výchovu kněžského dorostu, ukrývali zbraně a vydávali rozvratné tiskoviny. Málokdo ze samých komunistů věřil těmto tzv. zločinům každý v tom viděl jedno: pan biskup Trochta odmítl kolaboraci s komunisty, a nejen to, dříve než řekl rozhodné Ne, nemohu, ustupoval při vyjednávání s pražskou vládou tak daleko, že nad tím někteří v samém ČSR. Ale pan biskup Trochta věděl co dělá; a v rozhodné chvíli, kdy už nemohl jít dál, odmítla třebaš tušil, že jeho údělem bude něco podobného jako za nacismu: žalář. On zakladatel a duchovní vůdce katolických skautů, oblíbený vůdce mládeže zvláště té chudé dělnické, pro niž postavil salesiánský ústav v Kobylisích u Brna. Brně měly v něm svého velkého přítele - on prý se provinil vlastizradou!

5 let uplynulo od oněch smutných dnů, kdy pan biskup Trochta byl odsouzen.

5 let je dlouhá doba, ale salesián, skaut biskup Trochta není zapomenut.

Vzpomeneme tohoto výročí modlitbou, aby Pán Bůh Otec spravedlivých sílil

našeho litoměřického pana biskupa, všechny jeho spolubratry biskupy a spolupracovníky. A nejen to. Tím horlivěji budeme plnit přání, která sdělil

pan biskup Trochta svým věřícím ve svých posledních pastýřských listech:

Pamatujte, že nemůže mít boha za otce kdo nemá Církev za matku. Milujte

Církev. Dbejte o dobrou náboženskou a mravní výchovu svých dětí. Mějte dětiinnu důvěru a lásku k P. Marii Pomocnici křesťanů."

Zprávy: Svatý Otec Jan 23. přijal v neděli ve zvl. audienci skupinu německých bývalých válečných zajateců, kteří právě ve válečném zajetí blízko Chartres ve Francii v letech 1945-46 dokončovali svá bohoslovecká studia, přerušená válkou. Bylo jim to umožněno zásluhou tehdejšího apošt. nuncia ve Francii Mons. Roncalliho, dnes

papeže Jana XXIII. Celkem bylo těchto vojáků bohoslovů na 900; dvěma z nich Mons. Roncalli osobně udělil kněžská svěcení, mnoha jiným nižší i vyšší svěcení;

z 900 jich přijelo k sv. Otci do Castel Gandolfo na

Vatikánu nejr. v letech 1945 až 1946 zpravidla muži.

V pozitivní části encykliky Divini Redemptoris papež Pius XI. staví proti omylům a násilným a klamným prostředkům bezbožeckého komunismu zářné učení Církve a předpisuje směrnice, kterých se mají věřící držet v účinné akci za eliminaci komunistického nebezpečí.

Proti materialistickému a zásadně bezbožeckému učení Pius XI. staví v prvé řadě nejvyšší skutečnost, Boha. "Nade vší ostatní skutečnost jediné Nejvyšší Bytí, Bůh, všemohoucí stvořitel všech věcí, spravedlivý a moudrý Soudce všech lidí. Tato nejvyšší skutečnost, Bůh, je nejzásadnějším odsouzením neomalených lží komunismu."

~~Più~~ ~~všechno vlastního díla~~ Pius XI. pak ukazuje na to, co je člověk a jaký je jeho poměr ke společnosti. "Člověk je osobnost obdivuhodně vybavená Bohem dary těla a duše, jež má daleko větší cenu, než celý nesmírný neživý svět. Člověk je po svěcující milosti povýšen na stupeň syna Božího v mystickém Těle Kristově. ~~Zároveň~~ však Bůh určil člověka také pro civilní společnost. Lidská společnost je tu pro člověka a ne naopak, člověk pro lidskou společnost. Konec konců všecky pozemské věci jsou určeny k službě člověka, k službě lidské společnosti.

Tam, kde vykládá vůdčí zásady obnovy hospodářského a sociálního pořádku, papež Pius XI. zdůrazňuje, že prostředky a opatření, jež mají zachránit nynější svět ~~ze smutné zkázy~~, do níž nás dovedl amorální liberalismus, nespochívají v třídním boji a v teroru, ani ne v autoritativním zneužití státní moci, nýbrž v rozšíření sociální spravedlnosti a citů křesťanské lásky ~~do~~ na hospodářského a sociálního rádu.

Ve snaze ~~obnovit~~ ^{nudit} lidskou společnost je bezpodmínečně třeba obrátit se na Církev. Může se úplně pravdivě říci, tak enc. Div. Red., že Církev, stejně jako Kristus prochází stoletími dělá jaro všem. Nebylo by ani socialismu ani komunismu, kdyby ti, kdo vladnou národům nebyli pohrdli učením a mateřskými upozorněními Církve. ~~Budu~~ ^{Bohu} ~~že~~ ^{že} Oni naopak chtěli na základě liberalismu a laicizmu zbudovat jiné sociální stavby, které se ze začátku zdály mocné a grandiosní, ale o nichž se brzy ukázalo, že jim chybí ~~teorie a~~ solidní základy a že se bídne řítí jedna po druhé, ~~jak~~ ^{jak} se řítí všecko, co nespočívá na základním ka-meni, jimž je Kristus.

Pius XI. tvrdí, že učení Církve je jediné učení, jež se může opřít komunistické ideologii a je schopná přinést lidské společnosti záchrany před hrozícími otřesy. Takovou sílu má nejprve upřímná obnova soukromého ~~životu~~ a veřejného života podle zásad evangelia. V této době materialismu, prahnu-cího po statcích a rozkoších pozemských, papež Pius XI. zdůrazňuje zvláště nutnost odtrhnout se od pozemských dober a zachovávat především přikázání křesťanské lásky. "Když vidíme z jedné strany zástupy ~~hlavně~~ chudých, nevin-ně trpících bídou a z druhé strany vedle nich tolik lidí ~~se~~ bezmyšlenkovitě baví ~~utrácí~~ ^{nesmírné} summy na nepotřebné věci, nemůžeme ne-přiznat s bolestí, že nejenže ~~se~~ tak ^{ne} zachovává spravedlnost, nýbrž ~~že~~ i ^{je} přikázání křesťanské ^{an} ~~do~~ ^{repro} ~~nepronikl~~

Long live the Pope! Long live the Pope!
Long live the Pope! Long live the Pope!

Long live the Pope! Long live the Pope!

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

lásky, není dost prohloubeno, a nežije se v denní praksi.

~~Evsem~~ "láska nebude nikdy pravou křesťanskou láskou nebude-li brát stále ohléd na spravedlnost, upozorňuje Pius XI. a přidává, že není správné, když dělník dostává jako almužnu to, co mu patří právem spravedlnosti. Nikdo ať si nemyslí, že se vykoupí od spravedlnosti malými dárky danými z milosrd.

Enc. Div. Red. obrací pozornost na studium sociálních problémů ve světle učení Církve, poněvadž nemůže plnit celou řadu příkazů sociální ~~spravedlnost~~ povinnosti ten, kdo je nezná. V tomto smyslu katolický tisk má velmi vážný úkol. Katolický tisk má zajímavým a přístupným způsobem prohlubovat sociální znalosti ~~vlastních~~ čtenářů a informovat je o ~~minimálním komunismu~~ zákeřné činnosti kom. Komunisté totiž chtějí vniknout i do katolických kruhů pod svědnými hesly ~~pacifismu~~ ~~nebo humanitní a karitativní činnosti~~. "Komunismus je vnitřně zvrácený, upozorňuje Pius XI., ~~nesmí s ním pracovat~~ nikdo z těch, kterým leží na srdeci záchrana křesťanské kultury. ~~Nesmí se s ním spolupracovat~~ Na žádném poli a v žádném oboru. A jestliže kdo, uvedený v omyle, ~~bude mít~~ spolupracovat na vítězství komunismu ve své zemi, první ~~mu padne~~ se stane jeho obětí."

V závěrečné části enc. Div. Red. Pius XI. se obrací k trůzným činitelům ~~spasitele~~ dila Církve, v první řadě ke kněžím, jímž pod vedením ~~jejich~~ biskupů je svěřen úkol "udržovat ve světě rozšata pochodeň víry a vlévat věřícím tu nadpřirozenou důvěru, s níž Církev ve jménu Krista bojovala v toliku bitvách." Pius XI. připomíná kněžím exhortaci Iva XIII., že mají ~~ještě~~ dělníkům zvláště ~~dělníkům chudým~~ S otcovskou sympatií vítá příkladnou starost biskupů a kněží, kteří září svou nezništěnosťí a kteří s mutnou mírou opatrnosti navrhují a zkoušeji nové metody apoštolátu, jež by lépe vyhovovaly moderním požadavkům; ~~aby~~ tak znova získat Kristu masy dělníků a pomáhat k tomu, aby křesťanský duch vnikal do prostředí, ~~odciz~~ ~~která jsou cizí Církvi~~.

Zvláštní pozornost udílí Enc. Div. Red. Katolické akci a organismům, které s ní jsou spojeny a vyslovuje přání, aby se její členové rádně připravili na apoštolát. Od odborových katolických organizací se vyžaduje, aby uváděly ve skutek sociální program Církve, program, který je vyložen hlavně v Enc. Quadragesimo anno.

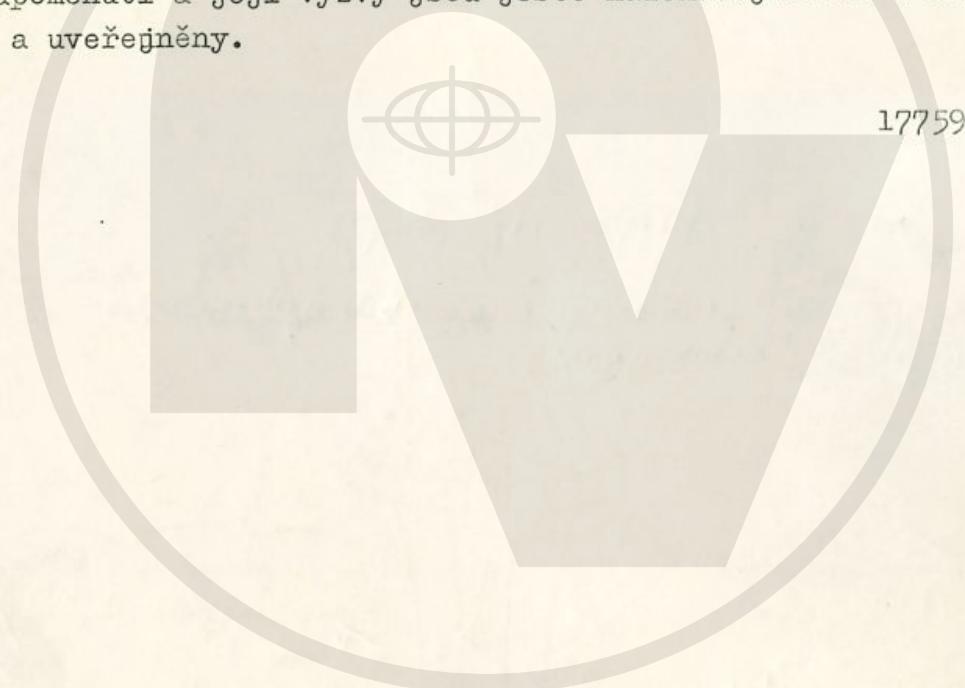
Ke katolickým dělníkům enc. Div. Red. se obrací s výzvou, aby byli apoštoly mezi svými zbloudilými bratry. Nebot zdůrazňuje, že je důležitá svornost mezi katolíky a vyzývá všechny ty, kteří věří v Boha, aby spolupracovali proti společnému nepříteli a proti společnému nebezpečí.

Vládcům křesťanských národů Pius XI. doporučuje v jejich vlastním zájmu, aby se snažili zamezit bezbožecou propagandu, jež rozvrací základy veřejného řádu. Oni se mají jen starat o společné dobro všech a mají zamezit, aby otcové rodiná a mladí lidé ~~ne~~zůstávali bez zaměstnání. Církvi mají nechat úplnou svobodu, aby mohla bez překážek rozvíjet své ušlechtilé duchovní poslání.

Poslední otcovská slova Pia XI. v enc. Div.Red. vyjadřují výzvu zbloudilým, aby se vrátili do otcovského domu.

Nakonec Svatý Otec staví akci katolické Církve proti světovému bezbožecnému komunismu pod ochranu sv. Josefa, ochránce Církve svaté. On přece patří k dělnické třídě a božské dítko on zachránil od vrahů Herodových.

Ani v naší době enc. Div.Red. neztratila na aktualitě. Naopak zdá se, že její napomenutí a její výzvy jsou ještě naléhavější než v době, kdy byly vysloveny a uveřejněny.

17759

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

..zpávy a aktuality z katolického světa.

VM. Svatý Otec Jan 23. přijal ve zváštní audienci zástupce Italské unie slepců a delegáty 46 zemí, kteří se sjeli do Říma na Světový sjezd pro sociální ochranu slepců. V příležitostném proslovu sv.Otec vyzýval přítomné a slepce vůbec, aby obětovali své bolesti a svá odříkání s klidnou myslí. tyto bolesti a odříkání zde jsou, i když společnost hledí slepcům vyjít vštříc různými formami pomoci: pozvednout je k důstojnějším životním podmínkám, ~~zjednat~~ jim práci, mnžnost činnosti a prostředků ke kultuře a pokroku jak to odpovídá době. Pán ve svém plánu vykoupení potřebuje vaší oběti denní, vykonané s plnou odpovědností, aby pokračoval ve svém díle a zachraňoval duše. Slepci jsou povoláni k tichému a dobročinnému apoštolátu, k apoštolátu příkladem. Ve světě neplatí hluk, který kdo činí, věci, které se vidí, ale láskou se kterou plníme Boží vůli. Kolik lidí má oči a nevidí; kolik se jich ztratí ve špatnosti a bídě života, zapomínajíce na Boha, na duši, na ctnost a jejich srdce je ponořeno v temnotě smrti. Vaše Víra nám praví, že nejvzácnější světlo, které nikdy nezanikne, je vaše duchovní dědictví, které vás drží v bojích a těžkostech. Budte velkomyslní v poslání, jež vás čeká; pracujte v lásce a v pokoji: na zemi nic se neztratí z toho, co se vykoná v jednotě s vůlí Boží. Svatý Otec nakonec své aloukuce ke slepcům, poukázal jim jako na jejich cíl na život věčný, slíbený všem lidem dobré vůle; ujistil je svými denními modlitbami a udělil všem přítomným, jejich rodinám a všem, kdo pracují aby pomohli jakýmkoliv způsobem slepým své apoštolské požehnání.

Quebec. Více než 110.000 věřících připutovalo na poutní místo Svaté Anny v Beaupré v Kandaře, aby byli přítomni závěrečným oslavám 300. výročí zázračného zachránění několika bretoňských ztroskotavšich námořníků. Stalo se to roku 1658. Na památku svého zachránění dali postavit malou kapličku ke cti sv. Anny. Kaplička se stala nejznámějším poutním místem v Kanadě. Na místě někdejší kapličky stojí dnes velkolepý chrám.

Cáchy. Němečtí katoličtí biskupové pozdělili další část výnosu pořízené sbírky konané v postní době v rámci akce proti hladu a nemocem. Přes 4 miliony něm. marek byly určeny různým účelům v Africe a Asii a jižní Africe, např. půl milionu marek pro uprchlíky z komunistické Číny v H.K., přes milion pro boj proti malomocenství v Indii, 390.000 pro založení a postavení sanitního střediska v "jaském území", 400.000 marek pro boj proti souchotinám v Rhodesii. Velký obnos byl též určen obětem zátop v Brazílii a Urugaji.

K svátku svatého Ignáce, zakladatele řádu Tovaryšstva Ježíšova, zvaného jesuitů přečteme článek Jana Stabera: Čeští jesuité v Moskvě v 17. století. Tento článek přineslo prázdninové, ^{dvojčíslo} ~~XXX~~ časopisu českých katolíků v exilu Nový život, které bylo právě v těchto dnech rozesláno do všech pěti světadílů, kde dlí naši krajané.

Přečtli jsme první část článku Jan Stabera "Čeští jesuité v Moskvě....

~~+~~ Závěr tohoto článku podáme ve středu vnašem obvyklém vysílání.

Zprávy: Svatý Otec udělil ve středu odpoledne očekávanou generální audienci ve své letní vile v C.G. Bylo přítomno více než 10.000 poutníků a turistů z Italie i z ciziny. V italském proslovu sv. Otec vybízel své krajané od Bergama, aby se v svatyni P. Marie Matky dobré rady v místě Villa di Serio modlili též na jeho úmysly; všechny vybízel k svaté hrdosti, že patří k Církvi: zevnější události mohou nás někdy pokoušet k malomyslnosti, ale slovo Páně trvá na věky: Kristova Církev, Církev Petrova se nezhroutí. Jistě jsou potřebné i naše skutky na obranu Církve, ale konec konců Bůh sám je její zárukou. Po krátkém pozdravu též v jiných řezech sv. Otec udělil švem přítomným své apoštolské požehnání. Radostně pozdravován se vracel do svých komnat-

Moskevský časopis Kommunist píše o zesíleném protináboženském boji v Maďarsku. Článku Autorem je sám ministr pro kulturu Gyula Kallai. Hledí představit náboženství jako převratný prvek, nepřátelský lidově demokratickému státu. Přiznal, že co do náboženství u mnoha členů strany zvítězil jakýsi oportunitismus. Na schůzích se vydávají za ateisty, doma ale pokračují v náboženských obyšejích, a své děti vedou k náboženství.

Své posluchače kněze upozorňujeme, že z rozhodnutí sv. Otce Jana 23. se letos slaví svátek sv. Jana z Vianney už 8. srpna, v sobotu, místo 9. srpna. 4. srpna uplyne 100 let od smrti tohoto svatého faráře arského, nebeského ochránce všech kněží pracujících v duchovní správě.

V Berlíně v nakladatelství Morus vyšla dokumentární kniha o situaci Církve v NDR; ^{autor} ~~a revnává~~ ^{protivenství}, ~~XX~~ s nimiž se tam Církev setkává ^{s rozvětem,} klade jejž Církev zakouší v západním Berlíně.

Západoněmecké diecése vydaly na stavbu obytných rodinných domků na 7 milionů marek. Domky jsou určeny především uprchlíkům a vysídlencům z Východu.

V stavebním programu se pokračuje. Někteří biskupové dali k disposici pro stavbu domků pozemek, který patřil diecézi a byl vhodný pro stavbu domů.

Podáme překlad další části encykliky sv.Otce Jana 23. Ad Petri Cathedram, a to závěrečné povzbuzení a napomenutí laikům, kteří pracují v Katolické akci a pak všem trpícím, chudým a dělníkům.

Přečtli jsme český překlad povzbuzení a napomenutí laikům, pracujícím v Kat. akci a chudým, jak jsou obsažena v první encyklice sv.Otce. Závěr encykliky povzbuzení věřícím Církve Umlčené uslyšíte v našem vysílání v pondělí.

Zprávy: Dnešní l'Os.Romano přináší latincký text druhého okružního list sv. Otce Jana 23. Encyklika se jmenuje podle prvních slov "Sacerdotii nostri primordia - ~~primitivum~~ našeho kněžství" a je věnována 100. výročí smrti svatého faráře arského .Encyklika je určena především kněžím.Obsah dáme v jednom z našich příštích vysílání.

Dnes dopoledne sv.Otec přijal ve zvláštní audienci hráče mužstva košíkové Harlem Globe Trotters. Dále přijal v soukromé audienci brazilského ministra námořnictví admirála Jogo do Passo Mattoso Maia s chotí a ~~podsekretáře~~ argentinského ministerstva výchovy.

Hlavní zbraně, jak bojovat proti komunismu jsou modlitba a oběť, prohlásil a arc. z Nankinu Mons.Pavel Yu Pin,který žije v exilu. Tato slovapronesl při pobobožnosti za umlčenou Církev v Číně v svatyni P.Marie, Královny hor ve Whitefield ve státě New Hampshire.

V Bambergu byl zahájen 13. sjezd německých katolických studentů.Je přítomno na 400 delegátů organizací kat. studentů při universitách a vysokých školách NSR. Sjezd má za předmět svých prací "Dějiny jako osud a jako závazek".

Arc. z Bambergu Mons.Josef Schenider pravil v kázání,že jakékoli diskuse o dějinách jsou neúplné nemají-li nazřeteli Boha jako pána dějin. Řeholní život má zaprvní cíl ne službu lidem, nýbrž službu Bohu, píše arc. z Toronto kard.Mc Guigan v deníku Toronto Telegram. Často se odůvodňuje existence řeholníků, tím že oni vykonávají velkou službu lidem; tato činnost je ale jen odleskem jejich služby Bohu.Jemu se řeholníci a řeholní sestry zasvěcují v první řadě, když vstupují do řeholního stavu.

Německá sekce hnutí Pax Christi darovala pro alžírské uprchlíky obnos 10.tisíc marek. Stejný obnos byl určen pro Dům mládeže, který postali benediktini v Tumlilině v Maroku.

V Frankfurtu n. M. byl dnes, ve věži w. katedrály, zvonice na hranici F. katedrály a katedrály N. katedrály w. katedrály v městě w. katedrály, v katedrále obnovu hranic. městského hradu. (v katedrále hranic, České)

První encyklika Svatého Otce Jana XXIII. "Ad Petri Cathedram":

o tom, jak šířit pravdu, jednotu a pokoj v duchu křesťanské lásky.

Ctihodným bratřím patriarchům, primasům, arcibiskupům a biskupům, kteří žijí v pokoji a ve společenství se Svatou stolicí, všem kněžím a věřícím celého katolického světa:

Papež Jan XXIII., Ctihodní bratří a milovaní synové!

Pozdrav a apoštolské požehnání.

Úvod

Důvody k naději - Věčné mladí Církve

Od chvíle, kdy Boží Prozřetelnost nás povýšila na stolec svatého Petra, třebas jsme toho nebyli hodni, stále se nám vrací na mysl k povzbuzení a k útěše vzpomínka na všeobecnou účast ve světě při smrti našeho bezprostředního předchůdce. Stejně tak je nám útěchou, když znova myslíme na to, co jsme viděli po našem vstupu na papežský trůn: tehdy v důvěryplném očekávání se věřící i mnoho ostatních lidí obrátilo k naší osobě; a ~~nem~~echali se odvést a rozptýlit jinými událostmi ani ne velkými těžkostmi a nesnázemi, které je tížily.

To bezpochyby dokazuje, že Církev se těší věčnému mladí, že je jakoby znamení vyvýšené mezi národy /Is 11,12/. Je zdrojem ~~propukajícího~~ světla a sladké lásky všem národům.

K tomu se druží další pohnutky k důvěře. Máme na mysli projevy souhlasu, s nimiž věřící přijali ohlášení všeobecného sněmu, synody římské diecése, úpravy církevního zákoníku a blízkého uveřejnění zákoníku pro Církev východního obřadu. Všude vyvolala ~~nap~~ zpráva velkou naději, že tyto události přispějí k většímu a hlubšímu poznání pravdy, k spasitelnému obnově křesťanských mravů a k obnově jednoty, svornosti a pokoje.

Dosažení a rozmnožení těchto tří statků - pravdy, jednoty a pokoje v duchu křesťanské lásky, to bude tvořit předmět této naší první encykliky; zdá se nám totiž, že v nynější době právě to ~~všiznuk žádá~~ na nás žádá apoštolský úřad, který nám byl svěřen.

Nechť je ~~s~~ námi Duch svatý, zatímco píšeme tuto encykliku, a nechť je i při vás, když ji budete číst. Všichni ať jsou otevření vnuknutím Boží milosti a splní, co ta na nich žádá, ať se jim stavějí v cestu předsudky a nemalé těžkosti a překážky.

i hoto
J. P. II.

Díl první: PRAVDA

Poznání pravdy, především zjevené pravdy

Příčinou a kořenem všech nemocí, které šíří svůj jed mezi jednotlivci a národy a které zapojují tak často mysl mnohých, je neznalost pravdy. A není to pouze neznalost: lidé dokonce nejednou pravdou pohrdají a opovážlivě se od ní odvracejí. Odsud povstávají omyly všeho druhu; ty pak podobny moru pronikají do duší a do sociálního zřízení a vše převracejí k strašné škodě a nebezpečí pro jednotlivce i pro lidské soužití. A přece, Bůh dal nám rozum, který doveď poznat přirozené pravdy. Jdeme-li za světlem rozumu, jdeme za samým Bohem, který je původcem rozumu, a zároveň i zákonodárcem a vůdcem našeho života. Jestli ale se od něho odchylujeme, z nerozvážnosti nebo z lehkomyслnosti nebo což je ještě horší ze zlé vůle, pak se vzdalujeme od nejvyššího dobra a od normy správného života. Jistě, jak jsme řekli, můžeme dosáhnout rozumem přirozených pravd; toto poznání ale nenabudu všichni snadným způsobem, zvláště ne co se týká náboženství a morálky, a často se tak stane s přimíšením bludů. Dále, pravdy, které přesahují přirozené schopnosti rozumu, naprosto nemůžeme poznat bez pomoci nadpřirozeného světla. Proto Boží Slovo, které "přebývá v nepřístupném světle"/1 Tim 6,16/, z lásky nesmírné a ze soucitu k lidem "stalo se tělem a přebývalo mezi námi"/Jan 1,14/, aby "osvěcovalo každého člověka, který přichází na tento svět"/Jan 1, 9,3/, a aby přivedlo všechny nejen k plnému poznání pravdy, nýbrž i ke ctnosti a k věčné blaženosti. Všichni tedy musí přijmout nauku evangelia. Jestli ji od zámitnou, pak se stanou vratkými samy základy pravdy, poctivosti a opravdové civilisace.

Pravda evangelia vede k věčnému životu

Je jasné, že se jedná o otázku nadmíru vážnou, zejména spojenou s naší věčnou spásou. Ti, kteří "se stále učí, ale nikdy se nedostanou k tomu, aby pravdu důkladně poznali"/2 Tim 3,7/, jak praví svatý apoštol Pavel, ti lidé, kteří nezápirají lidskému rozumu schopnost dojít k jistému poznání jakékoliv pravdy a tak odmítají i pravdy zjevené Bohem, nutné k věčné spáse, tito nešťastníci jsou daleko od učení Ježíše Krista a od návodu Apoštola národů. "Potom všichni dospějeme k jednotě ve víře a k důkladnému poznání Božího Syna..." píše on. "Pak už nebudeme jako malé děti, kterými sem tam

pohazuje a zmítá vítr kdejakého učení, v kterém lidská chytrost a prohnanost nastrojuje blud. Ale spíše žijme dle pravdy a mějme přitom lásku, a tak porosteme po všech stránkách, protože jsme spojeni s ním, s Kristem, naší hlavou. Celé tělo je jednotné a pevně soudržné, protože se mu přes jednotlivé klouby dostává od Krista, hlavy, výživy, vyměřené každé části zvláště podle práce, kterou koná. Tak tedy ono tajemné tělo roste a dělá pokroky v lásce"/Ef 4,13-16/.

Jak strašného zločinu se nedopouštějí, jak Povinnosti tisku vůči pravdě odsouzení hodnou práci nevykonávají. Lidé, kteří umyslně a neuvaženě bojují proti poznané pravdě a kteří slovem, perem a činem užívají zbraní lži, aby si získali přízeň prostého lidu a podle svých názorů utvářeli mysl mládeže, nezkušené a tvárné jako vosk !

Považujeme za svou povinnost napomenout všechny, kdo v knihách, časopisech a denících, které se dnes vydávají v tak velkém počtu, vykonávají nesmírný vliv na čtenáře, především na mladé, a na vytváření jejich názorů a mravů: Ať předkládají jim pravdu s pečlivostí, opatrností a rozvážností! Dostalo se jim velkého poslání šířit ne lež, bludy, nemravnost nic z toho, co může podněcovat k neřesti, nýbrž pravdu, a vše co vede k dobrému, k poctivosti a ke ctnosti.

S velkou bolestí vidíme to, nažírává si stěžoval už náš předchůdce blahé paměti Lev XIII., že totiž "opovážlivě se šíří lež .. v objemných knihách, v brožurkách, po stránkách deníků a letáků a ve svědných divadelních představeních"/List "Saepenumero considerantes", A.L., v.III, 1883, p.262/; "tiskem se šíří knihy a časopisy, které si berou za cíl vysmívat se ctnosti a okrašlovat a velebit neřest"/List "Exeunte iam anno", A.L.v.III., 1888, str.396/.

Rozhlas, film a televize

Do této kategorie, jak dobře víte, ctihoní bratří a milovaní synové, přistupuje dnes též rozhlas, film a televize; televizní pořady lze sledovat i uprostřed zdí rodinného společenství. Tyto moderní propagační prostředky mohou jistě vyzývat a povzbuzovat k dobrému a ctnostnému životu, ale bohužel, zvláště mladým mazlíčkům kružíkům nezřídka zároveň přiležitost k nemravnosti, ke zkáze, k šíření bludů a k neřestnému životu.

Proti těmto nebezpečným zbraním je proto nutné postavit zbraně pravdy a

a ctnosti, abychom pečlivě a bedlivě neutralisovali stále víc a víc se ~~zvýšení~~ šířící vliv tohoto zla. Proti špatnému a lživému tisku je nutné postavit dobrý tisk, který šíří pravdu. ~~Proti~~ Rozhlasovým pořadům proti filmovým a televizním představením, vábícím k nesprávným názorům a k neřestem a rozkošem, nutno čelit pořady, které brání pravdu a dobré mravy. A tak nové objevy, jež bohužel tolik zmohou svým vábením ke zlu, stanou se nástrojem záchrany a dobrodiním lidí a zároveň zjednají jim dobré zotavení; lék vzejde jde z téhož zdroje, odkud často pramení jed.

Náboženská lhostejnost

Někteří lidé konečně nebojují úmyslně proti pravdě, dávají ale na jeho vůči pravdě velkou bezstarostnost a lhostejnost, jako kdyby nám Bůh nedal rozum, abychom ji hledali a jí dosáhli. Tento neblahý způsob jednání vede jakoby sám od sebe až k absurdnímu tvrzení, že všechna náboženství si jsou rovna a že není žádného podstatného rozdílu mezi pravdou a nepravdou. "Tato zásada - užíváme zase slov Lva XIII. - nutně vede k zániku všech náboženství, a zvláště katolického: to je jedině pravé ze všech, a proto nelze je ~~stavět na~~ roveň s ostatními, aniž by se mu tím dala velká urážka" /Enc."Humanum genus", A.L.v.IV, 1884, str. 53/. Popírání jakéhokoli rozdílu mezi věcmi opačnými a proti sobě stojícími může mít za následek, že se ne-připustí žádné náboženství ani v teorii ani v praxi.

Jak by mohl Bůh, jenž je pravda sama, schvalovat nebo trpět takové přehlížení, nedbalost a nemoudrost lidí, kteří se naprosto ~~ne~~ neohlížejí na to, že se jedná o otázky, na nichž závisí věčná spása všech, ani se nestarají o to, aby hledali a našli nutné pravdy, ani konečně o to, jak vzdávat patřičnou úctu jedinému Bohu? Dnes se lidé tolik namáhají a vy-nakládají takovou pečlivost při studiu a při úsilí o pokrok lidského vědění; naše doba se může honosit podivuhodnými vymoženostmi, kterých dosáhla na poli vědeckého bádání. Proč tedy bychom neměli vynaložit stejnou sílu, bedlivost a pečlivost při dosažení těch znalostí, které ~~ano~~ ještě větší se netýkají už jen pozemského a pomíjejícího života, ale života nebeského, který nikdy nebude mít konce? Jen když dosáhneme pravd, které pramení z evangelia, a když je ~~uskutečníme~~ ve svém životě, jen tehdy se budeme moci radovat z opravdového pokoje a radosti. A tato radost nekonečně převyšuje radost z prozkoumání lidských věcí a z dosažení obdivuhodných moderních vynálezů,

budi i autem
dnes užíváme a které vyvyšují skoro až do nebe.

II. část: Jednota, svornost a pokoj

Pravda přináší užitek věci míru

Z dosažení této pravdy, plné celistvé a upřímné vzejde nutně jednata, myslí, srdcí a činů. Opravdu, veškerá nesvornost, neshoda a nedorozumění mají svou poslední příčinu v tom, že lidé buď neznají pravdu, anebo - což je daleko horší - třebas ji znají, přece proti ní útočí. Činí tak, protože doufají dosáhnout jistých výhod ze svých nesprávných názorů, anebo konečně protože se nechávají vést politováním hodnou slepotou a ospravedlnějí a blahosklonně omlouvají své neřesti a své špatné skutky.

Je tedy nutné, aby všichni, jednotlivci i ti, kdo mají v rukou osudy národů, upřímně milovali pravdu, jestli chtejí dosáhnout oné svornosti a pokoje, z nichž jedině může vzejít opravdový věřejný i soukromý blahobyt.

Zvláštním způsobem vyzíme k této svornosti a k tomuto pokoji vládce států. Stojíme nad spory mezi ~~národy~~ objímáme všecky národy stejnou láskou; nevedou nás ani pozemské výhody ani ne žádné politické pohnutky. Proto se domníváme, že lidé všech zemí mohou bez zaujetí ~~našem~~ našim slovům o předmětu tak vážném a o nich uvažovat. *(mudrostat)*

Bůh stvořil lidi bratry

Bůh stvořil lidi ne jako nepřátele, nýbrž jako bratry. Dal jim zemi, aby ji vzdělávali svou prací a námahou, aby všichni sklízeli její ovoce a z ní brali, co je nutné k jejich výživě a k ostatním potřebám života. Různé národy nejsou nic jiného než společenství lidí, to je bratří; v bratrské jednotě mají usilovat nejen o cíl vlastní jednomu každému z nich, nýbrž též o společné dobro celé lidské společnosti.

Ostatně na tento smrtelný život se nesmíme dívat ^{tak} jako by byl cílem sobě samému, ani jej nesmíme přijímat ^{jen} pro jeho radost. Jeho zakončením není jen zánik lidského těla, nýbrž začátek nesmrtevného života a vstoupení do vlasti nikdy nepomíjející.

Jestli odejmeme lidskému srdci tuto nauku a tuto útěšnou naději, pak se hroutí všechny životní opory a smysl života. V hloubi člověka povstávají vášně, nesvornost a nenávist a žádná brzda je nedovede účinně zastavit. Nesvěje se před jejich duševním zrakem olivová ratolest míru, ale zuří

plamen nesvornosti. Osud člověka se pak podobá osudu nerozumných zvířat, ano je ještě horší, protože člověk může zneužít rozumu, jímž je obdařen, může zatoužit po špatných věcech a do nich upadnout, což se bohužel stává až příliš často. Člověk podoben Kainovi poskrvní zemi krví bratra a strašným zločinem.

poch
hlav

Jestli tedy chceme - a kdo by nechtěl - přivést své skutky zpět na stezku spravedlnosti, je nutné především přivolat zpět rozum a vůli k těmto správným zásadám.

Považujeme se za bratry a jsme jimi též; jsme povoláni k témuž osudu v tomto i v budoucím životě: Čím to tedy, že někdo jedná s druhým jako s protivníkem a nepřítelem? Proč závidět druhým, proč probouzet nenávist a obracet smrtonosné zbraně proti bratřím? Už dost se bojovalo mezi lidmi. Příliš mnoho mladých v květu života prolilo svou krev! Existuje po světě příliš mnoho hřbitovů padlých ve válkách, a ty svým vážným hlasem nás napomínají, abychom konečně jednou se vrátili ke svornosti, k jednotě a k spravedlivému míru.

Ať tedy všichni myslí ne na to, co rozděluje a staví lidi proti sobě, nýbrž spíše na to, co je spojuje a co je může sjednotit ve vzájemném porozumění a úctě jak pro ně samé tak i pro jejich vlastnictví.

Jednota a svornost mezi národy.

Jen když opravdu hledáme mír a ne válku - jak je to též naší povinností - a jestli společným a upřímným úsilím se snažíme o bratrskou svornost všichni.

mezi národy, jen tehdy bude možné správně pochopit ~~ječnou~~^{ječnou} živlé zájmy a důvody a šťastně urovnat všechny rozdíly. A společnou dohodou a vhodnými opatřeními bude možné dojít té vytoužené svorné jednoty, v níž by byla naprosto zabezpečena práva jednoho každého státu na svobodu ~~a~~ nebyla by už šlapána v prach druhými národy. Ti kdo utiskují druhé a je olupují o jejich patřičnou svobodu, jistě nemohou podat přínos k této jednotě. A tu je tak vhodné připomenout moudrá slova našeho předchůdce Iva XIII.:

"K zadání pýchy, žádostivosti po majetku bližního, řevníosti, vášní to, které jsou nejsilnějšími pohnátkami k válce, nic není vhodnějšího než křesťanská ctnost a naprvním místě spravedlnost" /List Praeclara gratulationis, A.L.v.XIV, str.210/.

Ostatně, jestli národy nedosáhnou této bratrské jednoty, založené nutně na spravedlnosti a živené láskou, pak světová situace zůstane zůstane velmi vážná. Rozvážní lidé proto právem si stěžují a naříkají nad tímto tak nejistým stavem, který nechává na pochybách, zda se blížíme trvanlivému, opravdovému a upřímnému míru, anebo se ženeme s nevypravitelnou slepotou vstříc nové strašné válce. S nevypravitelnou slepotou jsme řekli; kdyby totiž - což Bůh uchověj - měla propuknout nová válka, pak by na všechny národy, vítěze i poražené, nečekalo nic jiného než hrozné krveprolití a nesmírné zříceniny - tak velká je síla moderních zbraní.

Proto žádáme všechny, ale zvláště vládce národů, aby o tom pozorně uvažovali před tváří Boha soudce, a aby statečně použili jakéhokoliv prostředku, který by mohl vést k nutné jednotě. Tato svornost a jednotka, která jedině přispěje k vzrůstu blahobytu národů všech, bude možné obnovit jen tehdy, když se uklidní myslí a zaručí se práva všech, když se dostane patřičné svobody občanům, národům, státům i Církvi.

třídami
Jednota a svornost mezi sociálními

Dále: je naprosto nutné obnovit také mezi rozličnými sociálními třídami touž svornost, kterou si přejeme mít mezi národy a státy. Nestane-li se tak, pak budeme svědky - jak už nyní to leckde vidíme - vzájemné nenávisti a svárů. Odsud mohou vzniknout nepokoje, neblahé revoluce a nejednou i vraždění; k tomu by přistoupilo postupné zmenšování národního bohatství a krize veřejného i soukromého hospodářství. Už náš předchůdce zase Lev XIII. správně ~~uvedl~~^h k této věci poznamenal: "Bůh chtěl, aby v lidském společenství existovaly rozdíly v třídách, ale současně si přál mezi nimi i jistou spravedlnost, vyplývající ze vzájemné spolupráce"/List Permoti Nos, A.L.XV, 1905, str.259/. "Jako v těle různé části a údy se takořka dohadnou a vytvářejí ten harmonický stav, kterému říkáme symetrie, tak příroda žádá, aby v občanském soužití se jednotlivé skupiny svorně mezi sebou doplňovaly a aby ve vzájemné spolupráci přispívaly ke vzniku ~~č~~ jisté spravedlivé rovnováze. Jedna třída potřebuje druhé: nemůže být kapitál bez práce, ani ne práce bez kapitálu. Svornost má za ovoce krásu a rád ve věcech"/Enc.Rerum novarum, A.L.v.XI, 1891, str.109/. Kdo se tedy odváží popřít rozdílnost mezi sociálními třídami, ~~živí~~^{staví} se proti rádu přírody.

Lidé, kteří se staví proti této přátelské a nevyhnutelné spolupráci jednotlivých sociálních tříd, bezpochyby usilují zvrátit a rozdělovat lidskou společnost; a to se děje k velké škodě pro veřejné i soukromé blaho. Jiný náš předchůdce Pius XII. moudře pravil: "U národa, hodného toho jména, všechny rozdíly ve třídách, pokud nepocházejí z lidské libovůle, ale od přirozenosti věcí, rozdíly v kultuře, v majetku, v sociálním postavení - musí přitom ovšem být zachovány základní požadavky spravedlnosti a vzájemné lásky - tyto rozdíly naprosto nejsou překážkou pravého ducha společenství a bratrství" /Ván.pos.1944 Pia XII., Řeči a poselství sv.VI., str.239/. Jednotlivé třídy a různé kategorie občanů mohou bránit a chránit svá práva, když se tak děje oprávněným způsobem a ne násilím, a neprovínují se proti pravém druhé skupiny; i tato práva jsou nezbezpečitelná. Všichni jsou bratří; proto vše se má vyřešit přátelsky a v duchu vzájemné bratrské lásky.

Známky uválení napětí

Je nutné přiznat, že v poslední době vztahy mezi jednotlivými sociálními třídami se staly méně napjatými a více přátelskými. To nám je nadějí, že věc se zlepší ještě více. Náš bezprostřední předchůdce Pius XII. to konstatoval ve své řeči k německým katolíkům. Pravil: "Strašná katastrofa poslední války, která se hrozným způsobem přehnala nad vašimi hlavami, přinesla alespoň to dobrodiní, že více skupin vašeho obyvatelstva se osvobodilo od jistých předsudků a od soběckého smýšlení, a že rozdíly mezi třídami se do velké míry urovnaly a lidé se navzájem více přiblížili jedni druhým. Společné neštěstí je sice trpká ale spásná učitelka kázně" /Pius XII. v rozhl.pos.k 73.sjezdu německých katolíků; Řeči a poselství Pia XII. sv.XI, str.189/.

Opravdu, rozdíly mezi třídami se dnes poněkud umenšily, takže už je nemůžeme prostě redukovat na dva proti sobě stojící tábory, jedny, kteří poskytují kapitál, a druhé, kteří pracují. Lidé dovednější a schopnější mají možnost vystoupit i na vyšší stupně v občanském životě. A co se týká přímo dělníků, je nám útěchou vzpomenout hnutí, vzniklých v poslední době, která si vzala za cíl učinit lidstvějšími pracovní podmínky v továrnách a na ostatních pracovištích, a dosáhnout, aby dělníci se neposuzovali jen z ekonomického hlediska, nýbrž aby se jim pomohlo dosáhnout

vyšší důstojnější životní úrovně.

Významné otázky ve světě práce

Velký kus cesty ale ještě zůstává před námi. Existuje stále ještě příliš mnoho nerovností a ~~práv~~^{důvodů} ke třenicím mezi jednotlivými skupinami obyvatelstva; nejednou protože vládnou nedokonalé nebo dokonce ne zcela spravedlivé ~~práv~~^{názory} právu na soukromé vlastnictví u lidí, kteří více než je správné lpí na vlastních zájmech a na vlastním zisku. Sem přistupuje neblahý jev nezaměstnanosti, který bolestně sužuje a trápí mnohé, a který dnes může vést k ještě větším nesnázím, též protože dokonalejší a dokonalejší stroje často odnímají práci dělníků. Na ~~ne~~^d nezaměstnaností naříkal už nás předchůdce Pius XI. těmito slovy: "Vidíme, jak ~~v~~^e donucen^o k nečinnosti a tak přiveden^o do býdy, i nejkrajnější, spolu se svými rodinami tolik poctivých a pracovitých dělníků; ti po ničem jiném netouží, než aby si mohli čestně, v potu své tváře, vydělávat na denní chléb, o nějž denně prosí nebeského Otce podle Božího příkazu. Jejich nářek jímá naše otcovské srdce, a velí nám se stejným soucitem opakovat slova, která vyšla z láskyplného srdce božského Mistra, když viděl zástup klesající hladem: Je mi líto zástupu" /Mk 8,2; A.A.S. sv.XXIII, 1931, str.393-4/.

Jestli tedy lidé touží potom kýzeném vzájemném souladu mezi jednotlivými občanskými třídami a opravdu jej hledají - a všichni máme po něm toužit a jej hledat -, pak je nutné spojit úsilí veřejných autorit i jednotlivců, podpořit odvážné iniciativy a přičinit se nejúčinnějším způsobem, aby všichni lidé, i ti, kteří náleží k nejnižším třídám, mohli prací a potem své tváře si zjednávat, co potřebují k životu, a postarat se o čestnou a bezpečnou budoucnost jak svou tak i svých drahých. Dále: za našich dnů se stala majetkem všech jistá ulehčení života, a není dovoleno od nich vyloučit ani občany méně majetné.

Důrazně vybízíme ty, kteří na různých oblastech lidské práce mají iniciativu nebo kteří práci řídí, a na nichž závisí osud a někdy i život dělníků: Nechť nemyslí jen na to, kolik zisku jim zjednají dělníci svou prací, nechť nejen zabezpečí jejich právo na spravedlivou mzdu, nýbrž ať se na ně dívají jako na lidi, ano jako na své bratry skuetčné. Ať se konečně dosáhnou toho, aby dělníci měli více a více účast vhodným způsobem na ovoci vlastní práce a aby se považovali jakoby za části celého podniku.

K tomuto napomenutí nás vede touha, aby se uskutečňoval vždy větší a větší soulad mezi právy a povinnostmi zaměstnavatelů a dělníků, aby příslušné stavovské organizace nebyly považovány "za zbraně výlučně zamířené sociální obranné a útočné válce, která pak vyvolává reakce a represálie, aby nebyly ani jakýmsi tokem, který proráží hráze a se rozlévá dál a dál, nýbrž aby byly jakýmsi mostem, jenž spojuje opačné strany" /"Za solidní sociální řád"; Řeči a proslovu Pia XII., sv.VII, str.350/. Křesťane Především je nutné postarat se o to, aby pokrok na poli hospodářském, o kterém jsme právě mluvili, odpovídal nemenší pokrok i na poli mravním; tak to žádá sama důstojnost křesťanů, ano už i důstojnost lidí. Co by prospělo dělníkovi, kdyby dosáhl ve větší míře hospodářského zlepšení a kdyby se při tom mohl radovat z vyšší životní úrovně, kdyby ale současně ztratil nebo zanedbával vyšší statky, které jsou ve vztahu k nesmrtelné duši? Kýženého zlepšení se dosáhne, jen když bude náležitě uvedena ve skutek sociální nauka Církve, a dále, když "všichni budou hledět živit v sobě a ~~pro~~
pro bouzet u druhých, u výše postavených stejně tak jako i u nízkých vrstev, lásku, paní a královnu všech ctností. Záchrana, po níž toužíme, musíme očekávat především od lásky velké, od křesťanské lásky, ~~která~~ jejíž přikázání v sobě zahrnuje celé evangelium, a která je ochotna kdykoliv se obětovat ve prospěch bližního; tak je nejúčinnějším lékem proti pýše a nezřízené sebelásce světa. Apoštol Pavel ~~popsal~~ ^u křesťanské a charakteristické známky této ctnosti takto: "Láska je shovívavá, dobrosrdečná, nemyslí jen a jen na sebe: všecko omlouvá, všecko vydrží" /1 Kor 13,4-7; List "Inter graves" Iva XIII., A.L.sv.XI, str.143-144/.

Jednota a svornost v rodinách

K téže jednotě a svornosti, k níž jsme vyzvali národy, jejich představitele a konečně sociální třídy, vyzýváme s otcovskou láskou též všechny rodiny. Ať ji mezi sebou nastolí a upevní! Jestli není pokoje, jednoty a svornosti v rodinách, jak ji můžeme uskutečnit v občanském společenství? Tato spořádaná a harmonická jednoty, která má vždy vládnout v rodině, vzniká z nerozlučitelného svazku a ze svatosti křesťanského manželství, a z velké části napomáhá k vzniku řádu, pokroku a blahobytu v celém státě. Otec, hlava rodiny, ať je v očích ostatních jakoby zástupcem Božím,

a ať vyniká nad ostatní nejen svou autoritou, nýbrž též příkladem svého bezúhonného života. Matka svou šlechetností a ~~svou~~ ctností ať laskavě ale pevně vládne dětem; ať je vlídná a láskyplná vůči manželovi, a ať spolu s ním pečlivě poučuje a vychovává děti, vzácný to dar Boží, a vede je k spořádanému a nábožnému životu. Děti ať jsou vždy poslušné rodičů, jak se to na ně sluší, ať je mají rádi a ať jim jsou útěchou, a je-li nutné, ať jim i pomáhají prací svých rukou. Nechtě vládne v rodinách ona láska, která planula v nazaretské rodině; nechť v ní kvetou všechny křesťanské ctnosti, ať panuje jednota srdcí a vyzařuje příklad ctnostného života. Vroucně prosíme Boha, aby nikdy nebyla narušena v rodinách tato tak krásná, lahodná a nutná svornost. Když začíná být vratkým ~~zřízení~~ svaté příkazy, které v této věci dal Božský Vykupitel, pak se hroutí a ~~ocílí~~ itají se ve velkém nebezpečí samy základy lidského soužití a trpí nákazu i státní zřízení. A to přináší nevypověditelné škody pro všechny občany.

Část třetí: Jednota Církve

Za jednotu Církve se modlil Kristus Pán

"Nyní chceme pojednat o jednotě, na které nám zvláště záleží a která má zcela úzký vztah k pastýřskému úřadu, jejž nám ~~Bůh~~ svěřil :
o jednotě Církve."

Všichni vědí, že Kristus Pán založil takovou společnost, která by si uchovala jednotu až do konce věků; pravil přece: "Já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa" /Mt28,20/. Na tento úmysl se horlivě modlil k nebeskému Otci. A Bůh jistě tuto modlitbu přijal a vyslyšel pro pokoru prosícího/viz Žid 5,7/:"Aby všichni byli jedno, jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, tak aby i oni byli jedno v nás"/Jan 17,21/. Tato modlitba nám vlévá ~~naději~~ blahou a posiluje, ~~že~~ že přece jen jednou všechny ovce, které nejsou z tohoto ovčince, pocítí touhu vrátit se do něho; a tak podle slov Božského Spasitele:"bude jeden ovčinec a jeden pastýř"/Jan 10,16/.

Tato blahá důvěra nás vedla a přiměla, abychom ohlásili veřejně své rozhodnutí svolat všeobecný sněm, jemuž budou přítomni biskupové celého katolického světa a na němž se bude jednat o důležitých otázkách, týkajících se katolického náboženství. Hlavním cílem koncilu bude přispět k

k rozkvětu novému katolické víry, dát podnět k spasitelné obnově mrvavé křesťanského lidu a přizpůsobit církevní kázeň požadavkům dnešní doby. Ekumenický ~~xxx~~ sněm bezpochyby bude znamenat podivuhodný obraz jednoty pravdy a lásky. Když se naň budou dívat ti, kdo jsou odloučeni od této apoštolské stolice, jistě to pro ně, jak doufáme, bude laskavým pozváním, aby hledali a došli té jednoty, za kterou se Kristus Pán tak vroucně modlil k nebeskému Otci.

Touha po jednotě žije u odloučených církví

Víme dobře, a je nám to zdrojem útěchy, že se v těchto posledních dobách u nemála náboženských společenství, odloučených od této stolice svatého Petra, vyvinulo jakési hnutí sympatie ke katolické víře a k zřízením katolické Církve, že vznikla a den co den roste velká vážnost k této apoštolské stolici. ~~Bádání o pravdě~~ ~~xxx~~ přispívá k vyvrácení některých zakenených předsudků. Víme též, že téměř všichni, kdo jsou odloučeni od nás a rozdeleni mezi sebou, ~~a kteří~~ ~~přece~~ se nazývají křesťany, ~~xxx~~ sešli na sjezdu, aby navázali mezi sebou svazky, a že k tomu cíli též založili příslušné rady a orgány. To dokazuje, že i u nich hárá živá touha dojít alespoň k jakési jednotě.

Jednotu Církve si přál její božský zakladatel

Není pochyby o tom, že božský Spasitel obdařil svou Církev pevnou jednotou a že ji v ní utvrdil. Kdyby to neučinil - připustme si na okamžik tuto nemožnou věc - pak by založil něco vratkého, něco, co by si odporovalo alespoň postupem času. Církev by byla jako téměř všechny filosofické systémy, které jsou ponechány libovůli různých lidských názorů a které během času jedny vznikají z druhých, mění se a ~~n~~akonec ~~xxx~~ zanikají. Každý vidí, že to je přímo proti ~~tomu, co učil~~ Kristus Pán, Bůh, jenž je "cesta, pravda a život"/Jan 14,6/.

Tato ~~xxx~~ jednota, ctihoní bratří a milovaní synové, nemá být něco pomíjíjícího, nejistého a vratkého, ale má být solidní, trvanlivá a bezpečná /viz enc. Pia XI. "Mortalium animos", o pravé jednotě náboženství/, A.A.S. sv. XX, 1928, str. 5n./. Tato jednota schází ostatním křesťanským společnostem, jistě ale nechybí katolické Církvi; každý to může vidět, kdo pozorně se na katolickou Církev zadívá. Opravdu, jednota její se skví trojí charakteristickou známkou: jednotou nauky, jednotou vlády a jednotou bohoslužby.

Tato jednota je tak jasná, že ji mohou vidět všichni, takže všichni ji mohou též poznat a za ní jít. Podle vůle božského jejího zakladatele všechny ovce se v katolické Církvi skutečně mají shromáždit jako v jediném ovčinci pod vedením jednoho pastýře. A tak do jediného otcovského domu, postaveného na základě Petrově, všichni jsou povoláni jako děti, a Církev hledí v sobě shromáždit bratrsky všechny národy i jako v jednom Božím království, v království, jehož občané, spojeni jsou navzájem na zemi ve svornosti myсли a srdce, jednoho dne se mají radovat z věčné blaženosti v nebi.

Jednota víry

Katolická Církev káže věřit pevně a věrně vše to, co Bůh zjevi, to je, co je obsaženo v Písmě svatém a co bylo odevzdáno v ústním nebo zapsaném podání, a co během staletí, počínaje dobou apoštolů, stanovili a definovali římští papežové a právoplatné všeobecné církevní sněmy. Kdykoliv se někdo vzdálil z této ~~pravé~~ cesty, Církev svou mateřskou autoritou nikdy neustala ho volat zpět na správnou stezku. Církev ví dobrě, a hájí to pevně, že je jen jedna pravda a že se nemůže připustit někomu "pravdu", které by si odporovaly. Církev bere za svá slova Apoštola národů a prohlašuje: "Nezmůžeme nic proti pravdě, nýbrž pro pravdu"/2 Kor 13,8/.

Je však nemálo bodů, ve kterých katolická Církev ponechává volnost diskusím theologů; jedná se zde o věci ne zcela jasné, a ostatně, jak poznamenal slavný anglický spisovatel kardinál Jan Jindřich Newman, tyto diskuse nenaruší jednotu Církve, ba právě naopak přispívají nemálo k hlubšímu a lepšímu poznání článků víry; z diskusí a srovnání rozdílných mínění vrhá na dogmata nové světlo a tak razí novou a připravují cestu k teologickému poznání/viz J.H.Newman, *Difficulties of Anglicans*, sv.I., l.X, str.261n./. Je ale nutné vždy se držet té známé věty, kterou různí autoři různě vyjádřili, a která zní takto: V základních věcech jednotu, ve věcech ne zcela jistých svobodu, ve všem lásku.

Jednota vlády

V katolické Církvi existuje dále jednota v řízení. Jako věřící jsou podřízeni kněžím a kněží biskupům - ty "Duch svatý postavil... aby správ-

aby spravovali církevní obec Boha"/Sk 20,28/, tak všichni biskupové a jeden každý z nich jsou podřízeni římskému papeži. Všichni ho musí po-važovat za legitimního nástupce Petra, jejž Kristus Pán ustanovil skálou a základem své Církve/viz Mt 16,18/, jemu zvláštním způsobem dal moc rozvazovat a vázat vše na zemi /tamtéž v.19/, utvrzovat své bratry /Lk 22,32/, a pást celé stádce /viz Jan 21,15.17/.

Jednota v bohoslužbě

Katolická Církev si konečně uchovala jednotu^vbohoslužbě. Od prvních dob vždy po všechny staletí měla sedm svátostí, ne více ani ne méně: dostala je jako posvátné dědictví od Ježíše Krista a po celém světě ne-ustává je udělovat, aby jimi živila a podporovala nadpřirozený život věřících. Každý déle ví, že v katolické Církvi se slaví jediná oběť, Eucharistie, ve které sám Kristus, naše spása a náš Vykupitel, nekrvavým ale skutečným způsobem se obětuje denně za nás za všecky, jako když tehdy visel na kříži na Kalvárii, a vylévá na nás milosrdně nekonečné poklady své milosti. Právem proto pravil svatý Cyprián:"Není dovoleno postavit jiný oltář ani ne ustanovit nové kněžství kromě jediného oltáře a jediného kněžství"/List XLIII,5; Corp.Vind.III,2,594;viz Epist.XL, PL IV,345/. Této jednotě v bohoslužbě naprosto nebrání skutečnost, že v katolické Církvi existují ~~severozápadní~~^{schválením} nejvyšších autorit různé obřady: v nich jednota Církve září ještě krásněji, podobna dceři nejvyššího krále ozdobené rozmanitými ozdobami/viz Ž 44,15/.

Otcovská výzva k jednotě

Právě při slavení eucharistické oběti katolický kněz prosí Boha o to, aby všichni došli k této opravdové a svorné jednotě; obětuje předobrotivému Bohu neposkvrněnou oběť a modlí se "především za tvou svatou, katolickou Církev; milostivě ji obdař pokojem, ochraňuj ji, sjednot a ved na celém světě spolu se svým služebníkem, naším papežem a se všemi pravověřícími šířiteli katolické a apoštolské víry"/kánon/.

Nechť pohled na tuto podivuhodnou jednotu ve víře, v řízení a v bohoslužbě, jak se jí skví jedině katolická Církev a která září všem, nechť usilovné modlitby, jimiž na Bohu vyprošuje provšechyn touž jednotu, pohnou a spasitelně zachvějí vaším srdcem, vámi, pravíme, kteří jste odloučeni od této apoštolské stolice.

Dovolte, abychom s něžnou láskou vás mazvali svými bratřími a svými dětmi. Dovolte, abychom směli v sobě živit naději ve váš návrat; chováme ji s pravou otcovskou oddaností. Obracíme se k vám s touž pastýřskou starostlivostí a týmiž slovy, jimiž volal ke svým bratřím a dětem biskup z Antiochie Teofil, když neblahé schisma roztrhávalo nesešité roucho Církve: "Následujme, nejmilejší, my, kteří jsme častní nebeského povolání, následujme každý poále svých schopností Ježíše, vůdce a dokonatele naší spásy. Osvojme si pokoru mysli, která pozvedá, a lásku, jež nás pojí s Bohem a věrmě pevně v Boží tajemství... Prchejte před jakýmkoliv rozdelením, varujte se nesvorností... Mějte se navzájem rádi. Poslyšte Krista, jak k vám praví: Po tom poznají, že jste moji učedníci, budete-li se milovat navzájem"/viz Hom.in mysticam coenam; P.G.LXXVII,1027/.

Zamyslete se, prosíme vás o to: Když vás láskyplně voláme k jednotě Církve, nevoláme vás do cizího domu, nýbrž do vlastního, do společného otcovského domu. Dovolte nám tedy, abychom vás všechny toužebně napomenuli "láskou Ježíše Krista"/Fil 1,8/. Rozpomeňte se na své duchovní představené, "kteří vám hlásali Boží slovo. Uvažtem, jak oni skončili svůj život, a buďte ve víře silní jako oni"/Žid 13,7/. Slavný šik světců, které každý z vašich národů vyslal do nebe, a zvláště ti, kteří ve svých spisech překrásně odevzdali a vyložili nauku Ježíše Krista, jako by vás příkladem svého života též vyzývali k jednotě s touto apoštolskou stohužilicí; s ní i vaše křesťanská obec byla, po tolik staletí spásně spojena.

Ke všem, kdo jsou od nás odloučeni, jako k bratřím opakujeme tato slova svatého Augustina: "Ať chtejí nebo ne, jsou naši bratří. Tehdy přestanou být našimi bratřími, až už se nebudou modlit: Otče náš"/S.Aug. In Ps.32, Enarr.II,29; PL XXXVI,299/. A jinde praví zase svatý Augustin: "Milujme Pána Boha našeho, milujme jeho Církev. Milujme Boha jako otce a Církev jako matku; Boha jako Pána a Církev jako jeho služebníci: jsme dětmi služebnice. Avšak toto manželství je spojeno velkou láskou; nikdo neurazí jednoho a manžel zalíbení u druhého... Co ti prospěje, že jsi neurazil Otce, když on přece mstí urážku učiněnou matce... Držte se, nejmilejší, držte se jednomyslně Boha jako otce a Církev jako matky"/S.Aug., In Ps.82, Enarr.II,14; PL XXXVII,1140/.

Jsou nutné zvláštní modlitby za jednotu

Za uchování jednoty Církve a za růst Kristova ovčince a jeho království vysíláme vroucí modlitby k nejlaskavějšímu Bohu, dárci nebeského světla a veškerého dobra, a k vytrvalé modlitbě vyzýváme všechny naše bratry a děti v Kristu. Zdar nastávajícího všeobecného sněmu závisí více na usilovných společných modlitbách, které by věřící vysílali k nebi jako v jakémusi svatém zápolení, než na lidské práci a přičinlivosti. K těmto modlitbám zveme s láskou i ty, kteří nejsou z tohoto ovčince, kteří ale přece vzdávají Bohu patřičnou úctu a upřímně hledí být poslušni jeho zákonů.

Nechť ~~posílí~~^{svou} a doplní tuto naši naději, tato naše přání velekněžskou modlitbou sám Kristus Pán: "Otče svatý, zachovej je ve svém jménu, které jsi mi dal, aby byli jedno jako my... Posvět je v pravdě! Tvoje slovo je pravda... Prosím však nejen za tyto, nýbrž také za ty, kteří skrze jejich slovo uvěří ve mne... aby byli v dokonalé jednotě..."/Jan 17, 11,17,20,21
23/

Ze svorné jednoty myslí vzejde pokoj a radost

O to se modlíme spolu s celým katolickým světem, spojeným s námi. Činíme tak nejen prodchnutí planoucí láskou ke všem národům, nýbrž též v duchu evangelické pokory. Známe svou nehojnou, a jsme si vědomi, že Bůh nás povýšil k důstojnosti papeže ne pro naše zásluhy, ale ve svém nevzputatelném úradku. Proto všem našim bratřím a dětem, kteří jsou odloučeni od tohoto Petrova stolce opakujeme slova: "Já jsem Josef váš bratr"/Gen 45,4/. Přijďte: "dejte nám v srdci více místa"/2 Kor 7,2/; po ničem jiném netoužíme, nic jiného si nepřejeme a o nic jiného neprosíme Boha než o vaše štěstí věčné. Přijďte: z této kýzené svorné jednoty, kterou má živit bratrská láska, vzejde velký pokoj: ten pokoj, který převyšuje všecko po-myšlení"/Fil 4,7/, protože přichází s nebe, ten pokoj, který Kristus oznámil lidem dobré vůle ve zpěvu andělů vznášejících se nad jeho jesličkami/viz Lk 2,14/, a který po ustanovení Eucharistie svátosti a oběti dal těmito slovy: "Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; takový vám nedávám, jako dává svět"/Jan 14,27/.

Pokoj a radost; ano i radost, protože ti, kdo opravdu a skutečně patří k tajemnému Tělu Kristovu, jímž je katolická Církev, stali se účastníky toho života, který z božské hlavy proudí do jednotlivých údů; a proto ti, kdo zachovávají přikázání a ustanovení našeho Vykupitele, i v tomto

smrtelném životě se mohou radovat z radosti, která je předzvěstí a příslibem věčné blaženosti.

Pokoj duše má být činorodý

Ale tento pokoj a tato blaženost jsou ještě nedokonalé, pokud bolestně putujeme touto zemí vyhnanství. Není to pokoj zcela klidný a bez mraků. Je to pokoj činorodý, nezahájející, plný pohybu. A zvláště je to pokoj bojující proti jakémukoliv bludu, třebas skrytému pod zdáním a falešnou rouškou pravdy, proti léčkám neřesti a rozkoše a proti nepřátelům duše všeho druhu, kteří hledí zeslabit, poskvárit a zničit nevinost a naši katolickou víru. Je to pokoj bojující proti nenávisti, sporům a rozdelením, která mohou narušit nebo roztrhat samu víru. Proto božský Vykupitel nám dal a odparučil svůj pokoj.

Pokoj, který máme hledat a o jehož dosažení máme usilovat ze všech sil, nikdy nesouhlasí s bludem, nijak si nezahrává s jeho propagátory, nesníží se k neřestem a varuje se vší nesvornosti. Tento pokoj žádá od svých následovníků, aby byli ochotni zříci se vlastního zisku a prospěchu když jde o pravdu a spravedlnost, podle slov evangelia: "Především hledejte Boží království a jeho spravedlnost..."/Mt 6,33/.

Nejblahoslavenější Panna Maria, "královna míru, jejímuž neposkvárněnému srdci náš předchůdce nesmrtné paměti Pius XIII. zasvětil celé lidské pokolení, nechť nám vyprosí na Bohu tuto svornou jednotu a opravdový, činorodý a bojovný pokoj. Prosíme ji o to vroucně. Ať jej vyprosí jak našim dětem v Kristu tak i těm, kdo jsou od nás odloučeni, ale přece milují pravdu, jednotu a svornost a po ní touží.

Čtvrtá část: Napomenutí a povzbuzení

Biskupům

Nyní chceme adresovat několik otcovských slov jednotlivým skupinám věřících katolické Církve. Na prvním místě "mluvíme docela otevřeně k vám"/2 Kor 6,11/, ctihoní bratří ^Vbiskupském úřadě jak východní tak i západní Církve; spravujete křesťanský lid spolu s námi a nesete tíhu dne i horko. Známe vaši píli a apoštolskou horlivost, se kterou každý na svém úseku hledí rozšířovat Boží království, upevňovat je a propagovat u všech. Víme též o vašich starostech, o vaším ~~bolesti~~ nad tím, že tolik neštastných dětí se vzdaluje ~~z~~ od Církve, protože ~~je~~

se dali falešnými vidinami bludů; víme o vaší bolesti nad nedostatkem materiálních prostředků, který nejednou nedovoluje větší rozvoj katolické věci, a zvláště nad nedostatkem kněží: jejich počet na mnoha místech skutečně nestačí rostoucím potřebám. Skládejte svou důvěru v toho, od něhož "dostáváme dobré věci a který nám dává dokonalé dary"/Jak 1,17/; obratě se k Pánu Ježíši usilovnou modlitbou a důvěřujte v něho: bez něho "nemůžete dělat nic"/Jan 15,5/, kdežto s jeho milostí každý z vás může opakovat s apoštolem národů:"Všeho jsem schopen, protože jsem spojen s tím, který mi dává sílu!"/Fil 4,13/. "A Bůh je přebohatý, odplatí vám to skvěle skrze Krista Ježíše ve všem, cokoliv budete potřebovat"/Fil 4,19/; tak abyste mohli žnout a sklízet hojně ovoce z lichy, kterou obděláváte s námahou a potem.

Kněžím

Další otcovské povzbuzení platí diecésním i řeholním kněžím, ať už vám, ctihodní bratří, pomáhají zblízka při práci v konsistořích a kuriích, anebo jim byl svěřen odpovědný úkol vyučovat a vychovávat v seminářích jinochy, vyvolené k službě Pánu, anebo konečně v městech, na vesnicích či v odlehlých osadách vykonávají farní práci dnes tak vysilující a tak významnou. Ať jsou vždy uctiví a poslušní vůči svému biskupovi; dovolujeme si jim to připomenout, třeba si jsme jisti, že toho není třeba. Šv. Ignác Antiochenký napomínal své kněze takto: "Buďte podřízeni biskupovi jako Ježíši Kristu... Je nutné, abyste nic nedělali bez biskupa, jak to ostatně už děláte"/Funk, Patres Apostolici I, 243-245; viz PG V, 675/; a jinde: "kdekoli jsou Boží a Krista Ježíše, jsou s biskupem"/tamtéž I, 267; PG V, 699/. Ať si jsou vědomi, že nejsou jen veřejními úředníky, nýbrž především přisluhovateli posvátných tajemství. Ať proto nikdy neříkají, že ~~jsou~~^{tolik} práci, tolak vynaložili času a peněz a tolak protivenství na sebe vzali, že už ~~by~~ ^{mohou} učinit víc, až ~~že~~ se jedná o to, osvěcovat srdce božským světlem, nebo zlomit zatvrzelé vůle Boží pomocí a bratrskou láskou anebo o to šířit a propagovat pokojné království Ježíše Krista. Více než na vlastní práci nechť spoléhají na sílu milosti Boží; ať si ji vyprošují denně vytrvalou a usilovnou modlitbou.

Řeholníkům

Jako otec zdravíme také řeholníky, kteří vstoupili do jednoho M. Tez-

z rozličných stavů křesťanské dokonalosti a žijí podle vlastním svým společnostem v poslušnosti svých řeholních představených. Povzbuzujeme je, aby si velkomyslně a ze všech sil dali zámežet na všem tom, co jejich společnostem dali za cíl jejich zakladatelé. Ať přede vším ~~xxxvymyjí~~¹ modlitby, ~~xx~~ ať se věnují skutkům pokání, vychovatelské činnosti a ať podle svých možností pomáhají těm, kdo potřebují jakoukoliv pomoc nebo trpí bolest.

Víme dobře, že mnozí z těchto našich milovaných synů pro okolnosti, v nichž žijeme, jsou voláni též k pastorační práci mezi věřícími: děje se tak k velkému užitku pro katolické náboženství a pro křesťanský život. Třebas víme, že nepotřebují našeho povzbuzení, přece jen je vybízíme, aby k zásluhám, které si jejich řády a kongregace získaly v minulosti, připomněly i tuto, ^{a aby} ~~že~~ se ochotně nabídli a vyhověli naléhavým potřebám věřících, podle možnosti v bratrské spolupráci a pečlivosti s ostatními kněžími.

Misionářům

Naše mysl nyní zalétá k těm, kteří opustili otcovský dům a drahou vlast, kteří museli snést mnoho velkých námah a překonat strasti a odjeli do zámořských misií. Na nesmírných tamějších duchovních polích se ~~poučí a~~^{naučí} namáhají, aby poučili nevěřící ^o evangelia pravdách a aby je vychovali ke křesťanskému ctnostnému životu, a aby "slovo ^{yu} Božímu se nestavěly v cestu překážky a aby bylo přijímáno s úctou"/2 Thes 3,1/. Velký úkol jim zajisté byl svěřen; aby ale mohl být uskutečněn v celé své šíři, všichni opravdoví katolíci mají podle svých sil k tomu přispět modlitbou nebo almužnou. Snad žádný jiný skutek nemí Bohu tak milý jako tento; je úzce spojen se společnou povinností všech šířit Boží království. Tito hlasatelé evangelia zasvěcují celý svůj život Bohu a práci, aby světlo Ježíše Krista osvítilo každého člověka, přicházejícího na tento svět/viz Jan 1,9/, aby Kristova milost pronikla a rozebrála všechna srdce a aby všichni byli přivedeni k civilisovanému, ctnostnému a křesťanskému životu. Misionáři nehledají vlastní zájmy, nýbrž zájmy Ježíše Krista /viz Fil 2,21/; velkomyslně odpověděli na hlas Božího Spasitele a proto mohou na sebe vztahovat slova Apoštola národů: "Jsme Kristovi vyslanci..."/2 Kor 5,20/, anebo tato: "Žijeme v lidském těle, ale nebojujem ze zájmů lidských"/tamtéž 10,3/. Misionáři považují za svou druhou vlast země, do nichž přišli, aby jim nesli světlo evangelia, a milují je činorodou láskou. Uchovávají sice živou lásku ke své

drahé rodné zemi, ke své diecézi a k vlastní řeholní společnosti; přece jen jsou přesvědčeni, že je nutné všeobecné dobro Církve stavět nad vše ostatní a dát se do jejích služeb bez výhrad.

Nechť tito milovaní synové vědí, že je chováme zvláštním způsobem v mysli: všechny ty kdo jako katechisté, učitelé nebo jakkoliv jinak pomáhají misionářům velkomyslně v oněch zemích. Nechť vědí, že se denně modlíme k Bohu za ně i za jejich práce. Svou autoritou a se stejnou láskou konečně potvrzujeme všechno to, co o misijní práci stanovili v encyklikách naší předchůdci blahé paměti, a zvl. Pius XI./enc.Rerum Ecclesiae,AAS,sv.XVIII, 1926 str.65n.? a Pius XII./enc.Evangelii praecones,AAS sv.XLIII,1951,str. 497n.; a "Fidei donum",AAS sv.XLIX,1957,str.225n./.

Řeholním sestrám

Nechceme zde přejít mlčením řeholní sestry, které se zasvětily Bohu svatými sliby, aby sloužily jen jemu a aby se úzce spojily s božským snoubencem v jakýchsi tajemných duchovních zásnubách. Ať už žijí tichým životem modlitby a pokání v klášteře anebo pracují ve vnějším apoštolátu, tyto řeholní sestry nejen snáze a lépe se mohou starat o vlastní spásu, nýbrž jsou též velkou pomocí Církvi v křesťanských zemích i v krajích, ve kterých ještě nezazářilo světlo evangelia. Jak blahodárnou činnost vykonávají tyto svaté panny! Nikdo jiný by toho nemohl vykonávat taklik a s tak velkou panenskou a mateřskou láskou, a to nejen na jedné, ale na mnoha oblastech činnosti: vychovávají křesťanským způsobem mládež, vyučují katechismu ve farních budovách chlapce i děvčata, v nemocnicích se láskyplně starají o nemocné a je mohou pozvednout i k myšlence na nebeské věci, v útulcích pro starce pečují o s trpělivou, radostnou a milosrdnou láskou a zase mohou obracet jejich srdce též k touze po věčném životě; v sirotčincích a nalezincích obklopují láskou a mateřskou něžností děti sirotky nebo ty, které jejich rojdče opustili a které by jinak nepocitily opravdové lásky. Řeholní sestry bezpochyby si získávají velké zásluhy nejen o katolickou Církev, o katolickou výchovu a o tak zvané skutky milosrdenství, nýbrž též o lidskou společnost, a připravují si nevadnoucí korunu v nebesích.

Katolické akci a laikům, kteří pracují v apoštolátě

Jak dobře víte, ctihoní bratří a milovaní synové, potřeby lidí i po náboženské stránce jsou tak velké a různorodé, že kněží, řeholníci a řeholní sestry, zdá se, ~~naučím~~ nestočí je řádně splnit. Sem dále přistupuje, že kněží, řeholníci a sestry nemohou mít přístup ke všem kategoriím lidí, ne všechny cesty jsou jim otevřené; mnozí lidé buď se o ně nestara-
jí, nebo ~~se jim vyhýbají~~ a bohužel neschází ani takoví, kteří jimi pohrdají a se jich hroží.

Též z tohoto vážného a bolestného důvodu už naši předchůdci moudře volali laiky do pokojných šíků Katolické akce, aby ti byli spolupracovníky v apoštolátu církevní hierarchie. Tak velkou část činnosti, kterou by hierarchie za nynějších okolností jen ztěžka mohla vykonávat, splní velkomyslně katoličtí mužové a ženy spolu s biskupy a s patřičnou poslušností vůči nim. Je nám velkou útěchou, když vidíme, kolik toho už vykonali v minulosti tito vzácní pomocníci biskupů a kněží, a to i v misijních zemích. ~~jsou to staří i mladí,~~ patří ke všem sociálním třídám a skupinám; s horlivostí a ochotnou vůlí pracovali sama a podporovali iniciativy, aby všem zazářila ~~křesťanská~~^{tví} pravda a aby ~~všichni~~ zaslechli pozvání a ~~výzvu~~ k životu podle křesťanských ctností.

Široké pole působnosti je ale ještě stále ~~před nimi otevřeno;~~ je ještě příliš mnoho těch, kteří potřebují jejich zářného příkladu a jejich apoštolské práce. Považujeme otázku Katolické akce za velmi vážnou a významnou, a proto máme v úmyslu později o ní více a šíře promluvit. Prozatím chováme pevnou naději, že všichni ti, kdo pracují v řadách Katolické akce nebo mnoha ostatních náboženských spolků, které pracují v Církvi, budou pokračovat ve své tak potřebné práci. Čím větší jsou potřeby naší doby, tím větší ať je jejich úsilí, jejich starostlivost, jejich pracovitost. Ať jsou naprosto svorní, jak dobře vědí, v jednotě je síla. Ať zatlačí do pozadí své osobní názory, kdykoliv se jedná o věc katolické Církve, nad niž není nic vyššího a přednějšího; a to nejen co do nauky, nýbrž i ve věci církevní kázně, všichni mají vždy bedlivě zachovávat nařízení v této věci. V pevném šiku a vždy ~~spojení~~^s katolickou hierarchií a jí poslušni ať jdou vstříc novým vítězství. Ať nešetří žádné námahy, ať se nevyhýbají žádným těžkostem, jen aby triumfovala věc Církve.

Ale aby se to uskutečnilo opravdu patřičným způsobem, především ať jsou především vzděláni v katolické nauce a upevněni v křesťanské ctnosti. Ať jsou o tom hluboce přesvědčeni: Jen tehdy budou moci dávat druhým to, co si už osvojili s pomocí Boží milosti. V první řadě adresujeme toto napomenutí mladým, kteří se snadno rozohní pro každý šlechetný ideál, ale kterým je naprosto nutná opatrnost, rozvážnost a poslušnost vůči představeným. Těmto našim synům, nám tak drahým, kteří vyrůstají v naději Církve v jejichž spásonosnou a odvážnou práci skládáme velkou důvěru, ať jde upřímný projev naší vděčnosti a naší otcovské lásky.

Trpícím a skličeným

A nyní jako by k nám stoupal pláč těch, kteří trpí na těle a na duši, které sužují velké bolesti, nebo kteří žijí v tak velké hospodářské bídě, že nemají ani dům důstojný lidí ani ne práci, aby si mohli svým potem vydělávat živobytí pro sebe a pro své děti. Tento nářek se dotýká a hluboce dojímá naše srdce.

Nemocným, churavějícím a starcům především chceme sdělit útěchu, která pochází z hůry. Ať se rozpomenou, že nemáme tady trvalého pobytu, ale že kdo se přičinuje teprve pro budoucnost/viz Žid 13,14/; nechť si připomenou, že bolestmi tohoto světa, které duši očištějí, pozvedají a zušlechtí, můžeme si získat v nebesích věčnou radost. Ať nezapomínají na to, že sám božský Spasitel vzal na sebe smrt na kříži, trpěl ochotně a dobrovolně urážky, bolesti a strašné úzkosti, aby smyl skvrny našich hříchů a aby nás očistil. Podobně jako on, i my jsme povoláni z kříže ke světlu podle jeho slov:"Kdo chce za mnou přijít, zapří sebe sám, každodenně ber svůj kříž a následuj mě!"/Lk 9,23/, a bude mít nevyčerpateLNÝ poklad v nebi, /Lk 12,33/.

Dovolené Dovolené pevně, že toto naše povzbuzení bude ochotně přijato: Přejeme si, aby duševní i tělesné oběti byly nejen jako stupňem, po nichž nemocní a trpící vystupují k nebeské vlasti, nýbrž aby přispívaly k odprošení Boha za hřichy druhých, k návratu do lůna Církve těch, kdo se od ní bohužel odloučili a konečně ke kýženému triumfu křesťanského jména.

Chudým

Chudí pak, kteří si stěžují na svůj příliš ubohý život, ať především vědí, že nesmírně trpíme spolu s nimi pro jejich osud. A to nejen protože

s pravým otcovským smýšlením si přejeme, aby též v sociální otázce vládla, řídila a spravovala vztahy mezi rozličnými sociálními třídami spravedlnost, která je opravdu křesťanská ctnost, - nýbrž též protože nás velmi bolí, že nepřátelé Církve využívají nepravedlivých životních podmínek chudých tříd, aby je pak klamnými sliby a falešnými tvrzeními získávali pro sebe.

Nechť tito naši drazí synové mají před očima - prosíme je o to -, že Církev není jejich nepřítelkyní ani nezneuznává jejich práva; spíše jako milující matka je chrání, a hlásá a lidem vštěpuje takovou nauku a takové zásady na sociálním poli, které by vyloučily jakoukoliv nepravedlnost, kdyby byly uvedeny ve skutek úplně; pak by ~~xx~~ též nastalo spravedlivější rozdělení majetku /viz enc. *Quadragesimo anno*, AAS sv. XXIII, 1931, str. 196-198/. Pak by též došlo k přátelské spolupráci mezi rozličnými sociálními skupinami a každý by se mohl považovat za svobodného občana společnosti, a nejen to, i za bratra též rodiny a byl by jím též.

Ostatně, když uvážíme klidně zlepšení, kterých dosáhli v poslední době ti, kdo žijí z výdělku denní práce, nutno přiznat, že jsou především ovcem činnosti, kterou katolíci vykonávali na sociálním poli v poslušnosti moudrých pokynů a neustálých povzbuzení našich předchůdců. Ti tedy, kdo na sebe berou úkol bránit ~~xx~~ ^{práva dělnické} třídy ~~zájemců~~ mají už v sociální nauce Církve bezpečné správné normy; uskuteční-li je náležitě, pak jsou už dostatečně zaručena ona práva. Proto nikdy se nemají obracet k obhájciům nauk odsouzených Církví. Je pravda, ti je vábí falešnými sliby, ve skutečnosti ale kdekoliv jsou u vlády, hledí opovážlivě všemi prostředky z duše občanů vyrvat jejich nejvyšší dobro, to je křesťanskou víru, naději a křesťanská přikázání, a kromě toho hledí zeslabit anebo úplně zničit to, co moderní lidé vyvěsují jako nejvyšší zisk: spravedlivou svobodu a opravdovou důstojnost lidské osoby. Tak usilují o to zvrátit základy lidské a křesťanské civilisace. Ti, kdo opravdu chtějí zůstat věrní Kristu, musí se naprosto vyvarovat oněch omylů, tak jak jim to káže vážná povinnost ve svědomí. Ostatně tyto omyly už odsoudili naši předchůdcové, zvláště Pius XI. a Pius XII. blahé paměti; podobně i my je znovu odsuzujeme.

Nemálo našich dětí, které žijí ve více méně těžké hospodářské situaci, si často stěžuje na to, že příkazy křesťanské sociální nauky nebyly

ještě uskutečněny. Je tedy nutné pracovat ~~blm~~, vytrvale a účinně, a to nejen se strany soukromých občanů, nýbrž především se strany vládců států, aby ~~byla provedena co nejdříve~~ křesťanská sociální nauka, kterou opětovně, podrobně a moudře vyložili římští papežové, a kterou my potvrzueme. A i když toto uskutečňování se naplní jen postupně, přece jen musí být skutečné a úplné /viz alouce Pia XII. k členům Křesťanského sdružení italských dělníků 11. března 1945; AAS, sv. XXXVII, 1945, str. 71-72/.

Uprchlíkům a vystěhovalcům

S ~~n~~eménší starostlivostí sledujeme osud všech těch, kdo z nedostatku prostředků k výživě nebo pro nepříznivou politickou situaci nebo pro náboženské pronásledování museli opustit svou vlast. Kolik těžkostí a protivenství musejí snášet: z otcovského domu se přestěhovali do dalekých zemí, a často jsou donuceni žít v ruchu velkoměst nebo uprostřed hlučných továren, v prostředí zcela jiném než jak byli navykli ~~xxxix~~, doma, a což je horší, nejednou toto prostředí ~~jk~~ škodí křesťanskému životu a je mu nepřátelské. Tyto těžké okolnosti nezřídka vedou k tomu, že se mnozí ocitají ve velkém nebezpečí a že postupně se odcizí ~~ji~~ zdravým náboženským tradicím, které zdědili po předcích. A nejen to: často manželé žijí od sebe odděleni, rodiče od dětí, a to vede k zeslabení rodinných citů a svazků, a tím se velmi škodí jednotě rodin ~~V~~
~~xxxxxx~~.

S otcovskou myslí proto provázíme blahodárnou činnost těch kněží, kteří vedeni láskou ke Kristu Pánu a v poslušnosti pokynů a přání svaté stolice stávají se jakoby dobrovolnými vystěhovalci, ~~z~~ nešetří námahami, a starají se podle svých sil o duchovní a sociální dobro těchto ~~xxx~~ synů. Ti pak všude cítí lásku Církve, tím bližší a účinnější, čím více potřebují její starostlivosti a pomoci.

Podobně s opravdovou radostí myslíme na chvályhodné úsilí, které v této věci vynakládají některé státy, jakož i na iniciativy učiněné nedávno na mezinárodním poli, aby se co nejdříve došlo k příznivému vyřešení této tak vážné otázky. Ty přispějí nejen k tomu, že se otevřou nové možnosti pro vystěhovalce, nýbrž že se ulehčí vším způsobem šťastné spojení rodičů s dětmi a obnoví se rodinné soužití. Rodina, je-li správně uspořádána, může účinně chránit náboženské, mravní a hospodářské blaho vystěhovalců a též přispět k užitku zemí, které je přijmou.

Církvi umlčené

Zatímco považujeme za svou povinnost vyzvat všechny své děti v Kristu, aby se pečlivě ~~varovaly~~ neblahých omylů, které mohou ohrozit nejen víru v Bohu, nýbrž i sociální řád, před naším duševním zrakem stojí tolik naších ctihoných ~~břáří~~^{Vlk} v biskupství, tolik milovaných ~~kněží~~^{kněží} a věřících, kteří byli donuceni odejít do vyhnanství, nebo jsou vězněni v koncentračních táborech a ve vězeních, a to jen proto, že nechtěli se zpronevěřit svému biskupskému úřadu nebo kněžskému, jenž jim byl svěřen, a zříci se katolické víry.

Nechceme urazit nikoho, právě naopak, toužíme všem odustit a vyprošuje me jim odpusťení i u Boha. Avšak vědomí našeho posvátného úřadu žádá, abychom, pokud je to možné, bránili práva těchto bratří a dětí, a abychom pro všechny znovu a znovu se dovolávali patřičné svobody, která je výsadou všech, a tedy i Církve Boží. Ti kdo opravdu jdou za zásadami pravdy a spravedlnosti, za tím, co je užitečné jednotlivcům a státům, neupírají nikomu svobodu, neudušují ji ani nepotlačují. Nijak nepovažují za nutné uchýlit se k těmto prostředkům. Spravedlivého blahobytu občanů nikdy se nedosáhne ani násilím ani potlačováním svobody svědomí.

To musíme mít za jisté, že když někdo přehlíží nebo dokonce ~~zklame~~^{šlape} v prach svatosvatá práva Boží a náboženství, pak dříve nebo později se začnou viklat a zhroutí se samy základy lidské společnosti. Moudře na to poukázal už náš předchůdce blahé paměti Lev XIII.: "Z toho plíne, ... že slabne síla zákonů a chabne veškerá autorita, jestli někdo odmítne tu nejvyšší a věčnou pohnutku, to je autoritatu poroučejícího a zakazujícího Boha."/List Exeunte iam anno, A.L.sv.VIII, 1888, str.398/ S tím souhlasí i výrok římského Ciceronův: "Vy, velekněží, bezpečněji ohrazujete obec náboženstvím, než kdybyste ji ohradili těmi nejpevnějšími hradbami"/De N.D. III, 40/.

U vědomí toho všeho s velkým smutkem v duchu chtěli bychom obejmout každého z těch, jejichž náboženská svoboda je omezována a potlačována a kteří často dokonce "trpí proti enství pro spravedlnost"/Mt 5,10/ a pro Boží království. Sdílíme se o jejich bolesti, o jejich úzkosti a těžkosti. Pokorně se modlíme k Bohu, aby konečně jim vzešla jitřenka lepších časů. A přejeme si vroucně, aby se na tento úmysl modlili všichni naši bratří

a naše děti v Kristu na celém světě. Nechť stoupá k milosrdnému Bohu ze všech národů jeden nesmírný prosebný chór, který vyprosí těmto trpícím údům tajemného Kristova těla hojný déšť nebeských milostí.

Závěrečná napomenutí

Avšak nejen o modlitbu prosíme naše drahé syny a dcery, nýbrž též o onu obnovu křesťanského života, která může více než modlitba učnit milostivého Boha nám i našim bratřím. S radostí opakujeme krásná a vznešená slova Apoštola národů:"Bratři, mějte zájem o to, co je upřímné, co je počeštěné, co je správné, co je nevinné, co příjemně působí, co dělá dobrou pověst, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zaslhuje chvály" /Fil 4,8/. "Oblecte se v Pána Ježíše Krista"/Řím 13,14/. To je:"oblecte se jako vyvolení Boží, svatí a milí, v srdečné milosrdenství, dobrotu, pokoru, mírnost a shovívavost...Nad to vše však mějte lásku, která je poutem dokonalosti! A pokoj Kristův, k němuž jste byli také povoláni jako jedno tělo, ať vládne ve vašich srdcích!"/Kol 3,12-15/

Jestli se někdo svými poklesky a hříchy bohužel vzdálil od božského Vykupitele, ať se vrátí k němu, jenž je"cesta, pravda a život"/Jan 14,6/, prosíme ho^o to. Jestli někdo je vlažný, lhostejný a návalý v plnění náboženských povinností, ať roznítí znova svou víru a s pomocí boží milosti ať živí, rozechřeje a posílí svou ctnost! Jestli někdo konečně, ~~je~~^{je} Boží výsady "je spravedlivě živ, ať jedná pořád stejně tak, kdo žije svatě, ať se dále stará o své posvěcování"/Zj 22,11/.

A protože dnes tolik lidí potřebuje naší rady, našeho dobrého příkladu a také pomoci, poněvadž musí žít v ubohých a nepříznivých životních podmínkách, vykonávejte všichni, každý podle svých sil a možností, skutky milosrdenství, tak drahé Bohu!

Když jeden každý bude hledět uskutečnit všecko to, pak zazáří novým světlem v Církvi to, co je napsáno tak krásně o prvních křesťanech v listě k Diognetovi:"Jsou v těle, ale nežijí podle těla. Dlí na zemi, ale mají svou vlast v nebesích. Jsou poslušni ustanovených zákonů, ale svým způsobem života převyšují tyto zákony... Lidé je nenávidí a odsuzují, vedou je na smrt, a oni přece dosahují života. Jsou chudí, a obohacují mnohé; chybí jim vše, a přece mají v hojnosti. Nikdo je nemá v úctě, ale v této nevážnosti dosahují slávy; jejich dobrá pověst se ničí, a

právě tím se vydává svědectví o jejich spravedlnosti. Mládežejí jim, a oni žehnají; hrubě s nimi zacházejí a oni se chovají uctivě. Třebas konají dobré, trestají je jako zločince; zatímco je trestají, oni se radují, jako by se jim vracele život. Jedním slovem: čím je v těle duše, tím jsou ve světě křesťané"/Funk, Příkazy Apostolici, I, 399-401; viz Migne PG II, 1174-1175/. Mnoho z toho, co jsme zde řekli, můžeme opakovat zcela zvláštním způsobem o katolících tak zvané umlčené Církve: za ně především se všichni musíme modlit k Bohu, jak jsme to nedávno naláhavě odporoučeli věřícím v alokuaci v bazilice svatého Petra na Hod boží svatodušní a při slavné adorační hodině na svátek božského srdce Páně/viz L'Osservatore Romano 18-19. května a 7. června 1959/.

Tuto obnovu křesťanského života, tento ctnostný a svatý život vám všem přejeme a na Bohu bez přestání vyprošujeme. A to nejen těm, kteří pevně vytrvávají v jednotě Církve, ale též těm, kdo láskou k pravdě a upřímnou vůlí ~~pravdy~~ křesťanské hledí k ní dojít.

Nechť apoštolské požehnání, které udělujeme všem a každému z vás, ctihodní bratří a milovaní synové, s velkou otcovskou láskou, je vám zárukou a příslibem hojných nebeských milostí.

V Římě u svatého Petra, dne 29. června, na svátek svatých apoštolů Petra a Pavla. roku tisícího devítistého padesátého devátého, našeho pontifikátu prvního.

Papež Jan XXIII.

ústav pro studium
totalitních režimů

Radiovaticana.cz
Ceská sekce Vatikánského rozhlasu